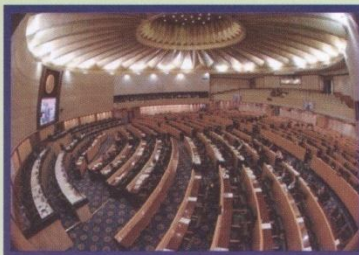
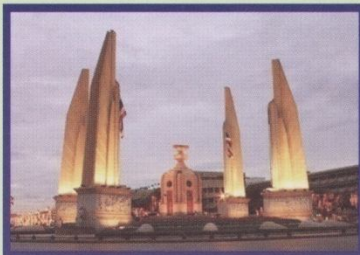

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจुरะเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๘

วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘

อ.พ. ๒๕/๒๕๕๘

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

๑. หลักการและเหตุผล

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรขยายขอบเขตการให้การศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ซึ่งจัดตั้งโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้สามารถดำเนินการได้กว้างขวางขึ้น โดยจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยสวนดุสิต และเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติและปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม^๑

^๑ ในชั้นการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติอาจจะต้องมีการให้ข้อสังเกตให้มีการตัดความดังกล่าวออก เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มิได้กำหนดความดังกล่าวไว้ อีกทั้ง เพื่อให้สอดคล้องกับความในเหตุผล และความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ ของบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. ซึ่งได้จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โปรดพลิกไปภาคผนวก หน้า (๔๙)

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ประกอบกับแนวนโยบายของรัฐบาลได้ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการที่คล่องตัว และมีอัตลักษณ์ สามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์แก่สังคมยิ่งขึ้น และสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ โดยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการ สมควรปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนดุสิตให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ^๑

๒.๑ สถานะ การดำเนินการ และส่วนงานของมหาวิทยาลัย

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้มหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น (ร่างมาตรา ๔) มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง สร้างบัณฑิต วิจัย บริการทางวิชาการ แก่สังคมและท้องถิ่น ริเริ่ม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาองค์ความรู้ในด้านที่มีความเชี่ยวชาญ และทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (ร่างมาตรา ๖)

การแบ่งส่วนงานของมหาวิทยาลัย กำหนดให้แบ่งเป็น สำนักงานมหาวิทยาลัย สำนักงานวิทยาเขต คณะ สำนัก สถาบัน และส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ (ร่างมาตรา ๘)

ในส่วนของการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยอาจรับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบ หรืออาจดำเนินการจัดการศึกษาและดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศ (ร่างมาตรา ๑๐ และร่างมาตรา ๑๑)

นอกจากนี้ ได้กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยภายใต้วัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในมาตรา ๖ (ร่างมาตรา ๑๓)

^๑ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, “บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.” ๒๕๕๗. (อัดสำเนา)

๒.๒ การบริหาร และองค์กรทางการบริหารของมหาวิทยาลัย

๒.๒.๑ กำหนดให้มีสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรทางการบริหาร โดยมีกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่มาจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยและจากตัวแทนองค์กรต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๙) โดยมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยและมีอำนาจออกข้อบังคับเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการกำหนดค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ สวัสดิการ และประโยชน์อย่างอื่นให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๑)

๒.๒.๒ กำหนดให้มีสภาวิชาการเป็นองค์กรที่ได้รับมอบหมายจากสภามหาวิทยาลัยให้ดำเนินกิจการต่าง ๆ ทางด้านงานวิชาการของมหาวิทยาลัย มีอำนาจหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีเกี่ยวกับหลักสูตร การเรียนการสอน การวิจัย และคุณภาพการศึกษา (ร่างมาตรา ๒๓) มีสภาคณาจารย์และพนักงานเพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่อธิการบดีในกิจการของมหาวิทยาลัย ส่งเสริมจรรยาบรรณและส่งเสริมความก้าวหน้าและผดุงเกียรติของคณาจารย์และพนักงานมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๔ และร่างมาตรา ๒๕)

๒.๒.๓ กำหนดให้อธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรืออาจมีรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด (ร่างมาตรา ๒๗) ในกรณีที่อธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาการแทน (ร่างมาตรา ๓๓)

๒.๒.๔ กำหนดให้มีสำนักงานวิทยาเขตอยู่ในวิทยาเขต โดยมีรองอธิการบดีคนหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดี เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาเขต (ร่างมาตรา ๓๔)

๒.๒.๕ กำหนดให้แต่ละคณะหรือส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะที่จัดการเรียนการสอน มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะหรือส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะที่จัดการเรียนการสอน และให้มีรองคณบดีเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๓๕) โดยให้มีคณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะที่จัดการเรียนการสอน เพื่อดำเนินกิจการต่าง ๆ ทางด้านงานวิชาการของคณะเสนอต่อสภาวิชาการ (ร่างมาตรา ๓๗) สำหรับสำนัก สถาบัน หรือส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะที่ไม่ได้จัดการเรียนการสอน ให้มีผู้อำนวยการ

หรือหัวหน้าส่วนงานคนหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของส่วนงานนั้น และจะให้มีการร้องผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าส่วนงาน (ร่างมาตรา ๓๘) และกำหนดให้มีผู้อำนวยการคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานในสำนักงานมหาวิทยาลัยหรือสำนักงานวิทยาเขต (ร่างมาตรา ๓๙)

๒.๒.๖ กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนงานและรองหัวหน้าส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ ต้องสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มเวลา และจะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันไม่ได้ (ร่างมาตรา ๔๐) ให้อธิการบดีสามารถมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ ปฏิบัติการหรือรักษาการแทนอธิการบดี เฉพาะในส่วนงานนั้นได้ และผู้ที่ได้รับมอบอำนาจดังกล่าวอาจมอบอำนาจต่อให้รองคณบดี รองผู้อำนวยการ หรือรองหัวหน้าส่วนงานนั้นปฏิบัติหน้าที่แทนได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากอธิการบดี (ร่างมาตรา ๔๑)

๒.๓ มาตรการควบคุมการบริหารและการประกันคุณภาพการศึกษา

กำหนดให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและการประเมินส่วนงานของมหาวิทยาลัยโดยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๓ และร่างมาตรา ๔๔) เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของมหาวิทยาลัย และให้สภาวิชาการจัดให้มีการประเมินหลักสูตรการศึกษา การเรียนการสอน และการวัดผลตามหลักสูตรแล้วเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณา (ร่างมาตรา ๔๕) นอกจากนี้ กำหนดให้มีการประเมินผู้ปฏิบัติงานทุกระดับในมหาวิทยาลัยด้วย (ร่างมาตรา ๔๖ และร่างมาตรา ๔๗)

๒.๔ การบัญชีและการตรวจสอบ

กำหนดให้มหาวิทยาลัยวางและรักษาระบบบัญชีมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป (ร่างมาตรา ๔๘) และให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี (ร่างมาตรา ๕๐) โดยให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อสภามหาวิทยาลัยเสนอต่อรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๕๒)

๒.๕ การกำกับและดูแล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๕๔) และในการที่มหาวิทยาลัยจะเสนอเรื่องใดไปยังคณะรัฐมนตรี ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้เสนอ (ร่างมาตรา ๕๕)

๒.๖ ตำแหน่งทางวิชาการ

กำหนดให้มีตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์เป็นตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยจะกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นได้ (ร่างมาตรา ๕๖)

๒.๗ วุฒิการศึกษา ครุวิทยฐานะ เครื่องแบบ ตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์

มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร ในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และสภามหาวิทยาลัยมีอำนาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นต่าง ๆ และอนุปริญญาได้ (ร่างมาตรา ๖๑ และร่างมาตรา ๖๓)

นอกจากอำนาจเกี่ยวกับวุฒิการศึกษาแล้ว มหาวิทยาลัยมีอำนาจกำหนดให้มีครุวิทยฐานะหรือเข็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะ มีครุประจำตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ประกอบกับกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยได้ (ร่างมาตรา ๖๕ และร่างมาตรา ๖๖)

๒.๘ บทกำหนดโทษ

กำหนดโทษผู้กระทำผิดเกี่ยวกับการใช้ครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ ครุประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย และการแสดงวุฒิการศึกษาโดยไม่มีสิทธิ (ร่างมาตรา ๖๘) การปลอมหรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย หรือใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยโดยไม่ได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๖๙)

๒.๙ มาตรการรองรับสิทธิและการดำเนินการของมหาวิทยาลัย

๒.๙.๑ กำหนดบทเฉพาะกาลในเรื่องการโอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน งบประมาณ และรายได้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาเป็นของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗๐)

๒.๙.๒ กำหนดรองรับส่วนงาน กล่าวคือ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ สภาคณาจารย์และข้าราชการ และคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีสภาวิชาการ สภาคณาจารย์และพนักงาน และคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๒) รองรับคณะกรรมการประจำคณะ และคณะกรรมการประจำส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแบ่งส่วนงานใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗๔)

๒.๙.๓ กำหนดรองรับให้ส่วนราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และหน่วยงานที่สภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติและจัดตั้งขึ้นในมหาวิทยาลัยซึ่งมีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ต่อไปจนกว่าจะมีประกาศของมหาวิทยาลัยจัดตั้งส่วนงานใหม่ตามมาตรา ๘ (ร่างมาตรา ๗๓) รองรับคณะกรรมการประจำคณะ และคณะกรรมการประจำส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแบ่งส่วนงานใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗๔) และรองรับตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗๕)

๒.๙.๔ กำหนดรองรับตำแหน่งผู้บริหารเพื่อรองรับการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารตำแหน่งต่าง ๆ ต่อไปจนครบวาระและกำหนดการแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยไว้ นอกจากนี้ ได้กำหนดการนับวาระการดำรงตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งบริหารที่มีวาระตามพระราชบัญญัติฉบับเดิมไม่ว่าจะเป็นวาระใดก็ตามให้นับเป็นหนึ่งวาระ หากผู้ดำรงตำแหน่งบริหารที่มีวาระดังกล่าวได้รับแต่งตั้งเป็นผู้บริหารอีกตามร่างพระราชบัญญัตินี้ก็นับเป็นอีกหนึ่งวาระ เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งบริหารดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่จนครบวาระตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็นับเป็นสองวาระติดต่อกันเพื่อป้องกันมิให้มีปัญหาการตีความเกี่ยวกับการนับวาระของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวในภายหลัง (ร่างมาตรา ๗๖ และร่างมาตรา ๗๗)

๒.๙.๕ กำหนดรองรับกรณีของบุคลากรของมหาวิทยาลัย กล่าวคือ กำหนดให้ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย ลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พนักงานราชการและลูกจ้างของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ยังคงเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย ลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานราชการและลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป และกำหนดรองรับสิทธิเข้าสู่ตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งอื่นใดของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยรวมทั้งสิทธิในการเลื่อนตำแหน่งของข้าราชการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ร่างมาตรา ๗๘)

๒.๙.๖ กำหนดให้มหาวิทยาลัยดำเนินการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ในกรณีที่ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยภายในสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๗๙) โดยข้าราชการซึ่งได้รับการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ นับแต่วันที่ได้รับการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ส่วนลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ให้ถือว่าเป็นการออกจากงานเพราะทางราชการยุบตำแหน่ง และให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง รวมทั้งกำหนดรองรับให้ข้าราชการซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่แล้ว ยังคงสิทธิประโยชน์เดิมตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และได้รับการยกเว้นไม่ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม แต่ไม่ตัดสิทธิในการประกันตนด้วยความสมัครใจ (ร่างมาตรา ๘๐) นอกจากนี้ เมื่อตำแหน่งข้าราชการ พนักงานราชการและลูกจ้างของส่วนราชการในมหาวิทยาลัยว่างลง ให้ยุบเลิกตำแหน่งนั้น และให้โอนอัตราตำแหน่งและเงินงบประมาณแผ่นดินประจำอัตรา รวมตลอดทั้งงบบุคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือนและค่าจ้างประจำ และเงินอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งตั้งไว้สำหรับตำแหน่งนั้นไปเป็นของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๘๑)

๒.๙.๗ กำหนดให้มหาวิทยาลัยออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัยเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาใช้บังคับในระหว่างที่ยังมิได้ออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย โดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๘๒)

๓. บทวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติ

๓.๑ ความเป็นมาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

พ.ศ. ๒๔๗๗ - ๒๔๘๐ ชื่อสถานศึกษา โรงเรียนมัธยม วิสามันต์การเรือน (วังกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์) สังกัด กองอาชีวศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงธรรมการ

พ.ศ. ๒๔๘๐ - ๒๔๘๔ ชื่อสถานศึกษา โรงเรียนการเรือน วังจันทร์เกษม (วังจันทร์เกษม) สังกัด กองอาชีวศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงธรรมการ

พ.ศ. ๒๔๘๔ - ๒๕๐๔ ชื่อสถานศึกษา โรงเรียนการเรือนพระนคร (สวนสุนันทา) สังกัด กองโรงเรียนฝึกหัดครู กรมสามัญศึกษา กระทรวงธรรมการ

พ.ศ. ๒๕๐๔ - ๒๕๓๘ ชื่อสถานศึกษา วิทยาลัยครูสวนดุสิต สังกัด กองโรงเรียนฝึกหัดครู (กองการฝึกหัดครู) กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ. ๒๕๓๘ - ๒๕๔๗ ชื่อสถานศึกษา สถาบันราชภัฏสวนดุสิต สังกัด สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ. ๒๕๔๗ - ปัจจุบัน ชื่อสถานศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

๓.๒ ผู้บริหารสถาบัน (อดีต-ปัจจุบัน)

ผู้บริหาร	ระยะเวลาบริหาร
๑. คุณหญิงเพชรดา ณ ป้อมเพชร์	พ.ศ. ๒๔๗๗
๒. นางนิลรัตน์ บรรณสิทธิ์วรสาสน์	พ.ศ. ๒๔๗๗
๓. คุณหญิงไสววงศ์ ทองเจือ	พ.ศ. ๒๔๗๗ - ๒๔๘๔
๔. นางบุญเกลือ กรลักษ์ณ์	พ.ศ. ๒๔๘๔ - ๒๔๘๘
๕. คุณหญิงกระจ่างศรี รักตะกนิษฐ	พ.ศ. ๒๔๘๘ - ๒๕๑๘
๖. ศาสตราจารย์เรวัติ วงศ์พรหมเมฆ	พ.ศ. ๒๕๑๘ - ๒๕๒๘
๗. รองศาสตราจารย์ลำพอง บุญช่วย	พ.ศ. ๒๕๒๘ - ๒๕๓๗
๘. รองศาสตราจารย์ธง รุญเจริญ	พ.ศ. ๒๕๓๗ - ๒๕๓๘
๙. รองศาสตราจารย์ ดร. ศีโรจน์ ผลพันธิน	พ.ศ. ๒๕๓๘ - ๒๕๔๖
๑๐. รองศาสตราจารย์ ดร. สุขุม เฉลยทรัพย์	พ.ศ. ๒๕๔๖ - ๒๕๔๗
๑๑. รองศาสตราจารย์ ดร. ศีโรจน์ ผลพันธิน	พ.ศ. ๒๕๔๗ - ๒๕๕๖
๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิทักษ์ จันทรเจริญ	พ.ศ. ๒๕๕๖ - ปัจจุบัน ^๓

^๓ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, “ประวัติมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต,”

<<http://www.dusit.ac.th/%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%95%E0%B8%B4/>> มีนาคม ๒๕๕๘.

๓.๓ ข้อดี ข้อเสียและข้อสังเกตของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตจะออกนอกระบบ
เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

ข้อดี^๔

๑. ด้านสถานภาพ

เพื่อให้มหาวิทยาลัยสวนดุสิตเป็นหน่วยงานของรัฐและเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการ
และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ที่จะกำกับดูแล
เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง
กับมหาวิทยาลัย

๒. ด้านการบริหารจัดการ

๒.๑ มีความเป็นอิสระทางวิชาการ เอื้ออำนวยต่องานสร้างสรรค์ พัฒนางาน
ให้เจริญก้าวหน้าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก เพื่อเกิดประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และประเทศชาติ
ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

๒.๒ มีความคล่องตัว เป็นไปตามกลไกของสภามหาวิทยาลัย ที่จะกำหนดระเบียบ
ข้อบังคับในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการที่เป็นของตนเองภายใต้กรอบแห่งพระราชบัญญัติ
ของมหาวิทยาลัย

๒.๓ มีความสามารถถือกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินได้ทุกประเภท ทั้งที่เป็นสังหาริมทรัพย์
และอสังหาริมทรัพย์ รวมทั้งอสังหาริมทรัพย์ที่มีผู้ทูลให้หรือได้มาโดยการซื้อด้วยเงินรายได้
ของมหาวิทยาลัยไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ

๒.๔ รัฐบาลจัดสรรงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนทั่วไปให้แก่มหาวิทยาลัยโดยตรงเป็นรายปี
ในจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินงาน และรายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้
ที่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

๒.๕ มีความสามารถในการจัดหารายได้จากการวิจัย และการบริการวิชาการ
ตามความต้องการเชี่ยวชาญเฉพาะทางมากขึ้น

^๔ สรุปสาระสำคัญจากข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
ส่งถึงเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ ศธ ๐๕๖๖.๐๑ / ๘๗๕ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘.

๓. ด้านบุคลากร

๓.๑ เป็นขวัญกำลังใจ มีศักดิ์ศรี และมีความมั่นคงต่อบุคลากรส่วนใหญ่เกือบ ๙๐ % ที่เป็นบุคลากรอัตราจ้าง ได้มีสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งจะทดแทนข้าราชการ และลูกจ้างประจำของมหาวิทยาลัยที่จะหมดลงในระยะเวลาอันใกล้ตามนโยบายรัฐบาล

๓.๒ อาจารย์ประจำตามสัญญาจ้าง เจ้าหน้าที่ประจำตามสัญญาจ้าง และลูกจ้างที่จ้างจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยสามารถปรับเปลี่ยนเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

๓.๓ ข้าราชการและลูกจ้างประจำของมหาวิทยาลัย สามารถเลือกสถานภาพได้ตามความสมัครใจ หากสมัครใจเปลี่ยนสถานภาพภายหลังกฎหมายใช้บังคับ ก็จะมีสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยและคงสิทธิการเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และสิทธิประโยชน์อื่นตามที่รัฐกำหนด

๔. ด้านนักศึกษา

๔.๑ อาจารย์และเจ้าหน้าที่มีขวัญกำลังใจ มีศักดิ์ศรี มีความภาคภูมิใจในการปฏิบัติงาน ตามกฎหมาย ทำให้ทุ่มเทต่อการเรียนการสอน การพัฒนาทางวิชาการให้เข้มแข็งสู่ความเป็นเลิศ และการสนับสนุนงานวิชาการด้านอื่นๆ ซึ่งจะก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาแก่นักศึกษา เพราะคุณภาพของนักศึกษาขึ้นอยู่กับคุณภาพอาจารย์และเจ้าหน้าที่

๔.๒ มหาวิทยาลัยมีความร่วมมือกับสถานประกอบการเพื่อสนับสนุนการศึกษา ให้แก่นักศึกษาหลายหน่วยงาน

๔.๓ นักศึกษาสามารถใช้สิทธิกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) หรือกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (กรอ.)

๔.๔ นักศึกษาสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนด และได้งานทำตามที่ต้องการ

๕. ด้านสังคม

๕.๑ สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะตามอัตลักษณ์ที่มหาวิทยาลัย มีความเชี่ยวชาญ (อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมี ๔ ด้าน ได้แก่ ๑. ด้านอาหาร ๒. ด้านการศึกษาปฐมวัย ๓. ด้านอุตสาหกรรมบริการ และ ๔. ด้านการพยาบาลและสุขภาพ) โดยเน้นการเปิดโอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนโดยไม่เลือกปฏิบัติ

๕.๒ การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นไปตามหลักเสรีภาพทางวิชาการที่สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานทางวิชาการที่รัฐกำหนด นำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และประเทศชาติ

ข้อเสีย

๑. ค่าเล่าเรียนเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นการตัดโอกาสทางการศึกษาของผู้มีรายได้น้อยทางอ้อม

๒. คณะหรือหลักสูตรที่ไม่คุ้มทุนในการเปิดสอน อาจจะต้องปิดตัวลง

๓. การบริหารงานของฝ่ายบริหารอาจจะไม่โปร่งใส ตรวจสอบได้ยาก^๔

๔. นักการเมืองมีบทบาทในมหาวิทยาลัยมากขึ้น เนื่องจากงบประมาณส่วนหนึ่งยังต้องขอรับการจัดสรรจากรัฐบาล^๖

๕. การปรับเปลี่ยนหรือยกเลิกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศ ทำให้ต้องทำความเข้าใจกับผู้ปฏิบัติงานถึงการปรับเปลี่ยน ซึ่งอาจจะทำให้การขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยในช่วงแรก อาจเป็นไปได้ด้วยความล่าช้าได้^๗

^๔ สุภาพร อาจเดช, “เอกสารประกอบการพิจารณา เรื่อง มหาวิทยาลัยนอกระบบ,” (กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ๒๕๕๕), (อัดสำเนา) น. ๔.

^๖ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต ๒, “สถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐบาล หรือมหาวิทยาลัยนอกระบบ,” < <http://www.utt๒.go.th/news.php?readmore=๑๖> > มีนาคม ๒๕๕๘.

^๗ ศูนย์ข่าวการศึกษาไทย, “สกอ.เร่งสรุปข้อดี-ข้อเสียมหาวิทยาลัยนอกระบบ,” <<http://www.enn.co.th/11058.html>> มีนาคม ๒๕๕๘.

ข้อสังเกตของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต^๑

๑. ด้านผู้บริหาร

เมื่อมีการปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยสวนดุสิตแล้ว ไม่ว่าจะอธิการบดีตลอดจน คณะผู้บริหารจะเป็นชุดเดิมหรือชุดใหม่ ก็ต้องการให้มีสรรหาผู้ที่มีความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ อย่างแท้จริง ไม่ต้องการให้เกิดการผูกขาดตำแหน่งและอำนาจในทุกตำแหน่ง ควรจะยอมรับกับสภาพที่เกิดขึ้นในอนาคตเพราะมหาวิทยาลัย ฯ ไม่ได้เป็นของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หากแต่เป็นของทุก ๆ คน จึงต้องการจะเห็นฝ่ายบริหารสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย และแสดงบทบาทของนักบริหารการศึกษา ให้เป็นที่ประจักษ์

๒. ด้านการเรียนการสอน

ควรมีการปิดหลักสูตรที่ทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณและไม่คุ้มทุนรวมถึงสาขาวิชา ที่มากจนเกินไป ควรพัฒนาหลักสูตรทุกหลักสูตรอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ใช่จะพัฒนาเฉพาะสาขาวิชา ที่เป็นอัตลักษณ์ เพราะสาขาวิชาที่เป็นอัตลักษณ์ก็มีบัณฑิตที่จบไปแล้วทำงานไม่ใช่สายงานเป็นจำนวนมาก เช่นกันกับสาขาวิชาอื่น ๆ จึงควรเปิดหลักสูตรที่ขาดแคลนเพื่อรองรับในอนาคต และส่งเสริมสาขาวิชา เฉพาะทาง เช่น การศึกษาปฐมวัย การอาหาร และการโรงแรม ยกฐานะเป็นวิทยาลัยเพื่อผลิตบัณฑิต เฉพาะทางซึ่งเน้นการเรียนภาคปฏิบัติ ๖๐ ภาคทฤษฎี ๔๐ ควรมีการแยกสาขาวิชาที่เน้นการผลิตด้านเดียว เพื่อจัดตั้งคณะใหม่

๓. ด้านบุคลากร

บุคลากรของสวนดุสิตในปัจจุบันไม่มีความสำนึกในการปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบ ของตนเอง ยังคงยึดติดกับความสะดวกสบาย ไม่มีจรรยาบรรณต่อวิชาชีพและไม่มีการอบรมด้านการบริการ กิริยามารยาทคำพูด ไร้ซึ่งความเอื้ออาทรต่อผู้ใช้บริการ ไร้ซึ่งจิตใจในการให้บริการ ได้แต่ทำงานไปวัน ๆ ซึ่งควรจะปรับปรุงอย่างเร่งด่วนหรือไม่ก็แสวงหาบุคลากรคนอื่นมาทดแทน

^๑ ณัฐพงษ์ ต่อศรี, “ร่วมแสดงความคิดเห็น(ร่าง) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ร่าง) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล เพื่อรองรับการปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ,” < http://www๒.dusit.ac.th/sdu๒๐๑๑/index.php?incfile=index/act_comment.php > มีนาคม ๒๕๕๔.

๔. ด้านผู้เรียน

ควรมีการคัดเลือกนักศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะด้านไม่ควรเกิน ๑๕๐ คน ต่อปีการศึกษา และสาขาวิชาอื่น ๆ ไม่ควรเกิน ๘๐ คนต่อปีการศึกษา ไม่ใช่จะหวังเพื่อทำรายได้แต่เพียงอย่างเดียว ควรคัดเลือกนักศึกษาด้วยวิธีการสอบคัดเลือกที่คัดเลือกนักศึกษาที่มีความพร้อมที่จะเข้าเรียนอย่างแท้จริง และไม่ควรรับนักศึกษาเกินกว่าที่มหาวิทยาลัยกำหนด รวมถึงกิจกรรมรยาทของนักศึกษาด้วย ควรส่งเสริมกิจกรรมของนักศึกษาไม่ว่าจะเป็น การออกค่ายพัฒนา การส่งเสริมกิจกรรมระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง การปฏิบัติการมหาวิทยาลัยในนามองค์กรนักศึกษา สโมสรนักศึกษาคณะ รวมถึงชมรมต่าง ๆ อย่างชัดเจน ซึ่งในปัจจุบันไม่มีความชัดเจนและไม่มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาอย่างเห็นได้ชัด เพราะฉะนั้นจึงต้องการให้สวนดุสิตพิจารณาแบบอย่างมหาวิทยาลัยที่ออกนอกระบบไปแล้ว เพื่อนำมาพัฒนาสวนดุสิตต่อไป ให้มีความสากล ควรหึงค่านิยมเก่า ๆ ที่เคยเป็นมา และเน้นให้สวนดุสิตอยู่รอดในกระแสสังคมปัจจุบัน รวมถึงพัฒนามหาวิทยาลัยให้มีความเท่าเทียมกันในระดับอาเซียน ควรมองข้ามจุดด้อยที่มีแต่ให้นำจุดด้อย มาเป็นจุดเด่นในการพัฒนาสวนดุสิต ทั้งนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าในอนาคตอีก ๒๐ ปีข้างหน้า จะเห็นสวนดุสิต ทัดเทียมกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ได้อย่างภาคภูมิใจ

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการ งานด้านนิติบัญญัติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบการพิจารณา ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
มีนาคม ๒๕๕๘

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายณัฏ ผาสุข	ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย
นางสาวสุภาภรณ์จิตต์ ไตรเทพพิสัย	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พันทองคำ	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางสาวนภพร ขวรงค์กร	นิติกรชำนาญการพิเศษ
นางสาวพันธุ์ทิพา หอมทิพย์	วิทยากรปฏิบัติการ
นางสิริกัญย์ ส่องแสง	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวรัตติกาลญัตต์ น้อยนวม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางสาวกาญจนา พาลดีหลุด	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมายฯ วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ..... (ก)

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. ๑

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. - ๑ -
- ความจำเป็นในการตรากฎหมาย - ๗ -
- ความเป็นมาของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ : อดีตถึงปัจจุบัน - ๒๑ -
- หลักการกลางของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ - ๓๓ -
- มหาวิทยาลัยออกนอกระบบ คืออะไร - ๓๕ -
- ข้อมูลเชิงสถิติที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. - ๓๘ -
- สรุปประเด็นคำถามการรับฟังความคิดเห็นจากประชาคมมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. - ๔๐ -
- ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. - ๕๐ -

ภาคผนวก

: พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ (๑)

: ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๒๓)

: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. (๔๙)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. ฉบับนี้ คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘ ลงมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ตรวจพิจารณาแล้ว ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ และให้ส่งคณะกรรมการประสานงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

๑.๒ เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรขยายขอบเขตการให้การศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนดุสิตซึ่งจัดตั้งโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้สามารถดำเนินการ ได้กว้างขวางขึ้น โดยจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยสวนดุสิต และเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติและปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง ทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบกับแนวนโยบายของรัฐบาลได้ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐ พัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับของรัฐ เพื่อประโยชน์

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ในการบริหารจัดการที่คล่องตัวและมีอัตลักษณ์ สามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์แก่สังคมยิ่งขึ้น และสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ โดยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการสมควรปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๕. บทนิยาม (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

“วิทยาเขต” หมายความว่า เขตการศึกษาซึ่งประกอบด้วยส่วนงานของมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยสวนดุสิต

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

“สภาคณาจารย์และพนักงาน” หมายความว่า สภาคณาจารย์และพนักงานมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๖. กำหนดที่มาและนิยามของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย

ราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นมหาวิทยาลัยสวนดุสิตตามพระราชบัญญัตินี้ และเป็นนิติบุคคล

มหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น

๗. บทรักษาการตามพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๘. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๘.๑ บททั่วไป (หมวด ๑)

(๑) กำหนดวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง สร้างบัณฑิต วิจัย บริการทางวิชาการ แก่สังคมและท้องถิ่น ริเริ่ม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาองค์ความรู้ในด้านที่มีความเชี่ยวชาญ และทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยมุ่งหวังให้บัณฑิตของมหาวิทยาลัยมีคุณธรรมกำกับความรู้ เพียบพร้อมด้วยสติปัญญาและจริยธรรม เป็นผู้ใฝ่รู้ มีวิจารณ์ญาณ มีจิตใจเสียสละ มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม และมีความสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวม

(๒) กำหนดข้อควรคำนึงเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๖ (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ให้มหาวิทยาลัยคำนึงถึง

- (๑) ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา
- (๒) ความเป็นเลิศทางวิชาการควบคู่ไปกับคุณธรรมและจริยธรรม
- (๓) มาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการ
- (๔) การนำความรู้สู่สังคมเพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาสังคม
- (๕) ความรับผิดชอบต่อสังคมและรัฐในระดับชาติและระดับท้องถิ่น

- (๖) การบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความโปร่งใสและตรวจสอบได้
- (๗) การบริหารแบบมีส่วนร่วมของบุคลากร
- (๘) การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด และสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

(๓) กำหนดส่วนงานของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนงาน ดังนี้

- (๑) สำนักงานมหาวิทยาลัย
- (๒) สำนักงานวิทยาเขต
- (๓) คณะ
- (๔) สำนัก
- (๕) สถาบัน
- (๖) ส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงานและหน่วยงานภายใน ส่วนงานตามมาตรา ๘ (ร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๙ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงานตามมาตรา ๘ ให้ทำเป็น ประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกหน่วยงานภายในของส่วนงานตามมาตรา ๘ ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์การรับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบหรือการยกเลิก การสมทบและการควบคุมสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มหาวิทยาลัยอาจรับสถานศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร ชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบซึ่งสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น ตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์การจัดการศึกษาหรือยกเลิกการจัดการศึกษาและดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศ (ร่างมาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มหาวิทยาลัยอาจจัดการศึกษาและดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศได้ โดยในการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงนั้นแก่ผู้สำเร็จการศึกษาได้

การจัดการศึกษาหรือยกเลิกการจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๗) กำหนดให้กิจการของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ แต่คุ้มครองผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยให้ได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน (ร่างมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๒ กิจการของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ แต่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องได้รับการคุ้มครองและประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

(๘) กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่กระทำการต่าง ๆ ภายใต้วัตถุประสงค์และตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๓ มหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่กระทำการต่าง ๆ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๖ อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ซื้อ ขาย จ้าง รับจ้าง สร้าง จัดหา โอน รับโอน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ แลกเปลี่ยน และจำหน่าย หรือทำนิติกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย ตลอดจนถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง มีสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือมีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ ในทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย และจำหน่ายทรัพย์สินทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

การจำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัย ให้กระทำได้เฉพาะอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาตามมาตรา ๑๖ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้จำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนได้

(๒) รับค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการในการให้บริการ ภายในอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งทำความตกลงและกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการนั้น

(๓) ร่วมมือกับหน่วยงานอื่นทั้งของรัฐหรือเอกชน หรือกับองค์การหรือหน่วยงาน ต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ ในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๖

(๔) กู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน การถือหุ้น การเข้าเป็นหุ้นส่วน และลงทุนหรือร่วมลงทุน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย

การกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน การถือหุ้น การเข้าเป็นหุ้นส่วน การลงทุน หรือการร่วมลงทุน ถ้าเป็นจำนวนเงินเกินวงเงินที่รัฐมนตรีกำหนดต้องได้รับความเห็นชอบจาก คณะรัฐมนตรีก่อน

(๕) จัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคลเพื่อดำเนินการตาม วัตถุประสงค์ในมาตรา ๖

(๖) จัดให้มีทุนการศึกษาและทุนการวิจัยในสาขาวิชาต่าง ๆ

(๗) กำหนดค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งสวัสดิการและประโยชน์ อย่างอื่นให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

(๘) จัดให้มีกองทุนเพื่อกิจการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย โดยการบริหารกองทุนให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๙) ปกครอง ดูแล บำรุงรักษา จัดการ ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สิน ของมหาวิทยาลัย และที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ

(๙) กำหนดรายได้ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๔ รายได้ของมหาวิทยาลัย มีดังนี้

(๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี

(๒) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

(๓) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการต่าง ๆ

ของมหาวิทยาลัย

(๔) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการลงทุนหรือการร่วมลงทุน และจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุหรือจัดหาประโยชน์ ในที่ราชพัสดุ ซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล ใช้ หรือจัดหาประโยชน์

(๖) เงินกองทุนที่รัฐบาลหรือมหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น และรายได้หรือผลประโยชน์จากกองทุนดังกล่าว

(๗) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

เงินอุดหนุนทั่วไปตาม (๑) นั้น รัฐบาลพึงจัดสรรให้แก่มหาวิทยาลัยโดยตรงเป็นจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยและการพัฒนามหาวิทยาลัยเพื่อประกันคุณภาพการศึกษา

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ในกรณีรายได้ตามวรรคหนึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของมหาวิทยาลัย และค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐบาลพึงจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยตามความจำเป็นของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่รัฐบาลได้ปรับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทนหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดแก่ข้าราชการ ให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยในสัดส่วนเดียวกัน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้พนักงานมหาวิทยาลัยด้วย

(๑๐) กำหนดให้มหาวิทยาลัยส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงได้มีโอกาสเรียนจนสำเร็จปริญญาตรี (ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมและสนับสนุนผู้ที่มหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยและนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงให้มีโอกาสเรียนจนสำเร็จปริญญาตรี หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาว่าผู้ใดขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๑๑) กำหนดให้บรรดาอสังหาริมทรัพย์ซึ่งมหาวิทยาลัยได้มานั้น ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ซึ่งมหาวิทยาลัยได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือได้มาโดยทางอื่น ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

(๑๒) กำหนดให้มหาวิทยาลัยต้องจัดการบรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย สำหรับกรณีเงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศ ให้แก่มหาวิทยาลัยต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศกำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยต้องจัดการเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๖

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัยต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศ กำหนดไว้ แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว มหาวิทยาลัยต้องได้รับความยินยอม จากผู้อุทิศหรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏ จะต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

(๑๓) กำหนดทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี รวมทั้ง การบังคับทางปกครอง และบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับมหาวิทยาลัยไม่ได้ (ร่างมาตรา ๑๘)

มาตรา ๑๘ ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่ใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษา และการวิจัยโดยตรง ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีทั้งปวง รวมทั้งการบังคับทางปกครอง และบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับมหาวิทยาลัยในเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยมิได้

๘.๒ การดำเนินการ (หมวด ๒)

(๑) กำหนดองค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๙)

มาตรา ๑๙ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี ประธานกรรมการ ส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย และประธานสภาคณาจารย์และพนักงาน

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่งคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่ง รองอธิการบดี

(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสองคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสองคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการสถาบัน หรือหัวหน้าส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะที่มีผู้ดำรงตำแหน่ง คณบดี

(๖) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสองคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำ ที่ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี และผู้อำนวยการ สำนัก ผู้อำนวยการสถาบัน หรือหัวหน้าส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ

(๗) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสองคน ซึ่งเลือกจากพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุนที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี และผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการสถาบัน หรือหัวหน้าส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ

(๘) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสองคน ซึ่งจะได้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอก

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการ สภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ซึ่งในจำนวนนี้ต้องสรรหา กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากบัญชีรายชื่อที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอจำนวนหนึ่งคน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็น อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย เมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย หากอุปนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอุปนายก สภามหาวิทยาลัย ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งทำหน้าที่ แทนนายกสภามหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย โดยคำแนะนำของอธิการบดี และให้ผู้อำนวยการสำนักงานมหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

(๒) กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๑๙ (๘) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่ อีกได้

กรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๙ (๖) และ (๗) มีวาระการดำรงตำแหน่ง คราวละสามปี

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการ
สภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๙ (๖) (๗) และ (๘) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอน
- (๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย

ในประเภทนั้น

- (๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๖) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๗) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลง
ไม่ว่าด้วยเหตุใดและยังมิได้มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการ
สภามหาวิทยาลัยแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัย
เท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๙ (๖)
(๗) และ (๘) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือได้มีการ
แต่งตั้งหรือเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือได้รับแต่งตั้ง
หรือได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่ง
เหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจาก
ตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัย
หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือยังมีได้เลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นมา
ให้นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่า
จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
หรือเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นมาแล้ว

(๓) กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๑ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไป
ของมหาวิทยาลัย อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (๑) กำหนดนโยบายและแนวทางการพัฒนาเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์
ของมหาวิทยาลัย
- (๒) อนุมัติแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย
- (๓) ออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์
ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนงานใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้ออก
ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งสำหรับส่วนงานนั้นเป็นเรื่อง ๆ ไปก็ได้
- (๔) อนุมัติการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต
อนุปริญญา และประกาศนียบัตร ทั้งของมหาวิทยาลัยและที่มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาร่วมกับ
สถานศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันอื่น รวมทั้งอนุมัติการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์
- (๕) อนุมัติการจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิกส่วนงานของมหาวิทยาลัย
ตามมาตรา ๘ รวมทั้งการแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนงานดังกล่าว
- (๖) อนุมัติการรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบ การจัดการศึกษาร่วม
หรือการยกเลิกการจัดการศึกษาร่วมของสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น
- (๗) อนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม
หรือการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา
- (๘) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและพิจารณา
ถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์
และศาสตราจารย์พิเศษ
- (๙) แต่งตั้งและถอดถอนกรรมการสภาวิชาการและกรรมการส่งเสริมกิจการ
มหาวิทยาลัย
- (๑๐) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการ
สถาบัน และหัวหน้าส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ
- (๑๑) ออกข้อบังคับและระเบียบว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย

(๑๒) กำหนดนโยบายและวิธีการเกี่ยวกับการจัดหารายได้และการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล

(๑๓) ออกข้อบังคับและระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงบประมาณ การเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๑๔) อนุมัติการตั้งงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัย

(๑๕) อนุมัติการกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน การลงทุนหรือการร่วมลงทุน

ตามมาตรา ๑๓ (๔)

(๑๖) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งสวัสดิการและประโยชน์อื่นให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

(๑๗) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งมอบอำนาจให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการหรือบุคคลดังกล่าวทำการแทนแล้วรายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบ

(๑๘) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดี

(๑๙) รับรองรายงานประจำปีของมหาวิทยาลัย และเสนอรายงานดังกล่าวต่อรัฐมนตรี

เพื่อทราบ

(๒๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของส่วนงานใดหรือของผู้ใดโดยเฉพาะ

(๔) กำหนดให้การประชุมและวิธีดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัยเป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๒)

มาตรา ๒๒ การประชุมและวิธีการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๕) กำหนดให้มีสภาวิชาการซึ่งมีอำนาจหน้าที่ องค์ประกอบ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ตลอดจนการประชุมและวิธีการดำเนินงานตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๓)

มาตรา ๒๓ ให้มีสภาวิชาการ ซึ่งเป็นองค์กรที่ได้รับมอบหมายจากสภามหาวิทยาลัย ให้ดำเนินกิจการต่าง ๆ ทางด้านงานวิชาการของมหาวิทยาลัย มีอำนาจหน้าที่ให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีเกี่ยวกับหลักสูตร การเรียนการสอน การวิจัย และคุณภาพการศึกษา

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งกรรมการสภาวิชาการ ประกอบด้วยอธิการบดีเป็นประธาน และกรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมและวิธีการดำเนินงานของสภาวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๖) กำหนดให้มีสภาคณาจารย์และพนักงาน ซึ่งมีองค์ประกอบ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ตลอดจนการประชุมและวิธีการดำเนินงานตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๔)

มาตรา ๒๔ ให้มีสภาคณาจารย์และพนักงาน ประกอบด้วยประธานและกรรมการ ซึ่งมาจากคณาจารย์ประจำและปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง ตลอดจนการประชุมและวิธีการดำเนินงานของสภาคณาจารย์และพนักงาน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๗) กำหนดหน้าที่ของสภาคณาจารย์และพนักงาน (ร่างมาตรา ๒๕)

มาตรา ๒๕ สภาคณาจารย์และพนักงานมีหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่อธิการบดีในกิจการของมหาวิทยาลัย
- (๒) ส่งเสริมจรรยาบรรณของคณาจารย์และพนักงานมหาวิทยาลัย
- (๓) ส่งเสริมความก้าวหน้าและผดุงเกียรติของคณาจารย์และพนักงานมหาวิทยาลัย
- (๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย

(๘) กำหนดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ซึ่งมีองค์ประกอบ หน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง ตลอดจนการประชุมและวิธีการดำเนินงานตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๖)

มาตรา ๒๖ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยคณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานและกรรมการ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย

คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย มีหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุน ให้คำแนะนำ ปกป้องแก่มหาวิทยาลัย และสนับสนุนให้มีทุนการศึกษาแก่นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ เพื่อให้มีโอกาสศึกษาในมหาวิทยาลัย รวมทั้งหารายได้ให้กับมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของประธานและกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ตลอดจนการประชุมและวิธีการดำเนินงานของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๙) กำหนดให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้ (ร่างมาตรา ๒๗)

มาตรา ๒๗ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด และรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

(๑๐) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาอธิการบดี รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี (ร่างมาตรา ๒๘)

มาตรา ๒๘ อธิการบดีนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๙

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาอธิการบดี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
รองอธิการบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐

ผู้ช่วยอธิการบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐

(๑๑) กำหนดคุณสมบัติของอธิการบดี (ร่างมาตรา ๒๙)

มาตรา ๒๙ อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

(๒) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นหนึ่งชั้นใดหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัย

รับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีหรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๑๒) กำหนดคุณสมบัติของรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี (ร่างมาตรา ๓๐)

มาตรา ๓๐ รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นหนึ่งชั้นใดหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๑๓) กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของอธิการบดี รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี (ร่างมาตรา ๓๑)

มาตรา ๓๑ อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๙

(๔) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอนด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

(๕) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากไม่ผ่านการประเมินผลตามหลักเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

(๖) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๗) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๘) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๑๔) กำหนดให้อธิการบดีเป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั้งปวงและมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๓๒)

มาตรา ๓๒ อธิการบดีเป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั้งปวง และให้มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) จัดทำแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัยเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย และปฏิบัติตามนโยบายและแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัย รวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๓) บริหารงานวิชาการ บริหารงานบุคคล บริหารการเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย

(๔) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี หรือรองหัวหน้าส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ

(๕) จัดหารายได้และทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการกิจการของมหาวิทยาลัย

(๖) จัดทำงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่าย เพื่อเสนอขออนุมัติต่อสภามหาวิทยาลัย

(๗) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

(๑๕) กำหนดหลักเกณฑ์การเป็นผู้รักษาการแทนอธิการบดี (ร่างมาตรา ๓๓)

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่อธิการบดีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีหรือไม่มีผู้รักษาการแทนอธิการบดีตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๙ เป็นผู้รักษาการแทน แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันแต่งตั้ง

(๑๖) กำหนดให้วิทยาเขตหนึ่งมีสำนักงานวิทยาเขต โดยมีรองอธิการบดีคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบงานของวิทยาเขต (ร่างมาตรา ๓๔)

มาตรา ๓๔ ในวิทยาเขตหนึ่ง ให้มีสำนักงานวิทยาเขต โดยมีรองอธิการบดีคนหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดี เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาเขตให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

(๑๗) กำหนดให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะและให้มีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคนตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมาย โดยมีคุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง รวมถึงการรักษาการแทนคณบดีตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๓๕)

มาตรา ๓๕ ในคณะหรือส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะที่จัดการเรียนการสอน ให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะหรือส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะที่จัดการเรียนการสอน และให้มีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคน ตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมาย

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาคณบดี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย คณบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๖ โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

รองคณบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดี จากผู้มีคุณสมบัติ ตามมาตรา ๓๖ และให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอนรองคณบดี โดยคำแนะนำของคณบดี

เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย
การรักษาการแทนคณบดี ให้นำมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๑๘) กำหนดคุณสมบัติของคณบดีและรองคณบดี (ร่างมาตรา ๓๖)

มาตรา ๓๖ คณบดีและรองคณบดีต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นหนึ่งชั้นใด หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่น ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี หรือเคยดำรงตำแหน่ง กรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง คณบดีและรองคณบดีต้องมีคุณสมบัติอื่น และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๑๙) กำหนดให้มีคณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำส่วนงานอื่นที่ เทียบเท่าคณะที่จัดการเรียนการสอน (ร่างมาตรา ๓๗)

มาตรา ๓๗ ในคณะหรือส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะที่จัดการเรียนการสอน ให้มี คณะกรรมการประจำคณะ หรือคณะกรรมการประจำส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะที่จัดการเรียนการสอน จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้น จากตำแหน่งของกรรมการ รวมทั้งอำนาจหน้าที่ ตลอดจนการประชุมและวิธีการดำเนินงาน ของคณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะที่จัดการเรียน การสอนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๒๐) กำหนดให้มีผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงานคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบงานของสำนัก สถาบัน หรือส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะที่ไม่ได้จัดการเรียนการสอน และให้มีรองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าส่วนงานตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงานมอบหมาย โดยมีคุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๓๘)

มาตรา ๓๘ ในสำนัก สถาบัน หรือส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะที่ไม่ได้จัดการเรียน การสอน ให้มีผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงานคนหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง เป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบงานของส่วนงานนั้น และจะให้ มีรองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าส่วนงานตามจำนวน ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงาน มอบหมายก็ได้

ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงานตามวรรคหนึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้ เมื่อผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานพ้นจากตำแหน่งให้รองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าส่วนงานพ้นจากตำแหน่งด้วย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้งผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงาน และรองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าส่วนงาน รวมทั้งการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้เป็นไป ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๒๑) กำหนดให้มีผู้อำนวยการคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานในสำนักงานมหาวิทยาลัยหรือสำนักงานวิทยาเขต และอาจให้มีรองผู้อำนวยการคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อกำหน้าที่และรับผิดชอบงานตามที่ผู้อำนวยการมอบหมายก็ได้ (ร่างมาตรา ๓๙)

มาตรา ๓๙ ในสำนักงานมหาวิทยาลัยหรือสำนักงานวิทยาเขต ให้มีผู้อำนวยการคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานในส่วนงานนั้น และอาจให้มีรองผู้อำนวยการคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อกำหน้าที่และรับผิดชอบงานตามที่ผู้อำนวยการมอบหมายก็ได้

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วิธีการแต่งตั้ง รวมทั้งอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

การรักษาการแทนผู้อำนวยการให้นำมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๒๒) กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนงาน และรองหัวหน้าส่วนงานอื่นที่เทียบเท่า คณะต้องปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มเวลา และจะดำรงตำแหน่งเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันไม่ได้ แต่กำหนดให้รักษาการแทนตำแหน่งอื่นได้อีกเพียงหนึ่งตำแหน่งซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน (ร่างมาตรา ๔๐)

มาตรา ๔๐ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนงาน และรองหัวหน้าส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ ต้องปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มเวลา และจะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งอยู่หนึ่งตำแหน่งแล้ว ให้รักษาการแทนตำแหน่งอื่นได้อีกเพียงหนึ่งตำแหน่ง แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

(๒๓) กำหนดกรณีให้อธิการบดีมอบอำนาจให้ปฏิบัติการหรือรักษาการแทนอธิการบดี และกำหนดกรณีให้ผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจอาจมอบอำนาจต่อได้ตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๔๑)

มาตรา ๔๑ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานในสำนักงานมหาวิทยาลัย สำนักงานวิทยาเขต คณะ สำนัก สถาบัน และส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ อธิการบดีจะมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานดังกล่าว ปฏิบัติการหรือรักษาการแทนอธิการบดี เฉพาะในส่วนงานนั้นก็ได้

คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานซึ่งได้รับมอบอำนาจจากอธิการบดี อาจมอบอำนาจต่อให้รองคณบดี รองผู้อำนวยการ หรือรองหัวหน้าส่วนงานนั้นปฏิบัติหน้าที่ ที่รับมอบอำนาจนั้นแทนได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากอธิการบดี และให้ผู้รับมอบอำนาจ หรือผู้รับมอบอำนาจต่อมีอำนาจหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด

(๒๔) กำหนดให้การรักษาการแทน การมอบอำนาจให้ปฏิบัติการแทน ตลอดจน การมอบอำนาจช่วงให้ปฏิบัติการแทนของผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๒)

มาตรา ๔๒ การรักษาการแทน การมอบอำนาจให้ปฏิบัติการแทน ตลอดจน การมอบอำนาจช่วงให้ปฏิบัติการแทนของผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไป ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่มีกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งหรือ กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการ อนุกรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาการ แทนทำหน้าที่กรรมการ อนุกรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่าง รักษาการแทนด้วย

๘.๓ การประกันคุณภาพและการประเมิน (หมวด ๓)

(๑) กำหนดให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา (ร่างมาตรา ๔๓)

มาตรา ๔๓ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนา คุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ มหาวิทยาลัย

(๒) กำหนดให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีระบบการประเมินส่วนงานของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๔)

มาตรา ๔๔ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีระบบการประเมินส่วนงานของมหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของมหาวิทยาลัย

ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินส่วนงานของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับ ของมหาวิทยาลัย

(๓) กำหนดให้สภาวิชาการจัดให้มีการประเมินหลักสูตรการศึกษา การเรียน การสอน และการวัดผลตามหลักสูตร (ร่างมาตรา ๔๕)

มาตรา ๔๕ ให้สภาวิชาการจัดให้มีการประเมินหลักสูตรการศึกษา การเรียน การสอน และการวัดผลตามหลักสูตร ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด แล้วเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณา

(๔) กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงาน (ร่างมาตรา ๔๖)

มาตรา ๔๖ ให้สภามหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงาน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๕) กำหนดให้อธิการบดีจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๗)

มาตรา ๔๗ให้อธิการบดีจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๔ การบัญชีและการตรวจสอบ (หมวด ๔)

(๑) กำหนดให้มหาวิทยาลัยวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีอันถูกต้องและให้มีการตรวจสอบภายในเป็นประจำ (ร่างมาตรา ๔๘)

มาตรา ๔๘ ให้มหาวิทยาลัยวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีอันถูกต้อง แยกตาม ส่วนงานของมหาวิทยาลัย มีสมุดบัญชีลงรายการแยกตามประเภทของสินทรัพย์ หนี้สิน ทุน รายได้ และค่าใช้จ่ายตามความเป็นจริงพร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ และให้มีการตรวจสอบภายในเป็นประจำ

การบันทึกรายการในสมุดบัญชีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี ที่รับรองทั่วไป

(๒) กำหนดให้มหาวิทยาลัยจัดทำงบการเงินและบัญชีรายรับและรายจ่ายส่งผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัยภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี (ร่างมาตรา ๔๙)

มาตรา ๔๙ ให้มหาวิทยาลัยจัดทำงบการเงิน และบัญชีรายรับและรายจ่าย ส่งผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัยภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

วันเริ่มและวันสิ้นปีบัญชีของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

(๓) กำหนดผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๐)

มาตรา ๕๐ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกซึ่งสภามหาวิทยาลัย แต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัย และให้ ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของมหาวิทยาลัยทุกรอบปีบัญชี

(๔) กำหนดให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๑)

มาตรา ๕๑ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐาน ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามอธิการบดีและผู้บริหารงาน ในมหาวิทยาลัยและเรียกให้ส่งสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย เป็นการเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

(๕) กำหนดให้ผู้สอบบัญชีจัดทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อ สภามหาวิทยาลัยภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีเพื่อเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการ (ร่างมาตรา ๕๒)

มาตรา ๕๒ ให้ผู้สอบบัญชีจัดทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอ ต่อสภามหาวิทยาลัยภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อสภามหาวิทยาลัยเสนอต่อ รัฐมนตรี

ให้มหาวิทยาลัยโฆษณารายงานประจำปีของปีที่สิ้นไปนั้น แสดงบัญชีงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีรายรับและรายจ่ายที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้ว พร้อมทั้งแสดงผลงาน ของมหาวิทยาลัยในปีที่ล่วงมา และแผนงานที่จะจัดทำในปีต่อไปภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่ วันสิ้นปีบัญชี

(๖) กำหนดให้อธิการบดีเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ร่างมาตรา ๕๓)

มาตรา ๕๓ ให้อธิการบดีเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๘.๕ การกำกับและดูแล (หมวด ๕)

(๑) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๔)

มาตรา ๕๔ รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๖ และให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเป็นการเฉพาะ ในกรณีที่มีปัญหาข้อขัดแย้งในการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัยซึ่งอาจเกิดความเสียหายต่อส่วนรวม ให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาเมื่อคณะรัฐมนตรีวินิจฉัยเป็นประการใดแล้ว ให้ผู้เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรี

(๒) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้เสนอเรื่องที่มีมหาวิทยาลัยจะต้องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๕)

มาตรา ๕๕ บรรดาเรื่องที่มีมหาวิทยาลัยจะต้องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

๘.๖ ตำแหน่งทางวิชาการ (หมวด ๖)

(๑) กำหนดตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๖)

มาตรา ๕๖ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

ศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นได้ โดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๒) กำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์พิเศษ (ร่างมาตรา ๕๗)

มาตรา ๕๗ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจาก ผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย
คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๓) กำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ (ร่างมาตรา ๕๘)

มาตรา ๕๘ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของสภาวิชาการ

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นอาจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของคณบดีหรือหัวหน้าส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะที่จัดการเรียนการสอน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๔) กำหนดให้สิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการเป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะ (ร่างมาตรา ๕๙)

มาตรา ๕๙ บุคคลใดได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ หรือได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรือตำแหน่งทางวิชาการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวเป็นคำนำหน้านาม เพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามความในวรรคหนึ่งให้ใช้อักษรย่อ ดังนี้

ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	ศ.
ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	ศ. (พิเศษ)
รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	รศ.
รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	รศ. (พิเศษ)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	ผศ.
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	ผศ. (พิเศษ)

การใช้คำนำหน้านามและการใช้อักษรย่อคำนำหน้านามสำหรับตำแหน่งทางวิชาการ
ที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๗ ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ (หมวด ๗)

(๑) กำหนดให้ปริญญามีสามชั้น (ร่างมาตรา ๖๐)

มาตรา ๖๐ ปริญญามีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.

ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

(๒) กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร (ร่างมาตรา ๖๑)

มาตรา ๖๑ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร
ในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และร่วมให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับ
สถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศ
การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใด
และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา

(๓) กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษา ชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองได้ (ร่างมาตรา ๖๒)

มาตรา ๖๒ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษา
ชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองได้

(๔) กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นต่าง ๆ และอนุปริญญาได้ (ร่างมาตรา ๖๓)

มาตรา ๖๓ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตร
ชั้นต่าง ๆ และอนุปริญญาได้ ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใด
สาขาวิชาหนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาโทหรือเทียบเท่าแล้ว

(๒) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง ภายหลังที่ได้รับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าแล้ว

(๓) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี

(๔) ประกาศนียบัตรประเภทอื่น ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ (ร่างมาตรา ๖๔)

มาตรา ๖๔ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัย เห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ ผู้ดำรง ตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในขณะ ดำรงตำแหน่งนั้นไม่ได้

ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับ ของมหาวิทยาลัย

(๖) กำหนดให้มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะ เชื่อมวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๖๕)

มาตรา ๖๕ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเชื่อมวิทยฐานะเป็น เครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร หรือครูประจำตำแหน่ง คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เชื่อมวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่ง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ครูวิทยฐานะ เชื่อมวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมี เงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๗) กำหนดให้มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยได้ (ร่างมาตรา ๖๖)

มาตรา ๖๖ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

การใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ตามวรรคหนึ่งเพื่อการค้า หรือการใช้
สิ่งดังกล่าวที่มีใช้เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับอนุญาต
เป็นหนังสือจากมหาวิทยาลัย

(๘) กำหนดให้มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกาย
ของนักศึกษาและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยได้ (ร่างมาตรา ๖๗)

มาตรา ๖๗ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกาย
ของนักศึกษาและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา

๘.๘ บทกำหนดโทษ (หมวด ๘)

(๑) กำหนดโทษผู้ที่ได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้ครุวิทยฐานะ
เข็มวิทยฐานะ ครุประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษา
และผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยหรือมีวิทยฐานะหรือมีตำแหน่งในมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๖๘)

มาตรา ๖๘ ผู้ใดใช้ครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ ครุประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ
เครื่องหมายหรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้
หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต
อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือมีตำแหน่งใดในมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำเพื่อให้
บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะหรือมีตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
หกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๒) กำหนดโทษผู้กระทำการปลอมหรือเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์
ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย กำหนดโทษผู้ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์
ปลอมหรือเลียนแบบดังกล่าว และกำหนดโทษผู้ใช้หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย
หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยฝ่าฝืน
มาตรา ๖๖ วรรคสอง (ร่างมาตรา ๖๙)

มาตรา ๖๙ ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
หนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะทำเป็นสีใด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย
ปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ

(๓) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยฝ่าฝืนมาตรา ๖๖ วรรคสอง

ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒)
แต่กระทงเดียว

ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้

๘.๙ บทเฉพาะกาล

(๑) กำหนดให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน งบประมาณ และรายได้
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมาเป็นของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗๐)

มาตรา ๗๐ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน งบประมาณ
และรายได้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗
มาเป็นของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มี
สภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗๑)

มาตรา ๗๑ ให้สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
ราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกิน
หนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๓) กำหนดให้สภาวิชาการ สภาคณาจารย์และข้าราชการ คณะกรรมการส่งเสริมกิจการ
มหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตทำหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะมีสภาวิชาการ
สภาคณาจารย์และพนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้
(ร่างมาตรา ๗๒)

มาตรา ๗๒ ให้สภาวิชาการ สภาคณาจารย์และข้าราชการ คณะกรรมการส่งเสริม
กิจการมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ
พ.ศ. ๒๕๔๗ ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีสภาวิชาการ สภาคณาจารย์และพนักงาน คณะกรรมการ
ส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ

(๔) กำหนดให้ส่วนราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตและหน่วยงานที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับคงอยู่ต่อไป จนกว่าจะมีประกาศของมหาวิทยาลัยจัดตั้งส่วนงานตามมาตรา ๘ (ร่างมาตรา ๗๓)

มาตรา ๗๓ ให้ส่วนราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และหน่วยงานที่สภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติและจัดตั้งขึ้นในมหาวิทยาลัยซึ่งมีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ต่อไปจนกว่าจะมีประกาศของมหาวิทยาลัยจัดตั้งส่วนงานตามมาตรา ๘

(๕) กำหนดให้คณะกรรมการประจำคณะ และคณะกรรมการประจำส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแบ่งส่วนงานใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗๔)

มาตรา ๗๔ ให้คณะกรรมการประจำคณะ และคณะกรรมการประจำส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ทำหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะได้มีการแบ่งส่วนงานใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๖) กำหนดให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งทางวิชาการตำแหน่งใดอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำรงตำแหน่งนั้นต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗๕)

มาตรา ๗๕ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีฐานะเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ของมหาวิทยาลัยต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้จนครบกำหนดเวลาที่ได้รับการแต่งตั้ง

(๗) กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บังคับบัญชาอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบวาระ (ร่างมาตรา ๗๖)

มาตรา ๗๖ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการสถาบัน และหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบวาระ ถ้าบุคคลดังกล่าวเป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัย ต้องแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากบุคคลดังกล่าวมิได้แสดงเจตนาภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้บุคคลนั้นพ้นจากตำแหน่ง

(๘) กำหนดให้นับวาระการดำรงตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตเป็นการดำรงตำแหน่งหนึ่งวาระตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗๗)

มาตรา ๗๗ การดำรงตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้นับวาระการดำรงตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวเป็นหนึ่งในวาระตามพระราชบัญญัตินี้

(๙) กำหนดให้ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย ลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย ลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป (ร่างมาตรา ๗๘)

มาตรา ๗๘ ให้ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย ลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พนักงานราชการ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย ลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป และให้ปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะพนักงานมหาวิทยาลัย หรือปฏิบัติหน้าที่ในฐานะลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานราชการ หรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี

ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง สิทธิเข้าสู่ตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งอื่นใดของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ตามวรรคหนึ่ง และสิทธิในการเลื่อนตำแหน่งของข้าราชการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้าง ของส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่ามหาวิทยาลัยเป็นส่วนราชการ และให้ข้าราชการ พนักงาน ราชการ และลูกจ้างของส่วนราชการดังกล่าว รับเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่นผ่านมหาวิทยาลัย โดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดิน งบประมาณที่จ่ายในลักษณะเงินเดือนและค่าจ้างประจำ และเงินอื่นที่เกี่ยวข้อง และให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการมาใช้บังคับ แล้วแต่กรณี

สิทธิในการเลื่อนตำแหน่งของลูกจ้างของส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการ

ในกรณีที่นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการมาใช้บังคับแต่ไม่สอดคล้องกับ พระราชบัญญัตินี้หรือมีกรณีที่ไม่อาจนำมาใช้บังคับได้ด้วยเหตุใด ให้การดำเนินการในส่วน ที่ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้หรือในส่วนที่ไม่อาจนำมาใช้บังคับได้ เป็นไปตามข้อบังคับ ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

(๑๐) กำหนดให้ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของส่วนราชการตามมาตรา ๗๘ ผู้ใดแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย หรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัตินี้ภายในสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการ บรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด (ร่างมาตรา ๗๙)

มาตรา ๗๙ ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของส่วนราชการตามมาตรา ๗๘ ผู้ใดแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัตินี้ภายในสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการ บรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

(๑๑) กำหนดให้ข้าราชการซึ่งได้รับการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญราชการ แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๘๐)

มาตรา ๘๐ ข้าราชการซึ่งได้รับการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญราชการ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ นับแต่วันที่ได้รับการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

ลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ตามมาตรา ๗๙ ให้ถือว่าเป็นการออกจากงานเพราะทางราชการยุบตำแหน่ง และให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

ข้าราชการซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่แล้ว ให้มีสิทธิขอเป็นสมาชิกต่อไปได้แม้จะออกจากราชการแล้ว ในกรณีเช่นนี้ให้มีสิทธิได้รับสวัสดิการจากทางราชการเช่นเดียวกับผู้ได้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งได้รับสิทธิประโยชน์ในฐานะข้าราชการบำนาญแล้ว ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม แต่ไม่ตัดสิทธิที่จะประกันตนด้วยความสมัครใจ

(๑๒) กำหนดให้ในกรณีที่มีตำแหน่งข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของส่วนราชการในมหาวิทยาลัยว่างลง ไม่ว่าจะว่างอยู่ก่อนหรือภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยุบเลิกตำแหน่งนั้น (ร่างมาตรา ๘๑)

มาตรา ๘๑ ในกรณีที่มีตำแหน่งข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของส่วนราชการในมหาวิทยาลัยว่างลง ไม่ว่าจะว่างอยู่ก่อนหรือภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยุบเลิกตำแหน่งนั้น และให้โอนอัตราตำแหน่งและเงินงบประมาณแผ่นดินประจำอัตรา รวมตลอดทั้งงบบุคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือนและค่าจ้างประจำ และเงินอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งตั้งไว้สำหรับตำแหน่งนั้นไปเป็นของมหาวิทยาลัย และให้ถือว่าการโอนเงินงบประมาณดังกล่าวเป็นการโอนเงินงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

(๑๓) กำหนดให้มหาวิทยาลัยออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในระหว่างที่ยังมิได้ดำเนินการให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่ใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับ โดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๘๒)

มาตรา ๘๒ ให้มหาวิทยาลัยออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัยเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังมิได้ออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เรื่องเสรีจที่ ๑๔๙๑/๒๕๕๕

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นว ๐๕๐๓/๕๒๕๖ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ดังนี้

๑. อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. ตามที่ กระทรวงศึกษาธิการเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้ความเห็นของกระทรวงการคลัง สำนักงานงบประมาณ และสำนักงาน ก.พ.ร. ไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

๒. มอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการรับความเห็นของรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล) ที่เสนอว่า การให้มหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการของรัฐเปลี่ยนสภาพเป็นมหาวิทยาลัยที่ไม่เป็นส่วนราชการและอยู่ในกำกับของรัฐจะทำให้มหาวิทยาลัยสามารถบริหารงานทางการเงินและการบริหารจัดการทั่วไปได้คล่องตัวขึ้น แต่ไม่สมควรเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาให้แก่ผู้ปกครองและนักศึกษาเกินสมควร และความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปพิจารณา ดำเนินการด้วย

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) พิจารณา โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานงบประมาณ สำนักงาน ก.พ. และสำนักงาน ก.พ.ร.) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานปลัดกระทรวง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ ที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ

๑.๑ กำหนดให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นมหาวิทยาลัยสวนดุสิตตามพระราชบัญญัตินี้ และเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมาย ด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่ป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมาย

ว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น แต่ยังคงได้รับจัดสรรงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

๑.๒ กำหนดให้กิจการของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ แต่พนักงานมหาวิทยาลัยต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

๑.๓ กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการทำนิติกรรมต่าง ๆ ได้ ซึ่งรวมถึงการกู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน และสามารถร่วมลงทุนหรือลงทุนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยได้

๑.๔ กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีรายได้จากการที่รัฐบาลจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปโดยตรงเป็นรายปี ในกรณีที่รัฐบาลได้ปรับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทน หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดให้แก่ข้าราชการ ให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยในสัดส่วนเดียวกัน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้พนักงานมหาวิทยาลัย และในกรณีรายได้ตามวรรคหนึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของมหาวิทยาลัย และค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐบาลพึงจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยตามความจำเป็นของมหาวิทยาลัย

๑.๕ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรบริหารสูงสุด การดำเนินการต่าง ๆ ของสภามหาวิทยาลัยจะต้องมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยมากกว่าบุคลากรในมหาวิทยาลัย และกำหนดให้นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

๑.๖ กำหนดให้สภาวิชาการเป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการต่าง ๆ ทางด้านงานวิชาการของมหาวิทยาลัย ให้ความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ต่อสภามหาวิทยาลัย กรรมการในสภาวิชาการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับเลือกใหม่ได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

๑.๗ กำหนดให้อธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยและมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

๑.๘ กำหนดการควบคุมดูแลในเรื่องการบัญชี การเงิน และการตรวจสอบ โดยให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง โดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัย

๑.๙ กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย

๑.๑๐ กำหนดให้ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ซึ่งสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ยังคงสถานะความเป็นข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างประจำของส่วนราชการอยู่ต่อไป หากผู้ใดประสงค์จะสมัครเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ต้องยื่นแสดงความจำนงต่อมหาวิทยาลัย ภายในสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๒. ข้อสังเกตและความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ สำนักงบประมาณ มีข้อสังเกตว่า ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. เป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพของมหาวิทยาลัยจากส่วนราชการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เพื่อให้มีความคล่องตัวและมีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ โดยไม่มีผลต่อภาระงบประมาณ จึงเห็นสมควรที่คณะรัฐมนตรีจะให้ความเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว โดยเห็นควรปรับปรุงร่างข้อ ๔ ที่กำหนดว่า “...ยังคงได้รับจัดสรรงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ” ออก เนื่องจากร่างมาตรา ๑๓ วรรคสอง ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนแล้วว่า ให้รัฐบาลจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปแก่มหาวิทยาลัยโดยตรง

๒.๒ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. และมีความเห็นว่าการทรวงศึกษาธิการควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบงบประมาณที่เอื้อต่อการวางแผนงาน และการประเมินผลระบบต้นทุนการจัดการศึกษาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อจะได้นำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการศึกษา เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าและประหยัดอย่างเป็นรูปธรรมด้วย

๒.๓ สำนักงาน ก.พ. เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. โดยมีข้อสังเกตเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การปรับเปลี่ยนสถานภาพไปเป็นมหาวิทยาลัย ในกำกับของรัฐว่า มหาวิทยาลัยควรมีความพร้อมในการดำเนินการและมีความเข้มแข็งในการจัดการรายได้ด้วยตนเองเมื่อออกนอกระบบ เพื่อลดความจำเป็นในการขอสนับสนุนงบประมาณของรัฐ

๒.๔ สำนักงาน ก.พ.ร. เห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. และมีข้อเสนอว่า ควรตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ให้สอดคล้องกับหลักการกลางตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๖ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่จะออกนอกระบบที่กำหนดหลักการกลางที่จะบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐทุกฉบับเป็นแนวทางในการยกร่างด้วย

๒.๕ กระทรวงการคลัง เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. และมีข้อสังเกตเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) แม้ร่างมาตรา ๔ จะกำหนดให้มหาวิทยาลัยสามารถได้รับการจัดสรรงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ แต่ในเรื่องการกู้เงินของมหาวิทยาลัยนั้น กระทรวงการคลังหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐจะไม่สามารถค้ำประกันหรือตั้งงบประมาณเพื่อชำระหนี้ให้ได้ เว้นแต่กรณีที่เป็นการกู้ต่อกระทรวงการคลังเท่านั้น

(๒) แม้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะยกเว้นให้บรรดาเงินรายได้ต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินก็ตาม แต่เงินรายได้ดังกล่าวยังคงเป็นเงินแผ่นดินที่มีความสำคัญต่อการบริหารเงินคลังของประเทศ จึงเห็นควรกำหนดให้มหาวิทยาลัยนำเงินรายได้ที่ได้รับฝากกระทรวงการคลัง หากจะนำรายได้ไปฝากธนาคารพาณิชย์ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังก่อน

(๓) การกำหนดให้รัฐบาลพึงจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัย ในกรณีที่มหาวิทยาลัยมีรายได้ไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการและค่าภาระต่าง ๆ ให้แก่มหาวิทยาลัยตามความจำเป็นของมหาวิทยาลัยนั้น กรณีดังกล่าวจะเป็นภาระต่องบประมาณแผ่นดินมากเกินไปและส่งผลกระทบต่อสถานะการเงินการคลังของประเทศได้ จึงควรกำหนดให้รัฐบาลพึงจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานะการเงินการคลังของประเทศ

๓. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. แล้ว สรุปผลการพิจารณาได้ ดังนี้

๓.๑ ตัดบทบัญญัติจำกัดสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญออก เพื่อให้เป็นไปตามร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทุกฉบับที่ผ่านการตรวจพิจารณาจากสำนักงานฯ

๓.๒ แก้ไขนิยาม “วิทยาเขต” ให้หมายความถึงเขตการศึกษาซึ่งประกอบด้วย ส่วนงานของมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด พร้อมทั้งแก้ไข ส่วนงานของมหาวิทยาลัยในร่างมาตรา ๘ จาก “วิทยาเขต” เป็น “สำนักงานวิทยาเขต” เพื่อให้สอดคล้องกับนิยามดังกล่าว และเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับวิทยาเขตให้สอดคล้องกับการแก้ไขดังกล่าว ทั้งนี้ ตามแบบพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ๒๕๕๑ (ร่างมาตรา ๓)

๓.๓ ตัดความในวรรคสองของร่างมาตรา ๓ ออก เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้เป็นกฎหมายกลางหรือเป็นกฎหมายพิเศษที่ต้องมีการเขียนบทกวาดเอาไว้ และตัดความในตอนท้ายของร่างมาตรา ๔ ออก ตามข้อสังเกตของสำนักงบประมาณ (ร่างมาตรา ๔)

๓.๔ แก้ไขโครงสร้างการแบ่งส่วนงานของมหาวิทยาลัยเป็น “สำนักงานมหาวิทยาลัย” แทนสำนักงานสภามหาวิทยาลัยและสำนักงานอธิการบดี เพื่อให้สอดคล้องกับภาระงานที่มีอยู่ในปัจจุบัน และแก้ไขส่วนงานจาก “วิทยาเขต” เป็น “สำนักงานวิทยาเขต” เพื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการให้กับวิทยาเขต นอกจากนี้ ได้เพิ่มส่วนงาน “สำนัก” และ “สถาบัน” เพื่อให้สอดคล้องกับส่วนราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่มีอยู่ในปัจจุบัน (ร่างมาตรา ๘)

๓.๕ แก้ไขให้มหาวิทยาลัยรับสถานศึกษาชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย และอาจจัดการศึกษาและดำเนินการวิจัยร่วมกับสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัยอื่นได้ (ร่างมาตรา ๑๐ และร่างมาตรา ๑๑)

๓.๖ เพิ่มอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการจัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่น จัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคลเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ การจัดให้มีทุนการศึกษาและ ทุนการวิจัยในสาขาวิชาต่าง ๆ และหน้าที่ในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา จัดการ ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย และที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ (ร่างมาตรา ๑๓ (๕) (๖) และ (๙))

๓.๗ กำหนดเพิ่มให้มหาวิทยาลัยมีหน้าที่ต้องส่งเสริมและสนับสนุนผู้ที่มีมหาวิทยาลัย รับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยและนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ (ร่างมาตรา ๑๕)

๓.๘ แก้ไของค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัย โดยกำหนดที่มาของกรรมการ สภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิว่าต้องสรรหาจากบัญชีรายชื่อที่คณะกรรมการการอุดมศึกษา เสนอจำนวนหนึ่งคน เพื่อให้องค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยเป็นไปตามหลักการกลาง ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ (ร่างมาตรา ๑๙ (๘))

๓.๙ ตัดวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่มาจาก ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการสถาบัน หัวหน้าส่วนงานอื่น ที่เทียบเท่าคณะที่มีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีออก เพื่อให้วาระการดำรงตำแหน่งสอดคล้อง กับกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่มาโดยตำแหน่งทุกประเภท (ร่างมาตรา ๒๐)

๓.๑๐ เพิ่มอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยในการอนุมัติการให้ประกาศนียบัตร ชั้นสูงและประกาศนียบัตรบัณฑิต ทั้งที่มหาวิทยาลัยจัดเองและจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษา ชั้นสูงหรือสถาบันอื่น (ร่างมาตรา ๒๑ (๔)) และการกำหนดค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งสวัสดิการและประโยชน์อย่างอื่นให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๑ (๑๖))

๓.๑๑ แก้ไขอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาการ และกำหนดให้สภามหาวิทยาลัย แต่งตั้งกรรมการสภาวิชาการตามจำนวนและคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย แทนการกำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ (ร่างมาตรา ๒๓)

๓.๑๒ กำหนดคุณสมบัติของอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี และคณบดี รวมทั้งแก้ไขเหตุการณ์พ้นจากตำแหน่งและอำนาจหน้าที่ของอธิการบดีให้เป็นไปตามกฎหมาย มหาวิทยาลัยอื่น ๆ (ร่างมาตรา ๒๔ ร่างมาตรา ๓๐ ร่างมาตรา ๓๑ ร่างมาตรา ๓๒ และร่างมาตรา ๓๖)

๓.๑๓ เพิ่มบทบัญญัติที่เกี่ยวกับวิทยาเขตให้สอดคล้องกับการแบ่งส่วนงาน ตามร่างมาตรา ๘ (๒) (ร่างมาตรา ๓๔) และเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับสำนัก สถาบัน หรือส่วนงานอื่น ที่เทียบเท่าคณะที่ไม่ได้จัดการเรียนการสอนโดยให้มีผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงาน เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของส่วนงานนั้น (ร่างมาตรา ๓๘)

๓.๑๔ ตัดบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้ตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น เพื่อเป็นเกียรติยศออก เนื่องจากในขณะนี้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตามร่างมาตรา ๕๙ สามารถใช้คำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้

๓.๑๕ แก้ไขบทเฉพาะกาล ดังต่อไปนี้

๓.๑๕.๑ กำหนดรองรับสภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ สภาคณาจารย์ และข้าราชการ คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย คณะกรรมการประจำคณะ และคณะกรรมการประจำส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้ทำหน้าที่ต่อไปหรือคงอยู่ต่อไประยะหนึ่งตามที่กฎหมายบัญญัติ (ร่างมาตรา ๗๑ ร่างมาตรา ๗๒ ร่างมาตรา ๗๓ และร่างมาตรา ๗๔)

๓.๑๕.๒ กำหนดรองรับการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารตำแหน่งต่าง ๆ ต่อไปจนครบวาระ และกำหนดการนับวาระการดำรงตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งบริหารที่มีวาระ ตามพระราชบัญญัติฉบับเดิมไม่ว่าจะเป็นวาระใดก็ตามให้นับเป็นหนึ่งวาระ หากผู้ดำรงตำแหน่ง บริหารที่มีวาระดังกล่าวได้รับแต่งตั้งเป็นผู้บริหารอีกตามร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ให้นับ เป็นอีกหนึ่งวาระ เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งบริหารดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่จนครบวาระ ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ให้นับเป็นสองวาระติดต่อกัน เพื่อป้องกันมิให้มีปัญหา การตีความเกี่ยวกับการนับวาระของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวในภายหลัง (ร่างมาตรา ๗๖ และร่างมาตรา ๗๗)

๓.๑๕.๓ กำหนดรองรับบุคลากรของมหาวิทยาลัยทุกประเภท รวมทั้งสิทธิ การเข้าสู่ตำแหน่งและสิทธิประโยชน์ของบุคลากรดังกล่าว (ร่างมาตรา ๗๘)

๓.๑๕.๔ กำหนดการแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงาน มหาวิทยาลัยไว้ (ร่างมาตรา ๗๙)

นอกจากนี้ ได้แก้ไขถ้อยคำและวรรคตอนในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ ร่างพระราชบัญญัติฯ และร่างพระราชบัญญัติฯ ให้ชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น

๔. คำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ

คณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติได้มีคำสั่ง เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ มอบหมาย ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจสอบและกลั่นกรองร่างกฎหมายที่สมควรนำเสนอ สภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการ กฤษฎีกา (คณะที่ ๘) พิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษาและมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด นั้น บัดนี้ คณะกรรมการ กฤษฎีกา (คณะที่ ๘) ได้พิจารณาร่างที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร แล้ว แต่เห็นสมควรให้นำ ร่างที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อพิจารณาต่อไป โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) ได้มีการปรับปรุงร่างโดยได้เพิ่มเติม บทเฉพาะกาลเพื่อคงสิทธิประโยชน์ของข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ และได้รับยกเว้นไม่ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม แต่ไม่ตัดสิทธิ ในการประกันตนด้วยความสมัครใจ (ร่างมาตรา ๘๐)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๕๗

ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.

๒. ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

๓. ความเป็นมา

๑. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๓ มาตรา ๓๖ กำหนดให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล และอาจจัดเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ยกเว้นสถานศึกษาเฉพาะทาง ตามมาตรา ๒๑ ให้สถานศึกษาดังกล่าวดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ซึ่งสาระบัญญัติมาตราดังกล่าวมุ่งให้สถาบันอุดมศึกษามีความเป็นอิสระและมีความคล่องตัวในการบริหารจัดการ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่ผู้รับบริการ สามารถผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีศักยภาพเข้าสู่สังคม เป็นการเพิ่มขีดความสามารถของประเทศไปพร้อมกัน

๒. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๔๗ ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้มหาวิทยาลัยราชภัฏ ๔๐ แห่ง^๑ รวมทั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น เป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ให้

^๑ แต่เดิมกำหนดไว้ ๔๑ แห่ง ต่อมาเหลือเพียง ๔๐ แห่งเนื่องจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ถูกกำหนดให้รวมกับสถาบันการศึกษาอื่นเพื่อจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนครพนม ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.๒๕๔๘

การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด พัฒนาเทคโนโลยี ทุนบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครู และส่งเสริมวิทยฐานะครู

๓. แม้มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตจะมีสถานะเป็นมหาวิทยาลัยและเป็นนิติบุคคลในปี พ.ศ.๒๕๔๗ แต่มหาวิทยาลัยมีความเป็นมาและมีรากฐานมาจากการเป็นโรงเรียนการเรือนแห่งแรกของประเทศไทยและมีการพัฒนามาเป็นลำดับจนถึงปัจจุบันเป็นเวลา ๗๗ ปีแล้ว จากรากฐานความเป็นมาและประสบการณ์การดำเนินงานทำให้มหาวิทยาลัยสั่งสมความเชี่ยวชาญและพัฒนาการต่อยอดองค์ความรู้บนพื้นฐานความเชี่ยวชาญ มีจุดยืนและทิศทางที่จะก้าวไปข้างหน้าชัดเจน โดยกำหนดตนเองอยู่ในกลุ่มมหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิตและการพัฒนาสังคม จัดการเรียนการสอนทั้งในมหาวิทยาลัยและศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ซึ่งการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในช่วงที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันได้ดำเนินการภายใต้ระบบราชการมาโดยตลอด

๔. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตเป็นมหาวิทยาลัยที่มีความเป็นพลวัตสูง มีการปรับเปลี่ยนองค์กรให้ตอบสนองสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มีลักษณะพิเศษเฉพาะตัวแตกต่างจากมหาวิทยาลัยราชภัฏอื่น เป็นมหาวิทยาลัยที่แสวงหา สร้างสมองค์ความรู้จากรากฐานเดิมแล้วต่อยอดพัฒนาการจนเป็นที่รู้จักและยอมรับของสังคมโดยเฉพาะด้านอาหารและการศึกษาปทุมวัยได้ถ่ายทอดความรู้แก่อนุชนรุ่นแล้วรุ่นเล่าจนมีความรู้ความสามารถที่จะประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สังคม นอกจากการเรียนการสอนแล้วมหาวิทยาลัยยังมีการกิจด้านการวิจัย การบริการวิชาการ และการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ที่จัดทำทั้งที่เป็นเอกเทศตามภารกิจและในลักษณะบูรณาการเพื่อให้ความรู้และเตือนภัยแก่สังคมมาโดยตลอด มีกลไกที่เป็นที่ยอมรับระดับชาติคือสวนดุสิตโพล ในช่วงที่ผ่านมามหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการได้อย่างดี โดยใช้ความสามารถด้านการบริหารจัดการอย่างเต็มที่ในการที่จะดำเนินการตามบทบาทภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยจึงมีความพร้อมที่สามารถจะใช้ความเป็นอิสระ และความคล่องตัวในสถานภาพการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐอย่างมีความรับผิดชอบ เพื่อสร้างกิจกรรม กระบวนการ และ

บรรยากาศที่เอื้อต่อการพัฒนาวิชาการ สามารถจูงใจและรักษาประชาคมที่มีคุณสมบัติและความสามารถให้คงอยู่และทำหน้าที่ได้ดี ส่งผลถึงคุณภาพวิชาการที่พัฒนาได้ดียิ่งขึ้น

๕. แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบที่สำคัญต่อมหาวิทยาลัย ได้แก่ ความก้าวหน้าในด้านต่างๆ อย่างก้าวกระโดด โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเทคโนโลยีที่จำเป็นต้องปรับรูปแบบการจัดการศึกษาให้ทันความต้องการของผู้เรียนและสังคม การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่เข้มแข็งของประเทศในปี พ.ศ.๒๕๕๘ ซึ่งมหาวิทยาลัยต้องมีส่วนร่วมในการผลิตบัณฑิตและสร้างงานวิจัยที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ รวมทั้งข้อเสนอการสร้างภูมิคุ้มกันของประเทศ ประการหนึ่งที่ระบุในร่างทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ได้แก่การพัฒนาประเทศให้อยู่บนพื้นฐานความรู้และเทคโนโลยีที่ทันสมัย มุ่งใช้ความรู้ในตัวคน ความรู้ทางเทคโนโลยี ความรู้ทางวิทยาการต่างๆ เป็นปัจจัยหลักของการพัฒนาประเทศ ทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการปรับตัวอย่างรวดเร็ว

๖. ความจำเป็นทางด้านกฎหมายตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๓ มาตรา ๓๖ ผนวกกับพัฒนาการและทิศทางการพัฒนาของมหาวิทยาลัยที่มีอย่างต่อเนื่องเป็นพลวัต จนมีความพร้อมด้านการบริหารจัดการที่สามารถใช้ความเป็นอิสระ มีความคล่องตัวอย่างมีความรับผิดชอบ โปร่งใส และตรวจสอบได้บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล รวมทั้งแนวโน้มอนาคตที่มหาวิทยาลัยต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่กล่าวมา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตจึงจำเป็นต้องมีความเป็นอิสระและความคล่องตัวมากขึ้นในการบริหารงานด้านต่างๆ การเปลี่ยนแปลงสภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตในคราวประชุมครั้งที่ พิเศษ ๑(๑)/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน พ.ศ.๒๕๕๔ จึงได้มีมติเห็นชอบให้เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา

๔. วัตถุประสงค์และเป้าหมายภารกิจ

๔.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

(๑) เพื่อเปลี่ยนสถานะมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตเป็นมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ที่เป็นนิติบุคคล และมีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ กฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น แต่ยังคงได้รับจัดสรรงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

(๒) เพื่อให้มหาวิทยาลัยสวนดุสิตเป็นสถาบันการศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ที่มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง สร้างบัณฑิต วิจัย บริการทางวิชาการแก่สังคมและท้องถิ่น ริเริ่ม ปรับปรุง ถ่ายทอด พัฒนาองค์ความรู้ในด้านที่มีความเชี่ยวชาญ และทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมโดยมีเป้าหมายให้บัณฑิตมีคุณธรรมกำกับความรู้ เป็นผู้ใฝ่รู้ มีจิตใจเสียสละ มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม และมีสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวม โดยต้องคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา ความเป็นเลิศทางวิชาการ มาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการ การนำความรู้สู่สังคม ความรับผิดชอบต่อสังคม การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมตามหลักธรรมาภิบาล และการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

(๓) เพื่อให้การบริหารงานของมหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีความคล่องตัว ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน สามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพได้การกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัย รวมถึงการจัดการศึกษาที่ดำเนินการโดยมหาวิทยาลัย สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพ ผลดีกำลังคนให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศได้อย่างมีคุณภาพ

๔.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๓ มาตรา ๓๖ มุ่งหวังให้สถาบันอุดมศึกษา มีความเป็นอิสระและคล่องตัวในการบริหารจัดการเพื่อจะได้ดำเนินการตามแนวทางการปฏิรูป

การศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงกำหนดให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล และอาจจัดเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐสามารถดำเนินกิจการได้โดยอิสระ พัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ประกอบกับคณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๖ ได้มีมติเห็นชอบหลักการกลางที่จะบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐทุกฉบับเพื่อให้มหาวิทยาลัยมีการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล มีความคล่องตัวในการดำเนินงานควบคู่กับความรับผิดชอบที่จะดำเนินการกิจอย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศและมีความเชื่อมโยงกับนโยบายรัฐบาล โดยรัฐสามารถกำกับ ดูแล และตรวจสอบได้ โดยกลไกของรัฐ และมติคณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ยังกำหนดเพิ่มเติมในหลักการกลางที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลโดยกำหนดให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำของมหาวิทยาลัยสามารถเลือกสถานภาพได้ตามความสมัครใจโดยยังคงสิทธิการเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการและสิทธิประโยชน์อื่นตามที่รัฐกำหนดได้ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการสนับสนุนส่งเสริมการเปลี่ยนสถานภาพมหาวิทยาลัยภายใต้การคำนึงถึงสิทธิประโยชน์ของผู้เกี่ยวข้องของรัฐบาล นอกเหนือจากความจำเป็นด้านกฎหมายและการสนับสนุนของรัฐบาลดังกล่าวแล้ว มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ซึ่งปัจจุบันอยู่ภายใต้กฎหมายฉบับเดียวกับมหาวิทยาลัยราชภัฏอีก ๓๙ แห่งยังมีลักษณะพิเศษที่แตกต่างจากมหาวิทยาลัยราชภัฏอื่นคือ มีรากฐานที่กำเนิดจากการเป็นโรงเรียนการเรือน โดยมีการพัฒนาต่อเนื่องมาจากพื้นฐานความเชี่ยวชาญของตนเองจนกำหนดเป็นอัตลักษณ์ที่ชัดเจน แม้ในช่วงที่ผ่านมามหาวิทยาลัยสามารถบริหารจัดการได้อย่างดี แต่การจะก้าวไปในอนาคตนั้นมหาวิทยาลัยต้องมีการปรับตัวอย่างรวดเร็วซึ่งกลไกที่สำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยคือความมีอิสระ คล่องตัว สามารถดำเนินงานได้ภายใต้การกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัย จึงจำเป็นต้องกำหนดให้เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

๔.๓ ปัญหาหรือข้อบกพร่องที่ต้องการแก้ไข

การมีสถานะเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐและเป็นส่วนราชการทำให้มหาวิทยาลัยต้องดำเนินงานภายใต้ระบบราชการที่ใช้แนวทางการปฏิบัติงานเดียวกันกับทุกกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาจะแตกต่างกับภารกิจของส่วนราชการอื่นที่มุ่งเน้นงานประจำ แต่สถาบันอุดมศึกษาต้องมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพ และความเป็นเลิศด้านวิชาการ ซึ่งต้องอาศัยความคล่องตัว ความมีอิสระเป็นเครื่องมือในการแสวงหาวิธีทำงานที่เหมาะสมกับสภาพของมหาวิทยาลัยแต่สอดคล้องกับแนวนโยบายการพัฒนาประเทศของรัฐบาล เพื่อสร้างสรรค์ปัญญาแก่สังคม การอยู่ภายใต้ระบบราชการที่ต้องดำเนินการตามกฎหมายระเบียบของราชการที่ใช้ครอบคลุมทุกหน่วยราชการทำให้มีข้อจำกัดในการดำเนินการตามภารกิจบนพื้นฐานหลักการอุดมศึกษาที่ต้องจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการกำลังคน เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบัน และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

๔.๔ มาตรการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของภารกิจ

มาตรการที่กำหนดไว้เป็นสาระในร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. เพื่อให้ภารกิจบรรลุวัตถุประสงค์ คือ

(๑) กำหนดให้มีสภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย โดยมีองค์ประกอบคือนายกสภามหาวิทยาลัย อธิการบดี ประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย และประธานสภาคณาจารย์และพนักงานผู้แทนผู้บริหาร ผู้แทนคณาจารย์ประจำ ผู้แทนพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน และผู้ทรงคุณวุฒิ

(๒) กำหนดให้มีสภาวิชาการทำหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณางานด้านวิชาการ โดยมี อธิการบดีเป็นประธานสภาวิชาการ ผู้แทนผู้บริหารหน่วยงานระดับคณะหรือคณาจารย์ประจำคณะ และผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการ

(๓) มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย มีระบบการประเมินส่วนงานของมหาวิทยาลัย สภาวิชาการ ประเมินหลักสูตรและการเปิดสอน มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดีโดย

สภามหาวิทยาลัย และมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยโดย
อธิการบดี

(๔) มีการสอบบัญชีเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยโดยสำนักงานการตรวจเงิน
แผ่นดินหรือบุคคลภายนอกที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงาน
การตรวจเงินแผ่นดิน

(๕) กำหนดให้มหาวิทยาลัยออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของ
มหาวิทยาลัยเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในสองปี ซึ่งนับแต่วันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเว้นแต่ข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ต้องดำเนินการให้แล้ว
เสร็จไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

๔.๕ ทางเลือกที่จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน

-ไม่มี-

๔.๖ ภารกิจนั้นจะแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องนั้นได้เพียงใด

เมื่อมีการร่างกฎหมายฉบับนี้ มหาวิทยาลัยจะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของ
รัฐ มีสถานภาพ เป็นหน่วยงานของรัฐ และเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการ โดยอยู่ภายใต้
การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนการบริหารงานของมหาวิทยาลัย
จะดำเนินการโดยอธิการบดี ภายใต้การดูแลของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะเป็นผู้กำหนด ระเบียบ
ข้อบังคับในการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย ในเรื่องต่างๆ ให้มีความคล่องตัว เป็นอิสระ
ตามหลักบริหารจัดการที่ดี และภายใต้วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัย ตามที่กฎหมาย
กำหนด โดยการบริหารงานบุคคล จะมีองค์การบริหารงานบุคคลที่บุคลากรมีส่วนร่วม
การบริหารงบประมาณซึ่งรัฐบาลจัดสรรให้เป็นเงินอุดหนุนทั่วไป จะมีระบบการเงินและระบบ
บัญชีที่มีกลไกตรวจสอบการใช้จ่ายเงิน และการบริหารวิชาการ ซึ่งเป็นไปตามหลักเสรีภาพ
ทางวิชาการ

จากความคล่องตัวและความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัยข้างต้น มหาวิทยาลัย
จะสามารถปฏิบัติภารกิจในการให้การศึกษา การส่งเสริมการวิจัย การบริการวิชาการ และ
การทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ได้ตามวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัย ตลอดจน
พัฒนาศักยภาพเพื่อบรรลุความเป็นเลิศด้านวิชาการได้

๕. ใครเป็นผู้ทำภารกิจ

เนื่องจากในกรณีนี้ เป็นการปรับเปลี่ยนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เป็นมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการ แต่อยู่ในกำกับดูแลของรัฐ เพื่อความเป็นอิสระทางวิชาการและการบริหาร จึงต้องอยู่ในการดำเนินการและการกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

๖. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติและปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบกับแนวนโยบายของรัฐบาลได้ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการที่คล่องตัว และมีอัตลักษณ์สามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพเกิดประโยชน์แก่สังคมยิ่งขึ้น และสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ โดยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการ สมควรปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

เนื่องจากกฎหมายเดิม เป็นกฎหมายที่กำหนดให้มหาวิทยาลัยเป็นส่วนราชการ ซึ่งมีข้อจำกัดในการดำเนินงาน ฉะนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว มหาวิทยาลัยจึงต้องตรากฎหมายให้เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ซึ่งจะมีความคล่องตัวตามหลักการกลางของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

๗. ความซ้ำซ้อนของกฎหมาย

- ไม่มี -

๘. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

ผู้ที่เป็นข้าราชการ พนักงานราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ซึ่งสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๔๗ ที่ไม่มีความประสงค์ที่จะเปลี่ยนสถานภาพไปเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยก็คงเป็นข้าราชการ

พนักงานราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการอยู่ต่อไป และให้ปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ การปรับเปลี่ยนสถานะของมหาวิทยาลัยจะให้อำนาจให้มหาวิทยาลัยสามารถบริหารจัดการภายในได้ ภายใต้การกำกับของสภามหาวิทยาลัย จากความคล่องตัวที่มหาวิทยาลัยมีมากขึ้น การบริหารวิชาการ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไปจะมีความสะดวกรวดเร็ว ลดขั้นตอน ซึ่งผู้ได้รับประโยชน์โดยตรง คือนักศึกษาที่จะได้รับการบริการด้านการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพดียิ่งขึ้น เป็นการสร้างกำลังคนที่มีคุณภาพมากขึ้นเข้าสู่สังคม

กรณีในเรื่องความคุ้มค่าของการปรับเปลี่ยนมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เป็นมหาวิทยาลัยสวนดุสิตนั้น เนื่องจากการปรับเปลี่ยนเพียงสถานะของมหาวิทยาลัยสวนดุสิตเท่านั้น ในส่วนของอาคาร สถานที่ และบุคลากร จึงให้ออนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน งบประมาณ และรายได้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๔๗ มาเป็นของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ซึ่งรัฐไม่จำเป็นต้องลงทุนเพิ่มเติม

๙. ความพร้อมของรัฐ

๙.๑ ความพร้อมในด้านกำลังคน กำลังเงิน ความรู้ ที่จะบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

เนื่องจากการเปลี่ยนสถานะภาพมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เป็นมหาวิทยาลัยสวนดุสิต มีการให้ออนบรรดากิจการบุคลากร ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน งบประมาณและรายได้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตทั้งหมดมาเป็นของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต จึงมีความพร้อมในด้านกำลังคน กำลังเงิน ความรู้ ของบุคลากรที่สามารถบังคับการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต อย่างมีประสิทธิภาพดังนี้

ด้านกำลังคน

มีบุคลากรเดิมจำนวน ๒,๕๓๘ คน โดยจำแนกได้ ดังนี้

(๑) ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา	จำนวน	๒๐๑ คน
(๒) ลูกจ้างประจำ	จำนวน	๓๓ คน

(๓) พนักงานราชการ	จำนวน	๓๗ คน
(๔) พนักงานมหาวิทยาลัย	จำนวน	๑๗๙ คน
(๕) อาจารย์ประจำตามสัญญาจ้าง	จำนวน	๖๓๖ คน
(๖) ผู้ช่วยสอนและผู้เชี่ยวชาญทางด้านอาหาร	จำนวน	๔๔ คน
(๗) นักวิจัย	จำนวน	๑๖ คน
(๘) ครูโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ	จำนวน	๙๒ คน
(๙) เจ้าหน้าที่ประจำตามสัญญาจ้าง	จำนวน	๔๔๕ คน
(๑๐) เจ้าหน้าที่สังกัดสำนักกิจการพิเศษ	จำนวน	๓๖๕ คน
(๑๑) เจ้าหน้าที่โครงการบริการอาหารและขนมอบ	จำนวน	๙๐ คน

โดยมีระบบบริหารงานบุคคล ซึ่งมีสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ควบคุมดูแล มีระบบการสรรหา การพัฒนา การรักษาไว้ และมีระบบคุณธรรมด้านวินัย อุทธรณ์ ร้องทุกข์ เพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคง ให้แก่บุคลากร อีกทั้งมีระบบสวัสดิการให้แก่บุคลากรที่เพียงพอต่อการดำรงชีพ

ด้านกำลังเงิน

ในการดำเนินงานตามปกติมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตได้รับจัดสรรงบประมาณตามพระราชบัญญัติงบประมาณอยู่แล้ว เมื่อเปลี่ยนสถานะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ รัฐจึงจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปให้แก่มหาวิทยาลัยสวนดุสิตเป็นจำนวนเพียงพอเพื่อดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลและการประกันคุณภาพการศึกษา โดยถือเป็นเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย รวมถึงมหาวิทยาลัยมีความเป็นอิสระและคล่องตัวในการดำเนินการจัดหารายได้จากบริการวิชาการ เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้เป็นไปตามหลักการกลางของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบไว้แล้วในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๖ และวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

ด้านอาคาร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมีอาคารและสถานที่ทั้งหมด จำนวน ๖๐ หลัง จำแนกเป็น อาคารสำนักงาน จำนวน ๔ หลัง อาคารเรียน จำนวน ๒๓ หลัง อาคารปฏิบัติการ

จำนวน ๑๒ หลัง อาคารเอนกประสงค์ จำนวน ๕ หลัง หอสมุดและหอสมุดอิเล็กทรอนิกส์
จำนวน ๒ หลัง อาคารหอพัก จำนวน ๖ หลัง อาคารปฏิบัติการการโรงแรม จำนวน ๒ หลัง
อาคารผลิตน้ำดื่ม จำนวน ๑ หลัง อาคารกีฬา จำนวน ๒ หลัง อาคารโรงอาหารและที่จอดรถ
จำนวน ๑ หลัง สระว่ายน้ำ จำนวน ๒ สระ

ด้านความรู้

มีการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี จำนวน ๑๑ สาขาวิชา ระดับ
ปริญญาโท จำนวน ๗ สาขาวิชา และระดับปริญญาเอก จำนวน ๔ สาขาวิชา

โครงสร้างการบริหาร

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ได้จัดเตรียมความพร้อมในการดำเนินการ
ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยได้กำหนดโครงสร้างในการบริหาร ดังนี้

สภามหาวิทยาลัย ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทั้งภายนอกและภายใน
มหาวิทยาลัย มีหน้าที่กำกับดูแลและบริหารมหาวิทยาลัย กำหนดนโยบาย ออกข้อบังคับ
ระเบียบและประกาศมหาวิทยาลัย การจัดตั้ง ยุบรวม และยกเลิกหน่วยงานในมหาวิทยาลัย
มีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนผู้บริหาร คณาจารย์ เป็นต้น

สภาวิชาการ ซึ่งประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาต่างๆ ทั้งภายนอกและ
ภายในมหาวิทยาลัย มีหน้าที่ดูแลและควบคุมมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย การวัดผล
การประเมินผล การวิจัย และการพัฒนาการบริการวิชาการ รวมทั้งเสนอความเห็น
ในเชิงวิชาการต่อสภามหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยสวนดุสิตได้จัดเตรียมความพร้อมโดยได้กำหนดโครงสร้าง
การบริหาร ดังนี้

(๑) สำนักงานสภามหาวิทยาลัย มีหน้าที่ดำเนินการและประสานงาน
เพื่อควบคุม ดูแลการบริหารงานมหาวิทยาลัยโดยทั่วไปให้ดำเนินการไปตามนโยบาย และ
เป้าหมายที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

(๒) โครงสร้างการแบ่งสายงานด้านการเรียนการสอน มีการแบ่งออกเป็น ๙
หน่วยงาน

- (๒.๑) คณะครุศาสตร์
- (๒.๒) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- (๒.๓) คณะวิทยาการจัดการ
- (๒.๔) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- (๒.๕) คณะพยาบาลศาสตร์
- (๒.๖) โรงเรียนการเรือน
- (๒.๗) โรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ
- (๒.๘) บัณฑิตวิทยาลัย
- (๒.๙) โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ

หน่วยงานที่เป็นศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ๕ แห่งประกอบด้วย
ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งลำปาง นครนายก สุพรรณบุรี หัวหิน และตรัง

(๓) โครงสร้างการแบ่งสายงานด้านสนับสนุนการเรียนการสอน แบ่งเป็น ๗
หน่วยงาน ดังนี้

- (๓.๑) สำนักงานเลขานุการสภามหาวิทยาลัย (เมื่อมีการปรับเปลี่ยน
กฎหมายจะสามารถปรับเป็นสำนักงานสภามหาวิทยาลัยได้โดยทันที)
- (๓.๒) สำนักงานอธิการบดี
- (๓.๓) สถาบันภาษา ศิลปะและวัฒนธรรม
- (๓.๔) สถาบันวิจัยและพัฒนา
- (๓.๕) สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
- (๓.๖) สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
- (๓.๗) สำนักกิจการพิเศษ

ดังนั้น มหาวิทยาลัยสวนดุสิตจึงมีความพร้อมในด้านกำลังคน กำลังเงิน
ความรู้ที่จะบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

๙.๒ มีวิธีการอย่างไรที่จะทำให้ผู้ที่จะต้องถูกกฎหมายบังคับมีความเข้าใจ มีความพร้อม
และปฏิบัติตามกฎหมายอย่างยินยอมพร้อมใจ

มหาวิทยาลัยได้มีการสร้างความเข้าใจกับประชาคมในเรื่องทิศทางการปรับเปลี่ยนมหาวิทยาลัยมาโดยตลอด เริ่มตั้งแต่การประชุมแบบมีส่วนร่วมการกำหนดทิศทางของมหาวิทยาลัย และเผยแพร่เอกสารร่างกฎหมายผ่านช่องทางต่างๆ ทั้งทางด้านเอกสารหนังสือ เว็บไซต์ การประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย การประชุมระดับหน่วยงาน จึงทำให้บุคลากรมีความเข้าใจในเรื่องความจำเป็นและทิศทางที่จะเปลี่ยนแปลงและมีความพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมายใหม่

๑๐. อำนาจในการตราอนุบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดอำนาจในการตราอนุบัญญัติให้แก่สภามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นองค์กรบริหารสูงสุดของมหาวิทยาลัยโดยการดำเนินการต่างๆ ของมหาวิทยาลัยจะสิ้นสุดที่สภามหาวิทยาลัยทั้งด้านการบริหารงานบุคคล การเงิน และวิชาการ

๑๑. การรับฟังความคิดเห็น

มหาวิทยาลัยได้เสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตาม (ร่าง) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. ดังนี้

๑. จัดทำเป็นเอกสารแจกจ่ายให้บุคลากรทุกคนรับทราบและแสดงความคิดเห็น
๒. มีการประชาสัมพันธ์ในเรื่องทิศทางการเปลี่ยนแปลงบนระบบ e-Office ของมหาวิทยาลัย
๓. ประชุมชี้แจงความก้าวหน้าเป็นระยะๆ ผ่านที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ซึ่งจะถูกนำไปถ่ายทอดสู่บุคลากรในสังกัดหน่วยงานเป็นลำดับ
๔. เผยแพร่เอกสารผ่านเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยและเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น
๕. เปิดช่องทางในการเสนอความคิดเห็นทั้งการเสนอโดยตรงต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบ การเสนอความเห็นในที่ประชุม การเสนอความเห็นในการจัดทำประชาพิจารณ์หรือการเสนอความเห็นโดยตรงต่อผู้บริหารทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ
๖. การเสนอความเห็นผ่านกลไกการประชุมของสภาคณาจารย์และข้าราชการ เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยแสดงความคิดเห็น

๓. รายงานต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อรับทราบและให้ข้อเสนอแนะโดยจัดเป็น
การประชุมเฉพาะเรื่อง

๔. จัดทำประชาพิจารณ์ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๔ หลังจากการรับฟัง
ความคิดเห็นของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. จากคณาจารย์และ
เจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยทั้งหมดแล้ว มหาวิทยาลัยได้ดำเนินงานในรูปแบบคณะกรรมการ
เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขสาระบางส่วนจนนำไปสู่การพิจารณาให้ความเห็นชอบของสภา
มหาวิทยาลัย

ความเป็นมาของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ : อดีตถึงปัจจุบัน

๑. ความนำ

มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่กำลังกล่าวถึงกันอยู่ในขณะนี้ มี ๒ ประเภท ประเภทแรก เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตั้งแต่แรกตั้ง อีกประเภทหนึ่งเป็นการพัฒนาจากมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการและได้มีการเรียกกันอยู่หลายคำ เช่น มหาวิทยาลัยของรัฐนอกระบบราชการ มหาวิทยาลัยนอกระบบ มหาวิทยาลัยอิสระ มหาวิทยาลัยในกำกับ มหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล เป็นต้น ไม่ว่าจะเรียกว่าอะไรก็ตาม ความหมายสั้น ๆ ก็คือ เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีใช้ส่วนราชการที่สามารถพัฒนาระบบบริหารเป็นของตนเองที่สอดคล้องกับปรัชญาและจุดมุ่งหมายของมหาวิทยาลัย มีความเบ็ดเสร็จในตัว ลักษณะเช่นนี้ ตรงกับคำว่า "Autonomy" ซึ่ง Autonomy นั้น มิได้หมายความว่า เป็นอิสระ (independence) โดยไม่ต้องถูกกำกับและตรวจสอบโดยกลไกของรัฐ

๒. จุดเริ่มต้นของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

๒.๑ การสัมมนาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความคิดที่จะพัฒนาระบบบริหารมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบราชการ ได้เริ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๗ คือ ได้มีการจัดสัมมนาเรื่องปัญหาและบทบาทของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ที่คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการสัมมนาครั้งนี้ ได้มีการพิจารณาปัญหาการบริหารมหาวิทยาลัยในแง่มุมต่าง ๆ ซึ่งได้โยงไปสู่ความคิดที่ว่ามหาวิทยาลัยควรจะออกจากระบบราชการ

๒.๒ การสัมมนาที่สวางคนิवास

จากการสัมมนาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ที่คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ส่งผลให้มีการสัมมนาที่สวางคนิवास จังหวัดสมุทรปราการอีก ๓ ครั้ง คือ ในปี พ.ศ. ๒๕๐๙ ๒๕๑๐ และ ๒๕๑๓ โดยสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ โดยเฉพาะในการสัมมนาครั้งที่ ๓ ได้มีการหยิบยกเอาเรื่องมหาวิทยาลัยในกำกับมาพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วน แล้วประมวลสรุปข้อคิดเห็นเสนอคณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๔ ได้ลงมติเห็นชอบในหลักการ และมอบให้สภาการศึกษาแห่งชาติ จัดทำรายละเอียดพร้อมทั้งยกร่างพระราชบัญญัติที่จะให้เป็นไปตามแนวคิดดังกล่าว เมื่อแล้วเสร็จสภาการศึกษาแห่งชาติได้นำเสนอสภาบริหารคณะปฏิวัติพิจารณาผ่านสำนักนายกรัฐมนตรีในปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งสำนักนายกรัฐมนตรีเห็นว่า เรื่องดังกล่าวมีผลเปลี่ยนแปลงการบริหารและสถานะของมหาวิทยาลัยจากที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน จึงได้ส่งเรื่องให้มหาวิทยาลัยต่างๆ พิจารณารายละเอียด พร้อมทั้งเสนอความเห็นและข้อสังเกตต่างๆ เพื่อที่สำนักนายกรัฐมนตรีจะได้ประมวลเสนอสภาบริหารคณะปฏิวัติต่อไป ผลการพิจารณาปรากฏว่า มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย และคณะปฏิวัติยังไม่พร้อมที่จะให้การดำเนินการปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัยตามแนวทางดังกล่าว เรื่องจึงจะจกกลง

มหาวิทยาลัยในที่นี้ หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาของรัฐสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา ซึ่งมีทั้ง "มหาวิทยาลัย" และ "สถาบัน"

๒.๓ การปฏิรูปการศึกษาใน พ.ศ. ๒๕๑๗

แนวคิดเรื่องมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาลได้รับการรื้อฟื้นขึ้นมาพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการวางพื้นฐานเพื่อการปฏิรูปการศึกษาในปี พ.ศ. ๒๕๑๗ แต่คณะกรรมการคิดว่าต้องการเวลาสร้างความพร้อมทั้งทางด้านรัฐบาลและมหาวิทยาลัย จึงมุ่งสร้างระบบอุดมศึกษาที่เป็น ส่วนของระบบราชการ แต่ให้มีเอกภาพในการบริหาร มีความเป็นอิสระในการดำเนินงาน และมีการ ประสานงานระหว่างสถาบันอุดมศึกษาให้ดีขึ้น รวมทั้งมีการเสนอให้จัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาใหม่ พัฒนา ตลาตวิชาและดำเนินการให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นระบบอิสระไม่เป็นส่วนราชการในระยะต้นแผนพัฒนา การศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ แต่ความคิดดังกล่าวมิได้บรรลุผล

หลังจากนั้น ก็มีได้มีความพยายามใดๆ ที่เป็นรูปธรรมอีก นอกจากมีการประชุมสัมมนา กันอีกหลายครั้ง ในแต่ละครั้งได้หยิบยกเรื่องความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัยขึ้นมาวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งได้ ส่งผลให้มีการปรับปรุงแก้ไข กฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีความเป็นอิสระ และคล่องตัวในการบริหารงานภายในมากกว่าส่วนราชการอื่น แต่อย่างไรก็ตาม ก็ยังมีได้ทำให้มหาวิทยาลัย มีความเป็นอิสระตามลักษณะความจำเป็นและความเหมาะสมของสถาบันวิชาการ

๓. ความต่อเนื่องของนโยบายในการพัฒนาความเป็นอิสระ

๓.๑ แผนอุดมศึกษาระยะยาว (พ.ศ. ๒๕๓๓-๒๕๔๗)

ทบวงมหาวิทยาลัยได้ริเริ่มโครงการจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๓๓ - ๒๕๔๗) ขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๓๐ โดยมุ่งหวังให้การจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาวดังกล่าวมีลักษณะเป็นแผน รุกไปสู่อนาคตโดยมีฐานอยู่บนข้อมูลการวิจัยเชิงนโยบายเกี่ยวกับสถานการณ์และความเปลี่ยนแปลง ด้านต่าง ๆ ของประเทศ ตลอดจนเป็นแผนที่ไวต่อการปรับตัวและมีกลไกการติดตามประเมินผลอย่าง ต่อเนื่อง แผนดังกล่าวได้มีข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลข้อหนึ่งในหกข้อ คือ "รัฐบาลพึงให้การสนับสนุนการ ปฏิรูปความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาตรีกับรัฐ โดยพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐใน สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยที่มีอยู่แล้วให้มีความเป็นอิสระ คล่องตัว มีประสิทธิภาพและสามารถบรรลุความเป็น เลิศทางวิชาการ โดยปรับเปลี่ยนไปเป็นมหาวิทยาลัยที่ไม่เป็นส่วนราชการ ส่วนสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่จะ จัดตั้งใหม่ให้มีฐานะและรูปแบบเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการตั้งแต่แรกตั้ง"

๓.๒ การนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบราชการในช่วงแผนอุดมศึกษาระยะยาว

ในปี พ.ศ. ๒๕๓๔ รัฐบาลในสมัยของ นายอานันท์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มี นโยบายที่จะพัฒนาระบบบริหารสถาบันอุดมศึกษาของรัฐให้มีความเป็นอิสระ คล่องตัว มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพมากขึ้น โดยได้กำหนดแนวทางไว้ ๒ แนวทาง แนวทางหนึ่ง คือ แก้ไขพระราชบัญญัติ จัดตั้ง มหาวิทยาลัยให้มีสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยที่มีใช้ส่วนราชการ ในครั้งนี้มีมหาวิทยาลัยยืนยันที่จะออกนอก ระบบราชการและได้เสนอร่างพระราชบัญญัติต่อคณะรัฐมนตรีจำนวน ๑๖ แห่ง (จากจำนวน ๒๐ แห่ง) คณะรัฐมนตรีได้นำร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๑๖ ฉบับ เสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และในการพิจารณาวันที่ ๒ และ ๓ ได้รับการบรรจุเป็นระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติในวันที่ ๒๐ มีนาคม

๒๕๓๕ แต่ไม่ได้รับการพิจารณา เนื่องจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติเห็นว่าพระราชบัญญัติดังกล่าว เป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องพิจารณากันอย่างรอบคอบ จึงมีมติให้เลื่อนการพิจารณาออกไป และโดยที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้หมดอายุลง จึงทำให้ร่างพระราชบัญญัติตกไป

การนำมหาวิทยาลัย/สถาบันออกจากระบบราชการในครั้งนี้ กลุ่มบุคคลที่ไม่เห็นด้วยได้แสดงออกในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ทำหนังสือคัดค้านการออกนอกระบบไปยังผู้บริหารระดับสูงของประเทศ การชุมนุมประท้วง และการให้ความคิดเห็นทางสื่อสิ่งพิมพ์โดยเฉพาะในช่วงที่ร่างพระราชบัญญัติอยู่ระหว่างการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติกระแสดักค้ำจากบุคคลต่าง ๆ ทั้งภายในมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัยได้ปรากฏให้ทราบทางสื่อสิ่งพิมพ์อย่างสม่ำเสมอ ประเด็นสำคัญ ๆ ที่เป็นข้อกังวลของบุคคลเหล่านั้น สรุปได้ดังนี้

- (๑) ความต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาล คือ ไม่มั่นใจว่านโยบายของรัฐบาลที่มาจาก การเลือกตั้งจะเป็นไปในแนวทางเดียวกันมากนักน้อยเพียงใด
- (๒) การยอมรับหลักการให้มหาวิทยาลัยออกนอกระบบราชการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- (๓) หลักเกณฑ์การสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลยังไม่ชัดเจน
- (๔) การบริหารงานบุคคล เช่น ไม่มั่นใจในระบบบริหารงานบุคคลที่เข้ายากออกง่าย เพราะคิดว่าไม่มั่นคงเหมือนระบบราชการ เงินเดือนและผลประโยชน์เกื้อกูลยังไม่มียุทธศาสตร์ชัดเจน การมีระบบคู่ขนานในหน่วยงานเดียวกัน เป็นต้น
- (๕) การสรรหาผู้บริหารในระดับต่าง ๆ
- (๕) การเร่งรัดนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบราชการให้เสร็จทันภายในวาระของรัฐบาล ทำให้ไม่มั่นใจว่าได้มีการกระทำด้วยความรอบคอบ และละเอียดถี่ถ้วนเพียงใด

อย่างไรก็ตาม ภายในช่วงระยะเวลาแผนอุดมศึกษาระยะยาว ได้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ที่จังหวัดนครราชสีมา เป็นผลสำเร็จเมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๓ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๕ และมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ที่จังหวัดเชียงราย เมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๑ นอกจากนี้ในปี พ.ศ.๒๕๔๑ ยังได้เปลี่ยนสถานภาพของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ที่เป็นส่วนราชการเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

๓.๓ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

ทิศทางการพัฒนาความเป็นอิสระและควมมีประสิทธิภาพของอุดมศึกษายังคงมีความต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้ชัดเจนว่า พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ (มาตรา ๓๖) กำหนดให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาที่เป็นนิติบุคคลมีทางเลือกระบบบริหารได้ ๒ ทาง คือ อาจจัดเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐก็ได้ โดยให้สถานศึกษาดังกล่าวดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ

๓.๔ เงื่อนไขการกู้เงินจากธนาคารพัฒนาเอเชีย

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๑ ให้ความเห็นชอบเงื่อนไขการกู้เงินจากธนาคารพัฒนาเอเชีย โดยมีกรอบนโยบายสำคัญที่ทบวงมหาวิทยาลัยต้องรับผิดชอบดำเนินการประกอบด้วย

(๑) มหาวิทยาลัยจะได้รับมอบอำนาจการบริหารงบประมาณในส่วนงบดำเนินการที่มีใช้เงินเดือนตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๒ เป็นต้นไป โดยสร้างระบบการติดตามผลการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในเรื่องความสามารถในการตรวจสอบได้ และความโปร่งใสในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

(๒) มหาวิทยาลัยของรัฐทุกแห่งจะได้รับการพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยอิสระ (Autonomous University) หรือมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาลภายในปี ๒๕๕๕ โดยที่ภายในเดือนธันวาคม ๒๕๕๑ จะมีมหาวิทยาลัยของรัฐอย่างน้อย ๑ แห่ง ปรับสภาพไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

๔. หลักการของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

ในหลักการ มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐยังคงมีสถานภาพเป็นหน่วยงานของรัฐแต่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ เป็นนิติบุคคลอยู่ภายใต้การกำกับของรัฐโดยทบวงมหาวิทยาลัย และเป็นหน่วยงานของรัฐที่ยังคงได้รับการจัดสรรงบประมาณจากงบประมาณแผ่นดินตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณอย่างเพียงพอ ที่ประกันคุณภาพการศึกษาไว้ได้ การบริหารงานต่างๆ จะสิ้นสุดที่สภามหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่ และมีความเป็นอิสระในการบริหารงานด้านต่างๆ ทั้งการบริหารงานบุคคล บริหารงบประมาณและทรัพย์สิน และบริหารวิชาการ โดยสรุปดังนี้

(๑) การบริหารงานบุคคล สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจในการกำหนดระบบบริหารงานบุคคลซึ่งรวมถึงการสรรหา การบรรจุแต่งตั้ง การพ้นจากตำแหน่ง การได้รับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ เงินเดือนและค่าตอบแทน การวางแผนกำลังคน การพัฒนาบุคลากร และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบการบริหารงานบุคคล

(๒) การบริหารงบประมาณและทรัพย์สิน สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจในการกำหนดระบบบริหารการเงิน การงบประมาณ และทรัพย์สิน ซึ่งรวมถึงการวางแผน การจัดหา การจัดสรร และการใช้ทรัพยากร กำหนดระเบียบวิธีและกฎเกณฑ์ต่างๆ เกี่ยวกับการจัดหา จัดสรร และการใช้ทรัพยากร ทั้งจากงบประมาณแผ่นดิน และเงินได้จากแหล่งต่างๆ

(๓) การบริหารวิชาการ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจในการอนุมัติหลักสูตร การเปิดสอนหลักสูตร การจัดตั้ง ยุบ เลิก หน่วยงานต่างๆ ของมหาวิทยาลัย การพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา และการดำเนินการทางวิชาการอื่น ๆ ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามหลักเสรีภาพทางวิชาการ และต้องสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานวิชาการของหน่วยงานกลาง

รายละเอียดปรากฏใน "หลักการและแนวปฏิบัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล จัดทำโดยสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย"

๕. การเตรียมการของทบวงมหาวิทยาลัย (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา)

๕.๑ การกำหนดหลักการการจัดสรรงบประมาณให้มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

ทบวงมหาวิทยาลัยได้เสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบหลักการจัดสรรงบประมาณให้แก่มหาวิทยาลัยที่อยู่ระหว่างการเตรียมการปรับเปลี่ยนสภาพไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และหลักการการจัดสรรงบประมาณให้แก่มหาวิทยาลัยเมื่อเปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๑ สรุปได้ดังนี้

๕.๑.๑ ในระยะที่เตรียมการเปลี่ยนสภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ การจัดสรรงบประมาณยังคงใช้เกณฑ์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ส่วนการบริหารงบประมาณ มหาวิทยาลัยสามารถโอนหรือเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณส่วนที่มีใช้เงินเดือนได้ และให้ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดระเบียบกลางในการบริหารงบประมาณโดยเริ่มตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๒ เป็นต้นไป พร้อมทั้งให้มีระบบการกำกับ การติดตาม และการตรวจสอบด้วย

๕.๑.๒ เมื่อเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแล้ว รัฐจะจัดสรรงบประมาณอุดหนุน ในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไป เพื่ออุดหนุนกองทุนคยอดเงินต้นที่มหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น และอุดหนุน ค่าใช้จ่ายประจำปีทั้งที่เป็นค่าใช้จ่ายประจำและค่าใช้จ่ายลงทุน โดยแสดงรายการงบประมาณเฉพาะ ค่าใช้จ่ายลงทุนที่ต้องผูกพันข้ามปีงบประมาณเท่านั้น

๕.๑.๓ ให้ทบวงมหาวิทยาลัยรับข้อสังเกตของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินและ คณะรัฐมนตรี ดังนี้

(๑) ทบวงมหาวิทยาลัยควรมีระบบการกำกับและดูแลการใช้เงินอุดหนุนทั่วไปโดยใกล้ชิด

(๒) ควรกำหนดเงื่อนไขให้มหาวิทยาลัยต้องพัฒนาระบบงบประมาณให้เอื้อ ต่อการวางแผนและการประเมินผลระบบต้นทุนที่ให้ข้อมูลใช้ประเมินผล ระบบการประเมินผลที่สามารถประเมิน ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ความประหยัด และความคุ้มค่า อย่างเป็นรูปธรรม ระบบการตรวจสอบภายใน และภายนอกที่ครอบคลุมด้านการเงิน การบริหาร และผลงานจากมติคณะรัฐมนตรีในข้อ ๕.๑ ทบวงมหาวิทยาลัยได้ออกระเบียบทบวงมหาวิทยาลัยว่าด้วยการโอนเงินประจำงวดของสถาบันอุดมศึกษา ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๔๒ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒

๕.๒ การมอบอำนาจการบริหารงานบุคคล

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย (ก.ม.) ได้มอบอำนาจการบริหารงาน บุคคลในส่วนที่ยังอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ ก.ม. ให้ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยดำเนินการในเรื่องต่างๆ เช่น การ บรรจุ การรับโอน การเปลี่ยนระดับตำแหน่ง การกำหนดตำแหน่งเป็นระดับสูงขึ้น การกำหนดให้มี ตำแหน่งระดับชำนาญการ เชี่ยวชาญ และชำนาญการพิเศษ ระดับ ๙ การยกเว้นคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง การเปลี่ยนเงื่อนไขการบรรจุ เป็นต้น

๕.๓ การปรับระบบการบรรจุบุคลากร

จากมาตรการปรับขนาดกำลังคนภาครัฐ: ข้าราชการที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๑ ที่ไม่ให้ส่วนราชการเพิ่มอัตราใหม่ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๔๑ และให้ส่วนราชการยุบเลิกตำแหน่งไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ของจำนวนตำแหน่งที่ว่างลงจากเกษียณอายุราชการ ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ ๒๐ ให้นำมารวมกันแล้วมอบให้คณะกรรมการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนภาครัฐ (คปร.) พิจารณาจัดสรรให้ส่วนราชการที่มีความจำเป็น และมาตรการควบคุมค่าใช้จ่ายด้านบุคคลภาครัฐที่ต้องการควบคุมค่าใช้จ่ายด้านบุคคลภาครัฐไม่ให้เพิ่มขึ้นที่คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ และวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๑ โดยให้ใช้บังคับตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๑ - ๒๕๔๔ มาตรการดังกล่าวกำหนดให้ทุกส่วนราชการระงับข้อเสนอเปลี่ยนแปลงเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง สวัสดิการ หรือค่าตอบแทนอื่นใดสำหรับตำแหน่งที่กำหนดขึ้นใหม่ และระงับการจัดตั้งหน่วยงานใหม่

มาตรการเหล่านี้ถึงแม้เป็นมาตรการที่ดีที่จะให้ส่วนราชการปรับลดบทบาท ภารกิจ และเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน แต่ก็กระทบต่อบทบาทและภารกิจของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรการดังกล่าวและเป็นการเตรียมการรองรับการปรับเปลี่ยนระบบบริหารมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการไปเป็นระบบบริหารมหาวิทยาลัยที่มีใช้ส่วนราชการหรือเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐภายในปี ๒๕๕๕ ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้เสนอคณะรัฐมนตรี ขอปรับปรุงระบบการบรรจุบุคลากรใหม่ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๒ และ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๒ ได้อนุมัติในหลักการ ให้มหาวิทยาลัยจ้างลูกจ้างในลักษณะการจ้างพิเศษที่มีวาระการจ้างที่กำหนดเวลาชัดเจนแทนการบรรจุข้าราชการใหม่ โดยให้สำนักงบประมาณพิจารณาจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการจ้างในหมวดเงินเดือน เงินอุดหนุนทั่วไป จนกว่ามหาวิทยาลัยจะปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ตามจำนวน

(๑) อัตราว่างที่เกิดจากการเกษียณอายุราชการตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๑ เป็นต้นมา

(๒) อัตราว่างโดยเหตุอื่นที่มีใช้ว่างจากเกษียณอายุราชการ

(๓) อัตรานักเรียนทุนที่มีข้อผูกพันตามสัญญา

(๔) อัตราเพิ่มใหม่สำหรับมหาวิทยาลัยที่จัดตั้งขึ้นใหม่และอยู่ระหว่างการพัฒนาโดย

จัดสรรในอัตราข้าราชการแรกบรรจุ บวกด้วยอัตราเพิ่มอีกร้อยละ ๗๐ ของอัตราแรกบรรจุสำหรับ บุคลากรสาย ก ส่วนบุคลากรสาย ข จัดสรรในอัตราข้าราชการแรกบรรจุ บวกด้วยอัตราเพิ่มอีกร้อยละ ๕๐ ของอัตราแรกบรรจุ ทั้งนี้ ให้มหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนดจำนวนบุคลากรที่จะจ้างและอัตราค่าจ้างตามวงเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรร โดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

๕.๔ การสนับสนุนการดำเนินการของมหาวิทยาลัย

๕.๔.๑ จัดทำแผนปฏิบัติการในการปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ทบวง - มหาวิทยาลัยได้ขอให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งพิจารณาว่าจะมีแผนการในการปรับเปลี่ยนสถานภาพอย่างไร โดยเน้นให้แต่ละมหาวิทยาลัยสร้างความเข้าใจกับประชาคมในมหาวิทยาลัยเป็นเบื้องต้นเกี่ยวกับหลักการ

ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และร่วมกันปรับปรุงโครงสร้างระบบบริหารด้านต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยตามหลักการที่ตกลงร่วมกันให้สามารถปกครองตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดและรองรับการตรวจสอบจากสังคมด้วย แล้วจึงยกร่าง พ.ร.บ. ของมหาวิทยาลัยใหม่ให้สอดคล้องกับหลักการดังกล่าว หลังจากนั้นให้มหาวิทยาลัยเสนอแผนปฏิบัติการของแต่ละแห่งต่อทบวงมหาวิทยาลัยเพื่อประมวลเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ ซึ่งคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒ มีมติเห็นชอบแผนปฏิบัติการตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยเสนอ และเนื่องจากมหาวิทยาลัยบางแห่งไม่สามารถดำเนินการได้ตามแผน ทบวงมหาวิทยาลัยจึงขอให้มหาวิทยาลัยปรับแผน และทบวงมหาวิทยาลัยได้เสนอขอทบวงมหาดินกระทรวงมหาดินเพื่อปรับปรุงแผนปฏิบัติการเป็นครั้งที่ ๒ (มติครม.เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๓) โดยในแผนปฏิบัติการดังกล่าวกำหนดไว้ว่า จะได้ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล จำนวน ๒๐ แห่ง ดังนี้

(๑) ภายในปี ๒๕๔๒ เดิมจำนวน ๕ แห่ง ขอปรับใหม่เป็น ๒ แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยนเรศวร และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(๒) ภายในปี ๒๕๔๓ จากเดิมมีจำนวน ๖ แห่ง ขอปรับปรุงใหม่เป็นจำนวน ๔ แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยทักษิณ

(๓) ภายในปี ๒๕๔๔ เดิมจำนวน ๖ แห่ง ขอปรับใหม่เป็น ๔ แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

(๔) ภายในปี ๒๕๔๕ มีจำนวน ๒ แห่ง คือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

๕.๔.๒ การให้การสนับสนุนและการทำความเข้าใจกับประชาคมภายในมหาวิทยาลัย ทบวงมหาวิทยาลัยได้จัดทำสมุดปกขาว เรื่อง "หลักการและแนวปฏิบัติมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล" เมื่อเดือนกันยายน ๒๕๔๑ และได้จัดสัมมนาระดับชาติเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๑ เพื่อทำความเข้าใจในหลักการของการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐและนโยบายรัฐบาลให้ตรงกัน รวมทั้งได้จัดสรรงบประมาณให้มหาวิทยาลัยนำไปทำกิจกรรมเพื่อสร้างความเข้าใจและเผยแพร่หลักการและแนวปฏิบัติต่อประชาคมมหาวิทยาลัย และกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เช่น การทำประชาพิจารณ์ร่างพระราชบัญญัติ การเตรียมร่างระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติ การเตรียมความพร้อมระบบบริหารในด้านต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นตามแนวทางของการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ การประชาสัมพันธ์การออกนอกระบบราชการด้วยวิธีการต่าง ๆ เป็นต้น

**๕.๖ มติคณะรัฐมนตรีคือข้อเสนอของทบวงมหาวิทยาลัย (สำนักงานคณะกรรมการ
การอุดมศึกษา)**

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาหารือเมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๓ ลงมติเห็นชอบในหลักการตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยเสนอทั้ง ๓ ข้อ คือ หลักการการบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ แหล่งงบประมาณของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และการจัดเงินกองทุนคงยอดเงินต้น โดย

(๑) การบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่ให้อิสระกับมหาวิทยาลัยนั้นให้ทุกมหาวิทยาลัย คำนึงถึงเป้าหมายสูงสุด คือ คุณภาพของการศึกษา

(๒) โดยหลักการ ไม่ควรมีบุคลากร ๒ ประเภท (ข้าราชการและพนักงาน) ในหน่วยงานเดียวกัน ควรมีประเภทเดียว แต่หากมีความจำเป็นในระยะแรก ก็อาจให้มีบุคลากร ๒ ประเภทไปก่อน โดยกำหนดกรอบเวลาการปรับเปลี่ยนให้มีประเภทเดียว

(๓) ให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแก้ไขระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้ข้าราชการที่ปรับเปลี่ยนเป็นพนักงาน มีสิทธิได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ต่อเนื่อง

(๔) ให้สำนักงบประมาณพิจารณาจัดสรรงบประมาณในการจัดตั้งกองทุนคงยอดเงินต้น ตามความจำเป็น เหมาะสม และสอดคล้องกับฐานะทางการเงินการคลังของประเทศ

(๕) การยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่มหาวิทยาลัยที่จะปรับเปลี่ยนสภาพไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐนั้น ไม่มีกรณีที่จะต้องดำเนินการยกเว้นภาษีเงินได้

(๖) ให้กระทรวงการคลังรับไปพิจารณากำหนดไว้ในกฎหมายภาษีอากรที่ออกตามความในประมวลรัษฎากร ให้ผู้บริจาคเงินได้หรือทรัพย์สินให้แก่มหาวิทยาลัย ได้รับสิทธิและประโยชน์ทางภาษี เช่นเดียวกับก่อนที่จะมีการเปลี่ยนสภาพ

(๗) ให้คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการแก้ไขพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญ พ.ศ.๒๕๓๙ ให้ "ข้าราชการ" รวมถึงพนักงานของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐด้วย

(๘) ให้กระทรวงการคลังร่วมกับทบวงมหาวิทยาลัยและสำนักงบประมาณ พิจารณาการจัดสรรงบประมาณในหมวดเงินเดือนเพิ่มร้อยละ ๖๐ จากอัตราเงินเดือนปัจจุบันของข้าราชการโดยคำนึงถึงสัดส่วนบุคลากรที่เป็นพนักงานต่อข้าราชการ แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

(๙) ให้มหาวิทยาลัยต้องรายงานรายรับและรายจ่ายให้รัฐบาลและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและให้มหาวิทยาลัยทุกแห่งควรเร่งรัดการสร้างระบบบริหารจัดการรวม ๗ ประการ ตามความเห็นของสำนักงบประมาณด้วย

(๑๐) เห็นชอบให้คงสิทธิการค่าประกัน หรือสิทธิการประกันตัวของบุคคลที่เป็นพนักงานถาวรของมหาวิทยาลัยเช่นเดียวกับข้าราชการ

(๑๑) เมื่อได้กำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางในการดำเนินการปรับเปลี่ยนไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐชัดเจนแล้วสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาควรเร่งรัดการพิจารณา และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ก็ควรเร่งรัดร่างกฎหมายให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาตามกำหนดเวลา

(๑๒) กระทรวงการคลังควรปรับปรุงกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาให้มีการตอบสนองความต้องการในระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น เพื่อมิให้มีการปิดกั้นโอกาสแก่ผู้มีความรู้ความสามารถที่มีฐานะยากจน

(๑๓) ให้ทบวงมหาวิทยาลัยและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) ติดตามการดำเนินงาน แล้วรายงานความคืบหน้า ปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ ให้คณะรัฐมนตรีทราบเป็นระยะ ๆ

๖. จุดแข็งและจุดอ่อนในการปรับเปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

ระบบใด ๆ ก็ตามย่อมมีทั้งจุดแข็งและจุดอ่อน การพัฒนาระบบบริหารของมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการไปเป็นระบบบริหารที่มีใช้ส่วนราชการ ก็ทำนองเดียวกัน ซึ่งสามารถสรุปจุดแข็งและจุดอ่อนได้ดังนี้

๖.๑ จุดแข็ง

(๑) มีความเป็นอิสระในการดำเนินงานภายในขอบเขตหนึ่ง การดำเนินงานทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น ต้องอาศัยความเป็นอิสระและการมีเสรีภาพทางวิชาการอย่างมาก เพื่อที่จะได้ค้นคว้าหาความรู้ใหม่ และถ่ายทอดความรู้นั้นให้เกิดประโยชน์แก่สังคม อย่างไรก็ตาม ความเป็นอิสระนั้นได้กำหนดให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ เพื่อป้องกันมิให้มหาวิทยาลัยใช้ประโยชน์จากความเป็นอิสระจนเกินขอบเขต

(๒) มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งสามารถกำหนดเป้าหมาย ทิศทาง พร้อมทั้งกำหนดวิธีการปฏิบัติที่จะทำให้เกิดความคล่องตัวเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างทันทั่วทั้งที่

(๓) มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งสามารถพัฒนาระบบบริหารงานด้านต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับลักษณะงานและธรรมชาติของมหาวิทยาลัยได้เอง ดังนี้

(๓.๑) การจัดโครงสร้างองค์กร มหาวิทยาลัยสามารถกำหนดรูปแบบขององค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย และมีอำนาจจัดตั้งและกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ เหล่านั้น

(๓.๒) การบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยสามารถกำหนดและดำเนินการสรรหา บรรจุ แต่งตั้ง รวมทั้งการกำหนดอัตราเงินเดือนและค่าตอบแทน ฯลฯ ซึ่งทำให้คล่องตัวและสามารถเลือกสรรผู้ที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดได้

(๓.๓) การบริหารงานวิชาการ มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการเปิดหลักสูตรสาขาวิชาต่าง ๆ กำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตร วิธีการเรียนการสอน คุณสมบัติของผู้สอน ฯลฯ ที่สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานวิชาการของหน่วยงานกลาง เช่น มาตรฐานหลักสูตร การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นต้น

(๓.๔) การบริหารการเงิน มหาวิทยาลัยสามารถกำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่มีความคล่องตัว ยืดหยุ่น เพื่อให้เหมาะสมกับงานมหาวิทยาลัยและวิทยาการที่ปรับเปลี่ยนใหม่

นอกจากนี้ การกำหนดให้รัฐจัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไป ย่อมทำให้มหาวิทยาลัยมีความคล่องตัวในการบริหารงบประมาณให้เหมาะสมกับภารกิจของมหาวิทยาลัยในแต่ละด้าน ตามนโยบายและแผนงานของมหาวิทยาลัยได้ดีกว่าการจัดสรรงบประมาณตามวิธีการที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

(๔) การกำหนดให้การดำเนินงานสิ้นสุดที่มหาวิทยาลัย โดยสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรปกครองสูงสุดนั้น ทำให้ขั้นตอนในการดำเนินงานน้อยลง ส่งผลให้ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

(๕) มหาวิทยาลัยกับรัฐบาลยังมีความสัมพันธ์กัน เนื่องจากมหาวิทยาลัยยังรับเงินอุดหนุนจากรัฐ แต่ความสัมพันธ์จะเป็นไปในลักษณะการกำกับดูแลมากกว่าการบังคับบัญชา

(๖) การปรับเปลี่ยนมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐจะทำให้การบริหารจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพ เพราะกระจายอำนาจการบริหารให้แก่สถานศึกษา ทำให้การบริหารจัดการมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพขึ้น

๖.๒ จุดอ่อน

(๑) มหาวิทยาลัยอยู่ในระบบราชการมานาน อาจมีผลทำให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยจำนวนไม่น้อยมีจิตใจผูกติดอยู่กับระบบราชการ (Bureaucratic Mentality) คือ มีความคิดที่ยึดติดกับระเบียบ จนกระทั่งคิดว่ากฎระเบียบสำคัญกว่าจุดมุ่งหมาย และหากคนเหล่านี้ไม่สามารถปรับเปลี่ยนความคิดและพฤติกรรมได้ อาจส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยที่ต้องการดำเนินงานในลักษณะที่ไม่ยึดติดกับระบบราชการ

(๒) การปรับเปลี่ยนมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการ ไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ซึ่งบุคลากรก็ต้องเปลี่ยนไปเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย อาจทำให้เกิดความรู้สึกไม่มั่นคงในอาชีพเมื่อเปรียบเทียบกับระบบราชการ ซึ่งเป็นระบบที่ให้ความมั่นคงมาก

(๓) การให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งกำหนดกฎเกณฑ์ หรือระเบียบในเรื่องต่าง ๆ เอง ถ้ามีความแตกต่างกันมาก อาจทำให้เกิดการแข่งขันสูง หรือเกิดการไหลจากมหาวิทยาลัยหนึ่งไปสู่มหาวิทยาลัยหนึ่ง

(๔) การกำหนดให้การดำเนินงานทุกอย่างสิ้นสุดที่มหาวิทยาลัย โดยสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรสูงสุด ถ้าหากสภามหาวิทยาลัยไม่เข้มแข็ง ก็จะทำให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยไม่ประสบผลสำเร็จได้

(๕) ยังมีความไม่เข้าใจเกี่ยวกับการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ความไม่เข้าใจนี้ นำมาซึ่งทัศนคติเชิงลบ เช่น มีความคิดว่ามหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐคิดค่าเล่าเรียนแพง รัฐไม่ให้งบประมาณสนับสนุน ผู้มีฐานะดีเท่านั้นจึงจะได้เรียนมีการสอนเฉพาะวิชาที่เป็นความต้องการของตลาด เป็นต้น

๗. หลักการกลางมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

(๑) มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐมีสถานภาพเป็นหน่วยงานของรัฐและเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และยังคงได้รับการจัดสรรงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณในจำนวนที่เพียงพอที่จำเป็นต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

(๒) การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ทั้งการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริหารวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ต้องมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการของสังคม นโยบายของรัฐบาล และแผนการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ การผลิตบัณฑิตต้องให้ออกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน โดยไม่เลือกปฏิบัติ

(๓) ความคล่องตัวของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามกลไกของสภามหาวิทยาลัยที่จะกำหนดระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารจัดการในเรื่องต่าง ๆ ได้เองภายใต้กรอบแห่งพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง

(๔) สภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารมหาวิทยาลัย กำหนดให้องค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยจะต้องมาจากบุคคลภายนอกมากกว่าบุคคลภายใน และกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่มาจากบุคคลภายนอก ๑ คน ซึ่งจะต้องสรรหาจากรายชื่อที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอ โดยการบริหารมหาวิทยาลัยให้อธิการบดีเป็นผู้บริหารสูงสุด มีหน้าที่บริหารมหาวิทยาลัยภายใต้การกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัย

การได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีต้องเป็นกระบวนการที่โปร่งใสไม่ใช่วิธีการเลือกตั้งแต่ให้ใช้วิธีการสรรหาตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๕) การบริหารมหาวิทยาลัยให้ใช้หลักบริหารจัดการที่ดี (Good Governance) ในการออกระเบียบ ข้อบังคับและแนวทางในการดำเนินกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย

(๖) การบริหารงานบุคคล เมื่อเปลี่ยนสถานภาพไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแล้ว ข้าราชการและลูกจ้างประจำของมหาวิทยาลัยสามารถเลือกสถานภาพได้ตามความสมัครใจ หากสมัครใจเปลี่ยนสถานภาพภายหลังกฎหมายใช้บังคับก็จะมีสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย และให้คงสิทธิการเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการและสิทธิประโยชน์อื่นตามที่รัฐกำหนด ซึ่งการบริหารงานบุคคลให้ตราเป็นข้อบังคับ โดยมีองค์การบริหารงานบุคคลที่บุคลากรมีส่วนร่วมยึดหลักการบริหารในระบบคุณธรรม (Merit System) มีระบบการประเมินผลการทำงานของบุคลากรที่โปร่งใส

(๗) งบประมาณและทรัพย์สิน ให้รัฐบาลจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปให้แก่มหาวิทยาลัยเป็นจำนวนที่เพียงพอ เพื่อดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลและการประกันคุณภาพการศึกษา โดยให้ถือว่าเป็นเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย กรณีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่ายและมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินสนับสนุนจากแหล่งอื่นได้ รัฐพึงจัดสรรงบประมาณให้แก่มหาวิทยาลัยเท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง

มหาวิทยาลัยสามารถถือกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ได้ รวมทั้ง อสังหาริมทรัพย์ที่มี ผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ ของมหาวิทยาลัย โดยให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ จัดหาประโยชน์จากที่ ราชพัสดุได้ และรายได้ที่เกิดขึ้นให้ถือเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยต้องมีระบบบริหารการเงินและระบบบัญชีที่มีประสิทธิภาพ โดยไม่ขัดแย้งกับ มาตรฐานและนโยบายการบัญชีที่รัฐกำหนด การจ่ายเงินต้องทำเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปีโดยการ อนุมัติของสภามหาวิทยาลัย และมีกลไกตรวจสอบการใช้จ่ายเงินภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

(๘) การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ให้สภามหาวิทยาลัยมีหน้าที่ส่งเสริมและ สนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างส่วนงานภายในมหาวิทยาลัย และระหว่างสถาบันการศึกษา ชุมชน สถานประกอบการ และหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

(๙) การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามหลักเสรีภาพทางวิชาการ โดยให้การดำเนินการเสรีถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยมากที่สุด ทั้งนี้ จะต้องสอดคล้องกับนโยบายและ มาตรฐานทางวิชาการที่รัฐกำหนด โดยให้สภามหาวิทยาลัยและผู้บริหาร มหาวิทยาลัยมีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการทำวิจัย และนำผลงานวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อ สังคม ชุมชน และประเทศชาติ

(๑๐) การกำกับ ตรวจสอบ ให้มีการกำกับ ตรวจสอบโดยกลไกภายในและภายนอก มหาวิทยาลัย

การกำกับ ตรวจสอบภายใน ให้สภามหาวิทยาลัยวางระเบียบและกลไกเพื่อควบคุม ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย โดยให้ประชาคมในมหาวิทยาลัยมี ส่วนร่วม

การกำกับ ตรวจสอบภายนอก ให้กระทำโดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน กลไก งบประมาณ นโยบายของรัฐบาล และระบบการรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย ในกรณีที่มีการ ดำเนินงานของมหาวิทยาลัยขัดต่อความสงบเรียบร้อย ศีลธรรม อันดี หรือมีความขัดแย้งเกิดขึ้นภายใน มหาวิทยาลัย หากปล่อยทิ้งไว้จะเกิดความเสียหายต่อสังคมและประเทศชาติโดยรวม ให้รัฐมนตรีที่กำกับ ดูแล นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

หลักการกลางของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ*

(๑) มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐมีสถานภาพเป็นหน่วยงานของรัฐและเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และยังคงได้รับการจัดสรรงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วย วิธีการงบประมาณในจำนวนที่เพียงพอที่จำเป็นต่อการประกันคุณภาพการศึกษา^๑ /

(๒) การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ทั้งการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ต้องมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการของสังคม นโยบายของรัฐบาล และแผนการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ การผลิตบัณฑิตต้องให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนโดยไม่เลือกปฏิบัติ

(๓) ความคล่องตัวของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามกลไกของสภามหาวิทยาลัยที่จะกำหนดระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารจัดการในเรื่องต่าง ๆ ได้เองภายใต้กรอบแห่งพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง

(๔) สภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารมหาวิทยาลัย กำหนดให้องค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยจะต้องมาจากบุคคลภายนอกมากกว่าบุคคลภายใน และกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่มาจากบุคคลภายนอก ๑ คน ซึ่งจะต้องสรรหาจากรายชื่อที่คณะกรรมการอุดมศึกษาเสนอ โดยการบริหารมหาวิทยาลัยให้อธิการบดีเป็นผู้บริหารสูงสุด มีหน้าที่บริหารมหาวิทยาลัย ภายใต้การกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัย

(๕) การบริหารมหาวิทยาลัยให้ใช้หลักบริหารจัดการที่ดี (Good Governance) ในการออกระเบียบ ข้อบังคับและแนวทางในการดำเนินกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย

(๖) การบริหารงานบุคคล เมื่อเปลี่ยนสถานภาพไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแล้ว ข้าราชการและลูกจ้างประจำของมหาวิทยาลัยสามารถเลือกสถานภาพได้ตามความสมัครใจ หากสมัครใจเปลี่ยนสถานภาพภายหลังกฎหมายใช้บังคับก็จะมีสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย และให้คงสิทธิการเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการและสิทธิประโยชน์อื่นตามที่รัฐกำหนด ซึ่งการบริหารงานบุคคลให้ตราเป็นข้อบังคับ โดยมีองค์การบริหารงานบุคคลที่บุคลากรมีส่วนร่วม ยึดหลักการบริหารในระบบคุณธรรม (Merit System) มีระบบการประเมินผลการทำงานของบุคลากรที่โปร่งใส และสถานภาพของบุคลากร^๒

* ที่มา : กองกฎหมาย สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.

^๑ มติคณะรัฐมนตรีในคราวประชุม เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๖.

^๒ มติคณะรัฐมนตรีในคราวประชุม เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๗.

(๗) งบประมาณและทรัพย์สิน ให้รัฐบาลจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปให้แก่มหาวิทยาลัย เป็นจำนวนที่เพียงพอ เพื่อดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลและการประกันคุณภาพการศึกษา โดยให้ถือว่าเป็นเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย กรณีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่ายของมหาวิทยาลัย ไม่สามารถหาเงินสนับสนุนจากแหล่งอื่นได้ รัฐจึงจัดสรรงบประมาณให้แก่มหาวิทยาลัยเท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง

มหาวิทยาลัยสามารถถือกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ได้ รวมทั้งอสังหาริมทรัพย์ที่มีผู้อุทิศให้ หรือได้มาโดยการซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย โดยให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้จัดหาประโยชน์ จากที่ราชพัสดุได้ และรายได้ที่เกิดขึ้นให้ถือเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยต้องมีระบบบริหารการเงินและระบบบัญชีที่มีประสิทธิภาพ โดยไม่ขัดแย้ง กับมาตรฐานและนโยบายการบัญชีที่รัฐกำหนด การจ่ายเงินต้องทำเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยการอนุมัติของสภามหาวิทยาลัย และมีกลไกตรวจสอบการใช้จ่ายเงินภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

(๘) การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ให้สภามหาวิทยาลัยมีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุน ให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างส่วนงานภายในมหาวิทยาลัย และระหว่างสถาบันการศึกษา ชุมชน สถานประกอบการ และหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

(๙) การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามหลักเสรีภาพทางวิชาการ โดยให้การดำเนินการเสรีเต็มที่สภามหาวิทยาลัยมากที่สุด ทั้งนี้ จะต้องสอดคล้องกับนโยบาย และมาตรฐานทางวิชาการที่รัฐกำหนด โดยให้สภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารมหาวิทยาลัย มีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการทำวิจัย และนำผลงานวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และประเทศชาติ

(๑๐) การกำกับ ตรวจสอบ ให้มีการกำกับ ตรวจสอบโดยกลไกภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

การกำกับ ตรวจสอบภายในให้สภามหาวิทยาลัยวางระเบียบและกลไกเพื่อควบคุม ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย โดยให้ประชาคมในมหาวิทยาลัยมีส่วนร่วม

กำกับ ตรวจสอบภายนอกให้กระทำโดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน กลไกงบประมาณ นโยบายของรัฐบาล และระบบการรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยออกนอกระบบ คืออะไร*

ความพยายามนำมหาวิทยาลัยออกจากระบบราชการ มีมาตั้งแต่ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๐๗ โดยในระยะนั้นหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลมหาวิทยาลัย ได้แก่ สภาการศึกษาแห่งชาติ และปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้เห็นด้วยกับผู้บริหารและอาจารย์มหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่ง ถึงความจำเป็นที่ต้องนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบราชการ จึงได้จัดสัมมนาขึ้นหลายครั้งที่สวางคนิวาส จนสามารถเสนอหลักการต่อนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น คือจอมพลถนอม กิตติขจร แต่นายกรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยอย่างไรก็ตามก็เป็นผลทำให้มีการจัดตั้งทบวงมหาวิทยาลัยขึ้นดูแลมหาวิทยาลัยแทนสำนักนายกรัฐมนตรี โดยเข้าใจว่า ถ้ามีทบวงมหาวิทยาลัยขึ้นแล้วจะเข้าใจ สภามหาวิทยาลัยได้ดีกว่าหน่วยงานที่ต้องดูแลกระทรวง ทบวง กรมอื่น ๆ ด้วย แต่อย่างไรก็ตาม แม้มหาวิทยาลัยจะมาอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของทบวงมหาวิทยาลัยแล้วก็ตาม มหาวิทยาลัย ก็ยังอยู่ในระบบราชการและอยู่ภายใต้กฎหมายระเบียบต่าง ๆ ของหน่วยราชการอยู่เช่นเดิม ทำให้ขาดความคล่องตัวในการดำเนินงาน จึงได้มีความพยายามต่อไปที่จะนำมหาวิทยาลัย ออกนอกระบบราชการให้ได้ ประกอบกับได้มีมหาวิทยาลัยใหม่ ๆ ๒ มหาวิทยาลัย ซึ่งได้จัดตั้งขึ้น ในลักษณะมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาลคือ มหาวิทยาลัยสุรนารี (ตั้งขึ้นที่จังหวัดนครราชสีมา เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๓) และมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ (ตั้งขึ้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราชเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๔) มหาวิทยาลัยทั้ง ๒ แห่งนี้เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐได้รับเงินงบประมาณจากรัฐบาล แต่ไม่เป็นหน่วยงานราชการเหมือนมหาวิทยาลัยของรัฐที่ตั้งขึ้นก่อนหน้านี้ มหาวิทยาลัย ๒ แห่งนี้ มีความคล่องตัวในการบริหารมากจนมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ต้องการที่จะได้รับความคล่องตัวในการบริหาร เช่นนั้น จึงได้พยายามที่จะแก้ไขกฎหมายให้สามารถออกนอกระบบเช่นกัน

หลักการสำคัญของมหาวิทยาลัยนอกระบบราชการหรือมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาลมีดังนี้

๑. มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐแต่ไม่ใช่ส่วนราชการถือได้ว่าเป็นการจัดตั้ง หน่วยงานที่มีฐานะใหม่ ซึ่งไม่ใช่รัฐวิสาหกิจและเป็นการกำหนดความเกี่ยวพันระหว่างรัฐ กับมหาวิทยาลัยเสียใหม่ โดยแม้รัฐยอมสนับสนุนด้านการเงินแก่มหาวิทยาลัยแต่ก็ยอมให้มหาวิทยาลัย มีอิสระในการบริหารด้วย

๒. โดยเหตุที่เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ รัฐจึงยังคงสนับสนุนในด้านการเงิน โดยจัดสรร งบประมาณให้เป็นเงินอุดหนุนทั่วไป ซึ่งหมายความว่ามหาวิทยาลัยมีสิทธิที่จะใช้จ่ายเงิน ได้ตามระเบียบวิธีที่มหาวิทยาลัยกำหนด แทนที่จะเป็นระเบียบที่หน่วยราชการ เช่น กระทรวงการคลัง กำหนด

* ที่มา : ข้อมูลจากหนังสือมหาวิทยาลัย ฉบับ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๔๐, ศาสตราจารย์ ดร.เกษม สุวรรณกุล นายกสภาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อดีตอธิการบดี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, บันทึกนี้เขียนที่ GotoKnow โดย สามัญชน แบบเนียน, อ่านต่อได้ที่: <https://www.gotoknow.org/posts/151657>, สืบค้นเมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘.

๓. โดยเหตุที่เงินจัดสรรให้มหาวิทยาลัยเป็นเงินของรัฐ รัฐจึงมีอำนาจที่จะตรวจสอบการใช้จ่ายเงิน โดยกำหนดให้มหาวิทยาลัยมีหน้าที่จัดทำบัญชีที่เหมาะสม และสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมีอำนาจที่จะตรวจบัญชีการใช้จ่ายของมหาวิทยาลัย

๔. มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ซึ่งรวมถึงการสรรหาเลื่อนไขในการรับและจ้าง การเลื่อนชั้นเลื่อนตำแหน่ง (มหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาการเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ เช่น ศาสตราจารย์เอง) การให้ออก วินัย ตลอดจนค่าตอบแทนต่าง ๆ ซึ่งรวมทั้งเงินเดือน สวัสดิการ และการจ่ายบำเหน็จเมื่อออกจากงาน

๕. ในการกำหนดอัตราเงินเดือนให้กับอาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย ซึ่งไม่ได้เป็นข้าราชการนั้น เป็นที่ยอมรับในหลักการว่ามหาวิทยาลัยจะกำหนดอัตราที่เหมาะสมและเป็นอัตราที่จะแข่งขันกับเอกชนได้ในตลาดแรงงาน หลักการนี้เป็นที่ยอมรับโดยสำนักงบประมาณและมหาวิทยาลัยมีอำนาจที่จะกำหนดอัตราเงินเดือนได้เองจากงบประมาณที่ได้รับ เพราะเป็นเงินอุดหนุนทั่วไป

๖. มหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนดระเบียบอื่นเกี่ยวกับการเงิน และการพัสดุ โดยไม่ต้องยึดระเบียบกระทรวงการคลัง เพื่อให้เหมาะสมกับภารกิจของมหาวิทยาลัย ตลอดจนมีสิทธิกู้ยืมเงิน และให้กู้ยืมเงินตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

๗. ในด้านวิชาการมหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนดหลักสูตรของมหาวิทยาลัยเอง ตลอดจนเป็นผู้จัดตั้งหรือยกเลิกหน่วยงานต่าง ๆ เช่น คณะ/สถาบัน ได้เอง โดยไม่ต้องขออนุมัติหน่วยราชการอื่น ๆ เช่นที่มหาวิทยาลัยในระบบราชการปฏิบัติอยู่

อย่างไรก็ตามถึงแม้จะเป็นมหาวิทยาลัยนอกระบบราชการ รัฐบาลยังมีอำนาจในการควบคุมการดำเนินการได้โดยวิธีดังต่อไปนี้

๑. การจัดสรรงบประมาณ ถึงแม้รัฐบาลจะจัดสรรให้เป็นเงินอุดหนุนทั่วไปซึ่งมหาวิทยาลัยสามารถใช้จ่ายได้ตามระเบียบมหาวิทยาลัย แต่ในชั้นพิจารณางบประมาณนั้นมหาวิทยาลัยจะต้องเสนอโครงการ และรายละเอียดของการใช้จ่ายต่อสำนักงบประมาณเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยหรือหน่วยราชการอื่น ๆ มหาวิทยาลัยจะต้องชี้แจงและสำนักงบประมาณเป็นผู้กำหนดจำนวนเงินอุดหนุนให้ โดยทั่วไปมหาวิทยาลัยควรจะต้องใช้จ่ายตามที่ชี้แจงไว้กับสำนักงบประมาณ แต่มหาวิทยาลัยมีสิทธิที่จะเปลี่ยนแปลงได้เสมอ ถือว่ามหาวิทยาลัยอาจจะนำเงินไปใช้ในโครงการที่สำนักงบประมาณไม่ได้อนุมัติไว้ หรือ ไม่เห็นด้วยแต่สำนักงบประมาณอาจได้ตอบโดยการตัดงบประมาณเงินอุดหนุนในปีต่อไปได้ เว้นแต่มหาวิทยาลัยจะมีเงินรายได้ของตนเองและนำเงินนั้นมาใช้จ่ายในโครงการที่อาจจะมีความเห็นขัดกันกับสำนักงบประมาณ ดังนั้นจะเห็นได้ว่ารัฐยังมีมาตรการควบคุมด้านงบประมาณอยู่ ความเป็นอิสระจึงอยู่ที่การใช้งบประมาณมากกว่าการได้มาซึ่งงบประมาณดังกล่าว

๒. รัฐยังมีอำนาจในการตรวจสอบบัญชีการใช้จ่ายของมหาวิทยาลัย การตรวจบัญชีนั้น นอกจากจะตรวจสอบว่าการใช้จ่ายเป็นไปตามระเบียบที่มหาวิทยาลัยกำหนดในเรื่องนั้น ๆ หรือไม่ หากไม่เป็นไปตามระเบียบผู้บริหารก็ต้องรับผิดชอบ นอกจากนั้น สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินยังมีสิทธิเสนอแนะกับรัฐบาล หรือสภามหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการใช้จ่าย การพัสดุ และการบริหารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเงินด้วย

๓. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์กำหนดให้รัฐบาลมีสิทธิที่จะตั้งตัวแทนเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของสภามหาวิทยาลัยจำนวน ๓ คน สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจพิจารณา กำหนดนโยบาย และควบคุมดูแลการบริหารมหาวิทยาลัยของอธิการบดี แต่ในกรณีของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีพระราชบัญญัติมิได้กำหนดไว้

๔. ในกรณีที่พระราชบัญญัติกำหนดให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้อนุมัติเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็ดี หรือการแต่งตั้งพนักงานของมหาวิทยาลัย เช่น อธิการบดี หรือ ศาสตราจารย์ก็ดี ซึ่งจะต้องมีการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งมหาวิทยาลัยจะต้องเสนอเรื่องเหล่านี้ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเช่นเดียวกับ กระทรวง ทบวง กรม อื่น ๆ

๕. รัฐบาลมีสิทธิยกเลิกเปลี่ยนแปลงปรับปรุงพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยได้เสมอ ดังนั้นอำนาจสูงสุดและสุดท้ายยังอยู่กับรัฐบาลตลอดไปมหาวิทยาลัยของรัฐต้องประสบปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะความไม่คล่องตัวในการบริหารงาน จนไม่สามารถปฏิบัติการกิจหลักของมหาวิทยาลัยได้ดี เช่นเดียวกับหน่วยราชการอื่น ๆ การแยกตัวออกจากระบบราชการทำให้มหาวิทยาลัย ซึ่งถึงแม้จะได้รับเงินงบประมาณแผ่นดินแต่ก็ได้รับในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไป สามารถนำไปใช้จ่ายในกิจการของมหาวิทยาลัยได้อย่างคล่องตัว เพราะมหาวิทยาลัยสามารถออกระเบียบด้านต่าง ๆ ทางการเงิน และการพัสดุได้เอง นอกจากนั้นมหาวิทยาลัยยังกำหนดเงินเดือนของพนักงานได้เอง เพื่อให้สามารถแข่งขันกับเอกชนในตลาดแรงงานได้ และกำหนดระบบบริหารงานของบุคคลอื่นได้เองด้วย ส่วนในด้านวิชาการนั้น มหาวิทยาลัยมีอำนาจตั้งหน่วยงานต่าง ๆ ตลอดจนกำหนดหลักสูตร การเรียนการสอนของตนเอง

ข้อมูลเชิงสถิติที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.*

การดำเนินการยกร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.

- ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการยกร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
- ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔ คณะกรรมการยกร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ประชุมแก้ไข
ร่างพระราชบัญญัติ รวม ๔๒ ครั้ง
- ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๓ การประชุมสภามหาวิทยาลัย รวม ๕ ครั้ง (๒๖ มี.ค. ๕๓, ๒๔ มิ.ย. ๕๓,
๑๒ พ.ย. ๕๓, ๒๘ ม.ค. ๕๔ และ ๕ เม.ย. ๕๔) เป็นครั้งที่พิเศษ ๓ ครั้ง
- ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔ การประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ๒ ครั้ง (๑๒ ม.ค. ๕๔ และ
๙ ก.พ. ๕๔)
- ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ มีการนำร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิตลงเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย
เพื่อให้ประชาคมได้รับทราบและแสดงความคิดเห็นจนถึงปัจจุบัน และจัดทำ
ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต เพื่อเผยแพร่แก่ประชาคม
ของมหาวิทยาลัย
- ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๔ มหาวิทยาลัยได้จัดทำประชาพิจารณ์ เพื่อเสนอและฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ซึ่งจัดทำเอกสารเผยแพร่
แก่ประชาคมของมหาวิทยาลัย จำนวน ๒,๐๐๐ เล่ม
- ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ การประชุมระหว่างคณะกรรมการยกร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต
กับคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย จำนวน ๑ ครั้ง เพื่อร่วมพิจารณาแก้ไข
ร่างพระราชบัญญัติให้ถูกต้องสมบูรณ์
- ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำรายละเอียดการเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
สวนดุสิต พ.ศ.
- ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๔ มหาวิทยาลัยส่งร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.
ไปยังสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ตามหนังสือ
ที่ ศธ ๐๕๐๖๖.๐๑/๒๒๑๓ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๔

*ที่มา : กองกฎหมาย สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ณ วันประชุมพิจารณา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมีอาจารย์ประจำ จำนวน ๘๙๖ คน และเจ้าหน้าที่ประจำสายสนับสนุนวิชาการ จำนวน ๗๘๒ คน รวมทั้งสิ้น ๑,๖๗๘ คน เข้าร่วมการประชุมพิจารณาฯ รับฟังความคิดเห็น จำนวน ๙๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๗๒ นอกจากนี้ มีนักศึกษาในองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำนวน ๑๕ คน และสภานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำนวน ๑๕ คน รวมทั้งสิ้น ๓๐ คน เข้าร่วมการประชุมพิจารณาฯ รับฟังความคิดเห็น จำนวน ๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ประเภท	จำนวน	จำนวนผู้เข้าร่วม ประชุมพิจารณาฯ	ร้อยละ
อาจารย์ประจำ	๘๙๖	๕๒๔	๕๘.๔๘
เจ้าหน้าที่ประจำสายสนับสนุนวิชาการ	๗๘๒	๔๑๑	๕๒.๕๖
องค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	๑๕	๑๕	๑๐๐.๐๐
สภานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	๑๕	๑๕	๑๐๐.๐๐

รายงานสรุปประเด็นคำถามการรับฟังความคิดเห็นจากประชาคมมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. มีคำถามสดและคำตอบ ๒๒ ข้อ โดยใช้ไมโครโฟน และเขียนคำถามในกระดาษคำถามจำนวน ๗๔ คำถาม มอบให้คณะกรรมการยกร่างพระราชบัญญัติ ตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นประกอบการพิจารณาเป็นข้อมูลสำหรับนำไปปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. ต่อไป

๓. คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณา โดยมีผู้แทนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต สำนักงานประมาณ สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา นิตกรกระทรวงศึกษาธิการ เข้าร่วมชี้แจงรวมการชี้แจง ๒๐ ครั้ง (เริ่ม ๑๙ เม.ย. ๕๕ - ๓๐ ส.ค. ๕๕)

สรุปประเด็นคำถามการรับฟังความคิดเห็นจากประชาคมมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.

วันศุกร์ที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๔ เวลา ๑๐.๐๐-๑๒.๐๐ น.

ณ หอประชุมรักตะกนิษฐ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

>>>>>> <<<<<<<

ดำเนินการโดย

- > ศาสตราจารย์พิเศษชองทอง จันทรางศุ เลขานุการสภาการศึกษา
- > รองศาสตราจารย์ ดร.สุขุม เฉลยทรัพย์ ประธานที่ปรึกษาอธิการบดี

ก่อนเริ่มประเด็นคำถาม ศาสตราจารย์พิเศษชองทอง จันทรางศุ ประธานการประชุมพิจารณา กล่าวถึงกติกากาการประชุมนำโดยขอให้เป็นการรับฟังความคิดเห็นที่ตรงประเด็น สำหรับรูปแบบการแสดงความเห็นมี ๒ วิธี คือ ๑) คำถามสดโดยใช้ไมโครโฟน และ ๒) เขียนคำถามในกระดาษคำถาม ซึ่งรองศาสตราจารย์ ดร.สุขุม เฉลยทรัพย์ เป็นผู้ทรงคำถามและจัดลำดับเพื่อให้อยู่ในกรอบระยะเวลาการประชุมพิจารณา สำหรับคำถามบางส่วนที่ได้ประมวลแล้วขอให้คณะกรรมการร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. แสดงความเห็นประกอบการพิจารณาเป็นข้อมูลสำหรับการนำไปปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. ก่อนนำเสนอเข้าที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

คำถาม มาตรา ๑ คำว่า "ราชภัฏ" ไม่ปรากฏชื่อในร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. เป็นการบังควรหรือไม่ที่ตัดคำดังกล่าวออกไป และจำเป็นต้องขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตหรือไม่

คำตอบ ขออนุญาตเรียนว่าเนื่องจากนามเดิมของมหาวิทยาลัยที่ใช้ชื่อนี้ คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ต้องถือว่าเป็นชื่อพระราชทาน เป็นการรวมสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่ง ในโอกาสที่จะยกร่างใหม่ คิดว่า บังเอิญชื่อที่ดำริในด้านที่เป็นมหาวิทยาลัยสวนดุสิตเป็นนามที่เปลี่ยนเป็นมงคล มีประวัติศาสตร์ มีภูมิหลัง แล้วก็เป็นที่เกี่ยวข้องกับสถาบันแห่งนี้ โดยเฉพาะทางเดินในเรื่องนี้ คิดว่าควรจะได้กราบบังคมทูลขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตที่จะใช้นามมหาวิทยาลัยสวนดุสิตนี้ เพราะสวนดุสิตนั้นเป็นชื่อพระราชวังจนทุกวันนี้ ก็ยังเรียกพระราชวังดุสิตกันอยู่โดยทั่วไป เวลาฟังข่าวจะบอกวันนี้เสด็จออกที่พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระราชวังดุสิต เพราะฉะนั้นชื่อสวนดุสิต ชื่อพระราชวังดุสิต เป็นชื่อที่เป็นของหลวงอยู่ จะนำมาใช้คงต้องขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต ถ้าขอพระบรมราชานุญาตและได้รับพระราชทานแล้ว จากชื่อพระราชทานชื่อหนึ่งไปเป็นชื่อพระราชทานชื่อหนึ่งก็คงไม่แปลกเปลี่ยนอะไร ไม่มีความคิดพลาด หมั่นหมองแต่ประการใด นอกจากนั้นในการขอพระราชทานมีความเห็นว่าจะขอพระราชทานตรามหาวิทยาลัยด้วยในคราวเดียวกัน เพราะตามร่างมาตรา ๖๕ มหาวิทยาลัยจะต้องมาคิดตราของตัวเอง จะเห็นพ้องหรือไม่ก็ลองไปดำริดูอีกครั้งเพราะตราพระราชวังดุสิตนั้นเป็นรูปพระโพธิสัตว์ หากเห็นสมควรในการขอพระราชทานก็ขอพระราชทานไป

๒ เรื่อง คือ ขอพระราชทานชื่อมหาวิทยาลัยและขอพระราชทานตราพระราชทานสวนดุสิต จะมาผูก
ลายตัวอักษรขึ้นใหม่ ขอให้ชื่อมหาวิทยาลัยประกอบอยู่ในตรา นั้น ก็น่าจะดำเนินการได้

คำถาม กรณีพนักงานสายสนับสนุนวิชาการ มีความประสงค์ย้ายไปสายวิชาการมีหลักเกณฑ์ และ
วิธีปฏิบัติอย่างไร ต้องสอบหรือไม่

คำตอบ เป็นเรื่องของการบริหารงานภายใน

คำถาม อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ๔ด้านที่มหาวิทยาลัยมุ่งมั่นเป็นสิ่งที่น่าสนับสนุน
อย่างยิ่ง แต่มีสาขาวิชาอีกหลากหลายที่มีความพร้อม ก็คืออยากให้เพิ่มอัตลักษณ์

คำตอบ เป็นเรื่องของการบริหารงานภายใน

คำถาม ที่มาของผู้บริหารระดับสูงมาจากการเลือกตั้ง ๑๐๐% ไม่ว่าจะป็นอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี

คำตอบ โดยรวมแล้ว จะพบว่ากระบวนการเข้าสู่ตำแหน่งของผู้บริหาร อาจจะมี ๒-๓ คำกล่าวใน
ประวัติการณ์ทั้งที่ในอดีตและปัจจุบัน คือ ๑) ใช้คำว่าแต่งตั้ง ใช้คำว่าสรรหา และ ๒) ใช้คำว่าเลือกตั้ง
เท่าที่มีประสบการณ์มา การแต่งตั้งนั้นเป็นอดีตกาล ปัจจุบันนี้เหมือนจะไม่มีเหลือแล้วที่ผู้บริหาร
มหาวิทยาลัยเข้าสู่ตำแหน่งด้วยการแต่งตั้งหมดยุคที่จะเป็นการแต่งตั้งแล้ว เพราะเราพูดถึงเรื่อง
กระบวนการแบบมีส่วนร่วมของคนทั้งหลายซึ่งเหลือทางเลือกอยู่ในระหว่าง ๒ คำ คือ ๒ สรรหา และ
๒) ระบบเลือกตั้ง ในระบบสรรหาคิดว่าความเป็นไปที่เป็นสาระสำคัญก็ระบบสรรหา ก็คือฟังความ
คิดเห็นให้ทั่วแต่สุดท้ายแล้วนำข้อมูลเหล่านั้นไปประกอบการตัดสินใจขององค์กรที่มีอำนาจในการ
บริหารสูงสุด คือ สภามหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้นกระบวนการการสรรหาจึงมีขั้นตอนที่แม้ว่าจะ
หมายความว่ารวมถึงการหยั่งเสียง การสอบถามความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนได้เสียในกระบวนการบริหาร
ในขณะที่การเลือกตั้งนั้นแปลว่าสุดท้ายแล้วใครชนะเลือกตั้งก็ไม่ต้องมีการเข้าสู่กระบวนการตัดสินใจ
ใครได้คะแนนสูงสุดก็เป็นผู้ที่ได้ดำรงตำแหน่งเช่นนั้น ในความเห็นกลางๆ และเป็นข้อมูลที่พิจารณา
ภาคใหญ่จะพบว่ามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่อาจจะกล่าวว่าเกือบทั้งหมดก็ได้ prefer หรือเลือกที่จะใช้
ระบบสรรหาเพราะเหตุว่าระหว่าง ๒ วิธีไม่มีระบบใดในโลกที่สมบูรณ์แบบ ๑๐๐% และเป็นที่น่าสนใจของ
ทุกคนในโลกนี้ ไม่ว่าจะสรรหาหรือเลือกตั้ง ก็จะมี ความกังวลห่วงใยของคน ที่เห็นความต่างในประเด็น
ทางเลือกตั้งนี้เสมอ แต่ถ้าดูความกังวล ห่วงใยแล้ว จะพบว่าคนจำนวนมาก กังวลห่วงใย กับระบบ
เลือกตั้งมากกว่า ในวัฒนธรรมการเลือกตั้งในประเทศไทยซึ่งคิดจากประสบการณ์ที่ผ่านมา ยังมีข้อ
กังวลห่วงใยอยู่มากกับวัฒนธรรมการเลือกตั้งเพราะทำให้เกิดการแบ่งหมู่แบ่งฝ่ายได้มาก ซึ่งเรื่อง
การเมืองในระดับชาติอาจจะเหมาะเพราะสุดท้ายแล้วก็เป็น การตัดสินใจในทางเลือกของทางเดินของ
ประเทศ แต่สำหรับการบริหารหน่วยงานในมหาวิทยาลัยสุดท้ายแล้วก็ต้องทำงานร่วมทีมกัน การ

เลือกตั้งจะหักหาญเกินไปหรือไม่ สุดท้ายแล้วพอแพ้เลือกตั้งแต่ใจไม่ค่อยแพ้ก็จะพาลไปเรื่องอื่นๆ ต่อไป
เรียนเป็นแนวทางที่พบเห็นมาเป็นข้อมูลไว้เพียงนี้ก่อน

คำถาม ในกรณีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในอนาคตจะเป็นอะไร แล้วก็แน่ใจได้หรือไม่จะไม่พัฒนา
ไปเป็นมหาวิทยาลัยของลูกคนรวยเท่านั้นเพราะในอนาคตเด็กต่างจังหวัดที่ยากจนแต่เรียนดีจะมีโอกาส
เข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยหรือไม่ การออกนอกระบบเป็นผลดีต่อการบริหารจัดการที่
คล่องตัว มีประสิทธิภาพ บุคลากรได้รับผลประโยชน์มากขึ้น องค์กรสามารถพัฒนาได้รวดเร็ว จะตอบ
คำถามเรื่องประโยชน์ของประชาชน โอกาสทางการศึกษาได้หรือไม่ รัฐอุดหนุนที่ดิน อาคาร
งบประมาณให้กับสถาบันการศึกษาเพื่อประโยชน์ของใคร เป็นคำถาม ๒ คำถาม คือ ๑) ว่าด้วยเรื่อง
ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยโดยเฉพาะ และ ๒) เป็นหลักการทั่ว ๆ ไป สำหรับการที่เป็นมหาวิทยาลัย
ในกำกับของรัฐ

คำตอบ ขอเรียนว่าในการศึกษาในมหาวิทยาลัยอาจจะต้องพูดย้อนกลับไปในฐานะที่อยู่ในการยกร่าง
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ แล้วก็คำถามๆ หนึ่ง ซึ่งสุดท้ายแล้วเกิดเป็น
ประเด็นอยู่ในรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ และรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ที่เขียนเหมือนกัน เรื่องการศึกษา เริ่ม
จากขั้นพื้นฐานก่อนจะไปต่อมหาวิทยาลัย การศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งรัฐต้องจัดให้อย่างมีคุณภาพทั่วถึงไม่
น้อยกว่า ๑๒ ปี โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ถ้อยคำใช้ว่า “โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย” หากพิจารณาคำว่า “โดยไม่
เก็บค่าใช้จ่าย” กับ “โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย” ดูเผินๆ คล้ายกัน แต่จริงๆ แล้วไม่เหมือนกันอย่างยิ่งสำหรับ
นักกฎหมาย เพราะคำว่า “โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย” แปลว่า ส่วนใดที่รัฐจัดให้ได้ รัฐก็จัดให้ เช่นเวลาที่พูด
ถึงเรียนฟรี ๑๕ ปี ก็จะมีคำว่าฟรีต้องมานิยามก่อน ไม่ใช่ว่าแก้ผ้ามาจากบ้านแล้วมาแบมือเอาที่
โรงเรียนทั้งหมด ซึ่งทุกรัฐมนตรีก็ต้องบอกว่าฟรีแปลว่าดังต่อไปนี้ แปลว่ามีหนังสือเรียน หนังสือเรียนก็
เป็นหนังสือเรียนแบบมาตรฐาน ถ้าต้องการปกแข็งและพิมพ์ ๔ สี ต้องไปซื้อ ต้องเสียค่าใช้จ่ายเอง
แล้วก็ซื้อให้ ๒ ชุด แต่คุณภาพผ้าไม่เหมือนกัน คำว่า “ไม่เก็บค่าใช้จ่าย” แปลว่าส่วนใดที่รัฐจัดให้ได้
ส่วนนั้นรัฐจะไม่เก็บ ด้านนอกเหนือจากนั้น extra เกินกว่านั้นก็ไปตกลงกันเอง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ารัฐ
ทำตรงไหนแล้วตรงนั้นก็คือส่วนที่รัฐ รัฐทำให้ได้ นี่คือการศึกษาระดับพื้นฐาน ในเวลาที่พูด
ระดับอุดมศึกษา ทุกครั้งที่ทำรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ หรือรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ก็ดี มีการตั้งคำถาม
เหมือนกันว่าจะขอแก้มาตราที่ว่าจากระดับพื้นฐาน ๑๒ ปี จะขอแก้เป็นรวมทั้งระดับอุดมศึกษาด้วย ขอ
อนุญาตเรียนด้วยความสัตย์จริงด้วยความเคารพ ในโลกนี้ไม่มีประเทศใดเลยในโลกนี้ที่จัดการศึกษา
ระดับอุดมศึกษาฟรีในความหมายที่ว่าไม่เก็บค่าใช้จ่าย แม้เป็นประเทศรัฐสวัสดิการ เช่น ประเทศสวีเดน
ที่เก็บภาษีแพงที่สุด คราวนี้ก็ต้องมาพูดว่าถ้าเช่นนั้นแล้วรัฐทำอะไรบ้าง จะพบว่ารัฐก็ลงทุนให้มากไม่ว่า
จะเป็นจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็ดี มหาวิทยาลัยราชภัฏก็ดี มหาวิทยาลัยของรัฐทั้งหลายรัฐจ่ายให้
หากดูตัวเลขโดยรวมแล้วอาจจะมีตัวเลขของจุฬาลงกรณ์ฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตก็อาจจะ
ใกล้เคียงกันซึ่งจะพบว่ามีส่วนที่รัฐรับผิดชอบอยู่ที่ประมาณ ๓ ใน ๔ ของมูลค่าจริง ถ้าคิดค่าบริหารจัดการ
ในการผลิตบัณฑิต ๑ คน ที่จะคำนวณได้ รัฐรับภาระเรื่องครู เรื่องสถานที่ และเรื่องอื่นๆ ไว้ ส่วนแต่ละ
มหาวิทยาลัยก็ต้องสร้าง character ของตัวเอง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวถึงโอกาสในการที่จะ

เข้ามาเรียนหนังสือของคนที่มีฐานะทางการเงิน และไม่มีฐานะทางการเงินในมหาวิทยาลัยแห่งนั้น แล้วก็จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีหน้าที่ต้องวางระบบอะไรก็แล้วแต่ให้คนที่สอบเข้ามาได้แล้วสามารถเรียนได้ แม้ไม่มีฐานะทางการเงิน นั่นคือสิ่งที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสัญญากับตัวเองโดยผ่านพระราชบัญญัติ เพราะฉะนั้นระบบเงินทุนการศึกษาในมหาวิทยาลัย คงไม่ใช่เพียงแค่เรื่องของทุนอย่างเดียวเท่านั้น คงต้องพูดถึงชีวิตความเป็นอยู่การประคับประคองให้สามารถอยู่ได้จริง กินได้จริง เดินได้จริง เรียนได้จริงในมหาวิทยาลัยด้วย นั่นก็เป็นสิ่งที่ถูกการันตีไว้ในพระราชบัญญัติของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย การสอบจึงต้องเป็นการสอบในเชิงกติกาที่เป็นกติการวม เพราะฉะนั้นจะพบว่าจุฬาฯ จะเป็นรับตรง รับแอดมิชชัน หรืออื่นๆ ก็กติกาเดียวกันกับคนอื่น ถ้าหากว่ามีความกังวลสงสัย อาจจะไม่สามารถตั้งคำถามเฉพาะจุฬาฯ ได้ อาจจะต้องตั้งคำถามที่ใหญ่กว่านั้น ว่าระบบการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ให้โอกาสกับคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกันเพียงพอกเท่าเทียมหรือไม่ นี่ถือเป็นคำถามที่เกินจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไป และเป็นคำถามที่ทุกมหาวิทยาลัยต้องตอบ

คำถาม ในหลักของกฎหมายและพระราชบัญญัติที่ออกนอกกรอบนั้นเป็นอย่างไร

คำตอบ โดยมากแล้วจะเป็นการสร้างดุลยภาพของคน ๓ จำนวน โดยโครงสร้างสภามหาวิทยาลัยจะประกอบไปด้วยคน ๓ จำนวน คือ

๑. กรรมการโดยตำแหน่ง ซึ่งมาจากผู้บริหารเป็นส่วนใหญ่
๒. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ซึ่งอาจจะมีการเข้าสู่ตำแหน่งแบบการเลือกตั้ง หรือการเลือกตั้งที่ผสมกับการกำหนดบางตำแหน่ง ที่ถือว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ขาประจำ เช่น ประธานสภาคณาจารย์ นายกสมาคมศิษย์เก่า
๓. ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนทั้ง ๓ ส่วนต้องเท่ากันหรือไม่ โดยมากจำนวนในส่วนที่ ๒ และ ๓ จะมีสัดส่วนรวมกันแล้วใกล้เคียงหรือมากกว่าจำนวนที่ ๑ ขึ้นอยู่กับมหาวิทยาลัยจะต้องคิดและตั้งออกแบบภายในมหาวิทยาลัยเอง ส่วนจำนวนในกลุ่มที่ ๓ ผู้ทรงคุณวุฒินั้นจะมาจากการเสนอชื่อของกลุ่มที่ ๒ และกลุ่มที่ ๑

คำถาม ในส่วนของมาตรา ๗๐ ถ้าเกินกำหนดระยะเวลา ๑ ปีแล้ว จะเป็นอย่างไร

คำตอบ ในส่วนของมาตรา ๗๐ วรรคสอง หมายความว่าให้พนักงานมหาวิทยาลัย อาจารย์ประจำ ตามสัญญาจ้าง เจ้าหน้าที่ประจำตามสัญญาจ้าง และลูกจ้างซึ่งจ้างจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับใช้ ยังคงสถานะเดิมอยู่ต่อไป และให้ปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะได้รับบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สภามหาวิทยาลัย กำหนด ซึ่งต้องไม่เกิน ๑ ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับใช้ โดยสาระของกฎหมายคือ ต้องรับมาเป็นพนักงานทุกคน ส่วนวิธีการรับนั้น สภามหาวิทยาลัยจะเป็นผู้กำหนด ซึ่งโดยหลักการคือรับทุกคน

แต่ผลที่ได้รับนั้นอาจจะไม่เท่ากัน ยกตัวอย่างเช่น ถ้าเมื่อถึงกำหนด ๑ ปีแล้วยังสอบไม่ผ่าน มหาวิทยาลัยก็รับแต่คำตอบแทนที่ได้ อาจจะแตกต่างจากพนักงานที่สอบผ่าน

คำถาม จะมีวิธีการตรวจสอบที่มาของสภามหาวิทยาลัยได้อย่างไร เพราะมีบทบาทสำคัญที่สุดในการบริหารองค์กรภายใต้พระราชบัญญัติใหม่ฉบับนี้

คำตอบ ทั้งหมดอยู่ที่การออกแบบ กระบวนการสรรหาบุคคลที่เข้าสู่ตำแหน่งว่าสร้างดุลยภาพของคน ๓ กลุ่มและที่มาของคน ๓ กลุ่มได้อย่างไร สำหรับกลุ่มที่ ๑ กลุ่มผู้บริหารไม่น่าจะมีปัญหา สำหรับกลุ่มที่ ๒ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) โดยมากจะใช้กระบวนการเลือกตั้ง ส่วนกลุ่มที่ ๓ ทุกคนน่าจะกังวลใจมากที่สุด คือ ที่มาของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยกระบวนการการเข้าสู่ตำแหน่งของผู้ทรงคุณวุฒิ อยู่ที่การเขียนข้อบังคับว่าจะมีการคัดกรอง มีการเสนอชื่ออย่างไร

ข้อมูลเพิ่มเติม สมศ. ที่จะมาประเมินรอบสาม มีตัวบ่งชี้ที่จะประเมินสภามหาวิทยาลัยด้วย โดยจะประเมินการทำงานของสภามหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย การกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ และการส่งเสริมการทำงานของมหาวิทยาลัย ดังนั้น ก็เป็นอีกระดับหนึ่งที่จะมีหน่วยที่จะมาตรวจสอบ ประเมิน จะทำให้สภาฯ นั้นทำงานตามกำลังเต็มที่

คำตอบเพิ่มเติม มาตรา ๙ กำหนดให้มหาวิทยาลัยแบ่งส่วนงาน โดยมีสำนักงานสภามหาวิทยาลัย ดังนั้นการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัยโดยผ่านสำนักงานสภามหาวิทยาลัยนั้น ก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดระบบการถ่วงดุลและตรวจสอบอำนาจกันระหว่าง ฝ่ายบริหารกับสภามหาวิทยาลัย

คำถาม สาเหตุการออกนอกระบบนั้นเพราะระบบราชการไม่ดี ไม่คล่องตัว แล้วทำไมถึงไม่ไปปรับปรุงระบบราชการให้ดีขึ้น ไม่อย่างนั้นก็คงจะต้องออกนอกระบบทั้งหมด

คำตอบ ระบบราชการเป็นองค์กรที่มีขนาดใหญ่ จึงแก้ไขปัญหาได้ยากซึ่งระบบราชการเองก็ได้พยายามแก้ไขปัญหานี้ จึงตั้งหน่วยงาน ก.พ.ร. ขึ้นมา เพราะฉะนั้นการปรับระบบราชการส่วนใหญ่ ก็คงเดินอยู่แต่ไม่ง่ายและไม่เร็วนักด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงมีการสร้างเผ่าพันธุ์ใหม่ขึ้นมา คือ องค์กรมหาชน ซึ่งระบบราชการใหญ่ยังคงอยู่ Mainstream ของระบบราชการการดำเนินการกิจของภาครัฐโดยใช้ส่วนราชการ แต่ถ้าส่วนใดที่ไม่จำเป็นที่จะต้องผูกระบบไว้กับ Mainstream นั้น ก็สามารถจัดทางเดินคู่ขนาน แต่ยังคงเป็นภารกิจของภาครัฐอยู่ได้

คำถาม ถ้าออกนอกระบบแล้วกลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาจะได้อะไร จะต้องถูกเก็บเงินมากขึ้นหรือไม่

คำตอบ ปัญหาเรื่องเงินไม่ใช่ปัจจัยเดียวที่จะตัดสินใจว่าจะออกนอกระบบหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการบริหาร ถ้าบริหารดีก็ไม่จำเป็นต้องเก็บเงินนักศึกษาเพิ่มถ้าบริหารไม่ดีก็จำเป็นต้องเก็บเพิ่ม

คำถาม เรื่องของความเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการ ไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ แต่ยังขอรับการอุดหนุนงบประมาณของรัฐ และสถานภาพของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างไร

คำตอบ เป็นหน่วยงานของรัฐ

คำถาม เมื่อสถานภาพมหาวิทยาลัยเป็นนิติบุคคลก็เหมือนบริษัทจัดตั้งง่าย ล้มง่าย แล้วถ้าล้มใครจะรับผิดชอบความเป็นอยู่ของมหาวิทยาลัยโดยเฉพาะบุคลากร

คำตอบ สถานภาพของมหาวิทยาลัยนั้นไม่เหมือนบริษัท เพราะบริษัทไม่ได้เป็นหน่วยงานของรัฐ บริษัทเป็นการรวมกลุ่มของเอกชนเพื่อนำผลกำไรมาแบ่งปันกันในระหว่างผู้ถือหุ้น แต่หน่วยงานของรัฐไม่มีการแบ่งปันผลกำไร บริษัทจะเลิกได้ก็ต่อเมื่อผู้ถือหุ้นตกลงกันว่าจะเลิก นิติบุคคลมหาชนที่จัดตั้งด้วยกฎหมายจะเลิกได้ก็โดยการออกกฎหมาย

คำถาม มาตรา ๑๘ เรื่องการดำรงตำแหน่งของกรรมการต่างๆ โดยเฉพาะกรรมการสภามหาวิทยาลัย เพราะเหตุใดในมาตรา ๑๘ จึงมีความแตกต่างในเรื่องของวาระการดำรงตำแหน่ง ทั้งที่ก็เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยเหมือนกัน

คำตอบ มีหลักการง่ายๆ ว่าหากเป็นบุคลากรในมหาวิทยาลัย จะให้วาระ ๔ ปี ส่วนผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัยนั้น จะให้วาระ ๓ ปี

คำถาม รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่ถือว่าเป็นรายได้ที่ส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน แต่เมื่องบประมาณบริหารไม่เพียงพอกลับให้รัฐสนับสนุนงบประมาณอีก เพราะอะไร ทำไม

คำตอบ เพราะเป็นหน่วยงานของรัฐ รัฐก็สนับสนุนตามปกติ

คำถาม เพราะเหตุใดในมาตรา ๗๙ และ ๘๐ จึงให้ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารปฏิบัติหน้าที่ต่อได้แต่ไม่เกิน ๒ ปี แต่มาตรา ๗๕ และ ๗๘ ปฏิบัติหน้าที่ในกรรมการชุดต่างๆ ได้ แต่ไม่เกิน ๑ ปี ทำไมไม่เหมือนกัน

คำตอบ ถ้าเป็นผู้บริหารกำหนดให้อยู่ ๒ ปี เพื่อจะได้บริหารจัดการบรรดา ๑ ปี ให้หมด ให้เวลาเท่ากัน ไม่ได้เดี๋ยวกว่าไม่ทัน แต่จะไม่ให้เกิน ๒ ปี

คำถาม กรณีถูกฟ้องหรือล่วงละเมิดกระทำการให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลภายนอกทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่ใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาและการวิจัยโดยตรง ไม่อยู่ในการกระทำผิดทั้งปวงทำไมจึงเป็นเช่นนั้น นั่นคือ มาตรา ๑๖

คำตอบ เป็นการเขียนเพื่อคุ้มครองมหาวิทยาลัย นักศึกษา ครูอาจารย์ การศึกษา ทรัพย์สินใดใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาและการวิจัยโดยเฉพาะ ยึดไม่ได้ แต่ถ้ามีตึกใหม่ที่เพิ่งซื้อนั้นสามารถยึดได้ทั้งหมดประกาศลงราชกิจจานุเบกษาแล้ว ใครจะมาติดต่อทำสัญญากับมหาวิทยาลัยก็ต้องรู้อยู่แล้ว และก็ไม่ได้เขียนแต่เฉพาะสวนดุสิต มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐก็เขียนแบบนี้หมด เป็นการคุ้มครองการศึกษาทั่วประเทศ

คำถาม ประเด็นเรื่องการเลือกตั้งผู้บริหารมีความเห็นว่าการเลือกตั้งในระบบประชาธิปไตยมีปัญหาในกรณีที่ประชากรขาดความรู้ ขาดข้อมูล ขาดคุณธรรมจริยธรรม แต่กรณีสถาบันอุดมศึกษาไม่น่าจะมีปัญหาหากใช้ระบบเลือกตั้ง ถ้าสถาบันอุดมศึกษาใช้ระบบเลือกตั้งไม่ได้แล้วระบบ Vote ก็ใช้ไม่ได้สำหรับประเทศไทย

คำตอบ มหาวิทยาลัยในเมืองไทยแห่งหนึ่งเป็นมหาวิทยาลัยเปิด ใช้ระบบเลือกตั้งแก่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี พบว่าเป็นปัญหามากในมหาวิทยาลัยแห่งนั้น การเลือกตั้งใช้วิธีที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญต่างๆ เพื่อความได้เปรียบเสียเปรียบในการเลือกตั้ง ผลคิดว่าบทเรียนจากมหาวิทยาลัยแห่งนั้นว่ามหาวิทยาลัยแห่งนั้นถือเป็นบทเรียนสำคัญที่มหาวิทยาลัยหลายแห่งวิตกกังวลว่าจะเดินไปสู่ทิศทางนั้นหรือไม่ มหาวิทยาลัยในประเทศที่กล่าวยกย่องให้เป็นประชาธิปไตยอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นประเทศอังกฤษ อเมริกา หรือประเทศไหนก็แล้วแต่ที่ระบบเลือกตั้งเขาก็มีและระบบเลือกตั้งของประเทศเขาดีกว่าประเทศเราด้วยซ้ำ ระบบเลือกตั้งเหล่านั้นไม่เคยมีเสียงกังวลหรือครหา ชื่อเสียง แบ่งแย่งเป็นพวกอะไรกันเท่าที่บ้านเรามีความวิตกกังวลอยู่ แต่ถึงกระนั้น ประเทศเหล่านั้นก็ไม่มีมหาวิทยาลัยไหนเลยที่ใช้วิธีการเลือกตั้งผู้บริหาร แต่ว่ามีคำถามใหญ่ว่าคำถามว่าการเลือกตั้งเป็นวิถีทางที่ดีที่สุดจริงหรือไม่ หรือการสรรหา หรือการแสวงหาผู้บริหารของสถาบันการศึกษา ผู้บริหารสถาบันการศึกษาถ้ามาจากการเลือกตั้งแล้วความคาดหวังของการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารนั้น เหมือนกันสนิทแทบ ๑๐๐% กับความคาดหวังของผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งของแต่ละคนที่หย่อนบัตร ผู้ที่ตนเองเห็นชอบด้วย ไปทำหน้าที่อะไรตรงนั้น เหมือนกันหรือไม่ โจทย์เหล่านี้ไม่มีคำตอบในส่วนตัวจึงฝากให้ท่านคิดเท่านั้นว่าเราอาจจะเก่งที่สุดเราอาจจะเป็นมหาวิทยาลัยที่สองของโลกก็ได้ แล้วเราทำให้ดีกว่าที่หนึ่งจริงหรือไม่ และนำเสนอว่าทำไมในโลกนี้เขาทำไมไม่ทำแบบเราบ้าง และการเป็นผู้บริหาร การเป็นคณบดี การเป็นสภามหาวิทยาลัย การเป็นอธิการบดีของสถาบันการศึกษาที่มุ่งจะสร้างเกียรติภูมิทางวิชาการ มุ่งที่จะเป็นสถาบันการศึกษาที่เท่านั้น แน่ใจหรือไม่ว่าระบบเลือกตั้งคือหนทางที่ดีที่สุดในการได้ผู้บริหาร และคนที่ได้คะแนนมากที่สุดหยุดคิดสักนิดและถามตัวเองเป็นประโยคที่ ๒ ว่าคนที่ได้คะแนนมากที่สุดท่านแน่ใจได้อย่างไรว่าจะเป็นผู้บริหารที่ดีที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา เรื่องนี้เป็นปรัชญามากกว่าวิถีลงคะแนนเท่านั้น

คำถาม ข้อบังคับบริหารงานบุคคล หมวด ๗ สวัสดิการและสิทธิประโยชน์ ข้อ ๓๗ หน้าที่ ๑๐ การที่พนักงานมหาวิทยาลัยปฏิบัติงานมาครบ ๒ ปี และมีผลการประเมินครั้งสุดท้ายตั้งแต่ระดับ ๔ ขึ้นไป มีสิทธิ์ขอทุนของมหาวิทยาลัย ถามว่าทำไมไม่ระดับที่ ๓ เพราะระดับ ๓ คือผลการประเมินที่ดี ใช้เกณฑ์อะไรมาพิจารณาว่าต้องได้ผลการประเมินระดับ ๔

คำตอบ ดูข้อบังคับข้อ ๓๐ ระดับของการประเมินผลมี ๕ ระดับ ๕ ๔ ๓ ๒ ๑ ระดับ ๕ คือ ดีเยี่ยม ระดับ ๔ คือ ดีมาก ระดับ ๓ คือ ดี ระดับ ๒ คือ พอใช้ และระดับ ๑ คือ ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน การมีเกณฑ์ ๕ ระดับเช่นนี้ผู้ประเมินที่ไม่รู้อะไรหรือไม่มีข้อมูลชัดเจน ก็ประเมินตรงกลางไว้ก่อน การประเมินตรงกลาง ระดับ ๓ ใช้คำว่า ดี ท่านเคยบอกประเมินดีแล้วยังขอรับทุนไปเรียนต่อไม่ได้ แต่จะมีสูงกว่าระดับดี คือ ดีมาก และดีเยี่ยม เกณฑ์การให้ทุนพัฒนาอาจารย์ปัจจุบันต้องใช้ระดับ ๔ จึงมีความเห็นว่าผู้ที่ขอรับทุนไปเรียนต่อ รายจ่ายมาก ควรมีผลการประเมินระดับ ๔ ดีมาก เป็นต้นไป

คำถาม ถ้าข้าราชการอยากจะทำสมัครออกนอกระบบไม่เป็นแล้วข้าราชการขอเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเลย ถ้าข้าราชการสมัครออกนอกระบบจะได้รับผลประโยชน์อะไรบ้าง เช่น อัตราเงินเดือน สวัสดิการในด้านต่างๆ เช่นเดียวกับระบบราชการเดิมหรือไม่ และถ้าไม่ออกนอกระบบก็ต้องอยู่ไปเรื่อย โดยไม่สามารถดำรงตำแหน่งผู้บริหารใดๆ เลยใช้หรือไม่

คำตอบ คำถามที่ ๑) ถ้าท่านตัดสินใจเปลี่ยนสถานะจากเป็นข้าราชการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยในระบบใหม่นี้ถามว่าจะได้อะไร บังเอิญจังหวะชีวิตผมเดินออกจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมาในเวลา ที่มหาวิทยาลัยยังเป็นส่วนราชการอยู่ เพราะจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพิ่งจะมาปรับมาเป็น มหาวิทยาลัยในกำกับเมื่อ ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมา แต่ได้สอบถามเพื่อนๆ ที่อยู่ในมหาวิทยาลัยที่รุ่นราวคราว เดียวกับว่าชีวิตปัจจุบันเป็นอย่างไร ผลก็อธิบายว่าดังนี้ ออกหมดแล้วจะออกมาเป็นพนักงานเสียเป็น ส่วนใหญ่ เพราะจะได้รับสิทธิประโยชน์จากการที่ออกจากการเป็นข้าราชการ เขาจะได้บำเหน็จหรือ บำนาญในกรณีที่พ้นจากตำแหน่งนั้น เพราะฉะนั้นก็จะได้เงินบำเหน็จเป็นเงินก้อน หรือบำนาญเป็นราย เดือน สมมุติว่ารับราชการมา ๒๕ ปี บำนาญจะครึ่งหนึ่งของเงินเดือน ถ้าเงินเดือนได้ ๔๐,๐๐๐ บาท บำนาญครึ่งหนึ่งก็ได้ ๒๐,๐๐๐ บาท และขีดเส้นใต้ ๒ เส้นพักไว้ก่อน เมื่อเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ยังไงก็ไม่จ้างให้อัตรา ๔๐,๐๐๐ บาทเดิม โดยมากแล้วก็จะ TOP ขึ้นไปอีกประมาณสัก ๕๐% ให้ ประมาณสัก ๑.๕ เท่าก็หมายความว่าจากเดิม ๔๐,๐๐๐ บาท เงินเดือนในระบบใหม่ก็จะเป็น ๖๐,๐๐๐ บาท ก็อย่าลืมไปบวกกับที่ขีดเส้นใต้ ๒ เส้นไว้ ก็เป็น ๘๐,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นที่เคยได้ ๔๐,๐๐๐ บาท ก็เป็น ๘๐,๐๐๐ บาท แล้วทุกคนยิ้มแยมแจ่มใส แต่ถ้าอยาก ๔๐,๐๐๐ บาทต่อไปเพราะรอ สายสะพายสาย ๔ อยู่ก็ไม่ว่ากันปัจจัยแต่ละคนไม่เหมือนกัน แต่พอลองว่าถ้าไม่เป็นข้าราชการ จะเป็น ผู้บริหารได้หรือไม่ อย่างที่เรียนมหาวิทยาลัยใหม่เขาออกแบบมาให้ผู้ที่ เป็นบุคลากรส่วนใหญ่ในองค์กร เป็นคนที่ไม่อยู่ในระบบราชการ ผู้บริหารก็ควรจะร่วมหัวจมท้ายก็คือไม่อยู่ในระบบราชการด้วย เช่นเดียวกัน ในทางกลับกันหลายปีที่ผ่านมาคนที่ไม่ได้เป็นข้าราชการ เขาก็น้อยเนื้อต่ำใจว่าเขาไม่เคยได้ เป็นผู้บริหาร ถ้าพอใจจะเป็นข้าราชการต่อก็ไม่ได้หวงห้ามความเจริญทางด้านวิชาการ ผู้ช่วย

ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ จนถึงศาสตราจารย์ ระดับ ๑๑ ก็เป็นได้ แต่ต้องทำความเข้าใจว่าเป็นอะไรทุกคนมีทางเลือกของชีวิต กฎหมายไม่ได้บังคับให้ท่านเลือก แต่เปิดทางให้ท่านเลือกเดิน

คำถาม มหาวิทยาลัย ว่าด้วยกฎหมายการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่มหาวิทยาลัยจะต้องได้รับผลตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ คือตอนนี้เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยแต่ยังต้องเสียประกันสังคมอีก ก็ยังสงสัยว่ายังไม่ออกนอกระบบโดยสมบูรณ์แบบหรือไม่ ต่อไปที่หน้า ๑๐ หมวดที่ ๗ ข้อที่ ๓๕ ที่บอกให้พนักงานมหาวิทยาลัยรับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ตามที่มหาวิทยาลัยจัดให้ดังนี้

๑. เงินช่วยเหลือเกี่ยวกับการศึกษาบุตร
๒. สวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล
๓. บริการตรวจสุขภาพประจำ

และถ้าไม่ได้ประกันสังคม ว่าด้วยการรักษาพยาบาลคือพนักงานมหาวิทยาลัยจะได้รับสวัสดิการส่วนนี้ อย่างไร จะเหมือนข้าราชการหรือไม่

คำตอบ สำหรับในส่วนของพระราชบัญญัติประกันสังคม จะโยงไปพูดเรื่องของสวัสดิการเลย คือโดยปกติข้าราชการหรือหน่วยงานราชการไม่ถูกบังคับให้อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติประกันสังคม เพราะฉะนั้นผู้ที่อยู่ในหน่วยงานราชการไม่ถูกบังคับด้วยพระราชบัญญัติประกันสังคม ไม่เหมือนบริษัท ถ้าเป็นบริษัทที่มีลูกจ้าง ๑๐ คน ขึ้นไป บริษัทต้องหักเงินสมทบส่งเข้าประกันสังคม ในส่วนมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นส่วนราชการกฎหมายไม่ได้บังคับ แต่มหาวิทยาลัยอาจจะจัดให้ก็ได้ ซึ่งก็เป็นเหตุผลว่าพวกท่านต้องจ่ายเงินเข้าประกันสังคมพอมาคู่ในส่วนของคุณบังคับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการ อย่างที่บอกข้อบังคับบริหารงานบุคคลจะเป็นกฎหมายคล้ายๆ กับระเบียบข้าราชการพลเรือนจะกำหนดกรอบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลตั้งแต่บรรจุ แต่งตั้งเข้ามาและคัดเลือกบุคคลากรอย่างไร อยู่แล้วจะพัฒนาอย่างไร จะประเมินอย่างไร จะให้สิทธิประโยชน์อย่างไร จะลงโทษอย่างไร เป็นเรื่องในกรอบของข้อบังคับว่าด้วยงานบริหารงานบุคคลทั้งหมด เป็นกรอบกว้าง ส่วนสิทธิที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการข้อบังคับว่าด้วยงานบริหารงานบุคคลกำหนดไว้โดยเฉพาะในส่วนของข้าราชการพยาบาลอาจจะออกเป็นข้อบังคับย่อย ซึ่งเป็นเรื่องของนโยบายของมหาวิทยาลัยที่จะพิจารณาว่าในส่วนของสวัสดิการข้าราชการพยาบาลจะจัดให้บุคคลากรอย่างไร มีหลายหน่วยงานในส่วนของสำนักงาน ในส่วนของสวัสดิการข้าราชการพยาบาลให้เป็นที่จำเป็นเบิกได้ พ่อแม่ก็เบิกได้ ลูกก็เบิกได้ อันนี้ของผู้ตรวจการแผ่นดินเบิกได้หมด บางแห่งเบิกได้ เฉพาะตัวของพนักงานเท่านั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนโยบายของมหาวิทยาลัย นโยบายของมหาวิทยาลัย ขึ้นอยู่กับเงินว่าจะจัดสรรเอาไว้อย่างไร เงินอุดหนุนที่รัฐบาลให้ต่อปีเมื่อออกนอกระบบแล้วก็เป็นเงินก้อนมหาวิทยาลัยอาจจะหักกันไว้ ๑๐ - ๒๐% เพื่อเข้ากองทุนสำหรับจัดสวัสดิการสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยได้ อยู่กับทางสภามหาวิทยาลัยด้วย

คำถาม เป็นคำถามต่อเนื่องจากเมื่อสักครู๋ในเรื่องของราชการ เมื่อสักครู๋ ศาสตราจารย์พิเศษธงทอง จันทรางศุ ยกตัวอย่างเป็นข้าราชการที่สามารถรับบำเหน็จบำนาญได้อายุราชการ ๒๕ ปีไปแล้วในกรณีที่ไม่ถึงถ้าเขาสมัครออกผลประโยชน์ของเขาจะเป็นอย่างไร อีกคำถามหนึ่งก็คือจะได้ ๑.๕ เท่าหรือไม่ สำหรับสวนดุสิตถ้าออกนอกระบบแล้ว

คำตอบ สำหรับข้าราชการถ้าออกจากราชการดูเหมือนบำเหน็จต้องเกิน ๑๐ ปี ผู้ที่ต่ำกว่า ๑๐ ปี ก็ไม่ได้อะไรเลย สำหรับผู้ที่อายุราชการ ๑๐ ปี แต่ไม่เกิน ๒๕ ปีก็ได้รับบำเหน็จได้ ผู้ที่อายุราชการเกิน ๒๕ ปี รับบำเหน็จได้ รับบำนาญก็ได้ นั่นเป็นทางเลือกของท่านส่วนจะได้ ๑.๕ หรือไม่เกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยวางไว้ก็ต้องว่ากันใก่กาลภายหน้า เพราะสิ่งที่รัฐจัดให้ คือ เป็นเงินก้อน เป็นเงินทั่วไป เป็นเงินอุดหนุนอย่างที่วักก็แล้วแต่มหาวิทยาลัยจะมาจัดให้อย่างไร ตรงนี้ต้องเป็นในส่วนของมหาวิทยาลัยเองว่าจะเป็นอย่างไ

คำถาม สำหรับคำถามต่างๆ จะตอบทุกคำถาม โดยช่องทางเว็บไซต์ต่างๆทั้งหมด และต้องขอบคุณสำหรับผู้มีคำถามจำนวนมาก ในช่วงนี้จะมาปิดท้ายด้วยคำถามที่ถามมา ส่วนใหญ่จะเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับตัวเราเองทั้งหมด มีคำถามหนึ่งที่น่าสนใจบอกว่า ถามตรงๆ สังคม ประเทศชาติ ประชาชน นักศึกษา บุคลากรทุกคนได้อะไรจากการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ และอยากเรียนถามท่าน ศาสตราจารย์พิเศษธงทองฯ ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ควรจะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับหรือไม่

คำตอบ ข้อแรกการที่มหาวิทยาลัยออกนอกระบบราชการไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐโดยมีสถานะเป็นหน่วยงานของรัฐ ความมุ่งหมายหลักนั้นคงไม่ใช่เพื่ออาจารย์ในมหาวิทยาลัยได้คำตอบแทนมากขึ้น ไม่ใช่รัฐจะได้ประหยัดงบประมาณ ถ้าสิ่งนั้นเป็นเป้าหมายหลัก ข้อวิจารณ์ข้อวิพากษ์การเดินนโยบายในเรื่องนี้มา ๑๐ กว่าปีน่าจะพิสูจน์ตัวเองได้แล้วว่าห่วยถึงขนาดนั้น และเราก็ไม่ควรจะเดินตามเส้นที่ใช้การไม่ได้ แต่จะพบว่ามหาวิทยาลัยที่ได้เดินไปบนเส้นทางนี้แล้ว ได้พิสูจน์ตัวเขาเองว่ามันมีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการมากขึ้น มีโอกาส มีทางเลือกการที่จะกำหนดรายละเอียดในการทำงานมากขึ้น ทั้งหมดทั้งนี้ ทั้งนี้ก็เพียงเพื่อวัตถุประสงค์หลักก็คือคุณภาพการศึกษาของอุดมศึกษาในบ้านเราจะดีขึ้น ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นเราจะได้คนที่มีคุณภาพไปเป็นหัวขบวนรถจักรและนำบ้านเมืองของเราก้าวเดินต่อไปในวันข้างหน้ามันคือสิ่งที่เราตั้งเป้าหมาย แต่มีข้อคำนึงว่าการที่มหาวิทยาลัยออกนอกระบบราชการไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับต่อไปว่าจะเดินเร็วเดินช้าอย่างไรอยู่ที่พวกเราทุกคน อยู่ที่ความตั้งใจมั่นของทุกคนว่าเราจะทำประโยชน์ให้กับบ้านเมืองกับแผ่นดินเกิดเพียงใด แค่นั้นสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่รอการพิสูจน์ตัวเองของพวกเรา จะให้ธงให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตควรจะปรับเปลี่ยนฐานะไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐหรือไม่ ผมไม่ใช่คนคนในซึ่งจะทราบรายละเอียดดี แต่ถ้าเป็นผมจะเดินเส้นทางนี้

ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. *

สืบเนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๖๓ กำหนดให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นนิติบุคคล และอาจจัดเป็นส่วนราชการ หรือเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ยกเว้นสถานศึกษาเฉพาะทาง ตามมาตรา ๒๑ ให้สถานศึกษาดังกล่าวดำเนินการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหาร และการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ และตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๖ และวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ได้กำหนดหลักการกลางของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ รวมทั้งจากมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๖ เรื่องการกำหนดอัตรากำลังของข้าราชการ ที่ไม่ให้อัตราข้าราชการแก่มหาวิทยาลัยมาเป็นเวลา ๑๐ ปี ทำให้จำนวนข้าราชการลดลง และจะหมดไปในที่สุด ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยมีข้าราชการเหลืออยู่เพียง ๑๖๕ คน และเมื่อไม่มีข้าราชการที่จะบริหารหรือปฏิบัติงาน มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องเปลี่ยนสถานะจากมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการมาเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการบริหารงานและปฏิบัติงานโดยพนักงานมหาวิทยาลัย โดยมีกฎหมายรองรับคือ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิตที่เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

การดำเนินการตามกฎหมายและนโยบายของรัฐบาลดังกล่าว เกิดผลดีต่อมหาวิทยาลัยดังต่อไปนี้

๑. ด้านสถานภาพ

เป็นหน่วยงานของรัฐและเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการ และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย (มาตรา ๔ หลักการกลาง ข้อ ๑ และข้อ ๑๐)

๒. ด้านการบริหารจัดการ

๒.๑ มีความเป็นอิสระทางวิชาการ เอื้ออำนวยต่องานสร้างสรรค์ พัฒนางาน ให้เจริญก้าวหน้าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก เพื่อเกิดประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และประเทศชาติ ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

๒.๒ มีความคล่องตัวเป็นไปตามกลไกของสภามหาวิทยาลัยที่จะกำหนดระเบียบข้อบังคับในการพัฒนาระบบบริหารจัดการที่เป็นของตนเองภายใต้กรอบแห่งพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัย (หลักการกลาง ข้อ ๓)

* ที่มา : กองกฎหมาย สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

* สภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารมหาวิทยาลัย กำหนดให้องค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยจะต้องมาจากบุคคลภายนอกมากกว่าบุคคลภายใน และกรรมการมหาวิทยาลัยที่มาจากบุคคลภายนอก ๑ คน ซึ่งจะต้องสรรหาจากรายชื่อที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอ โดยการบริหารมหาวิทยาลัยให้อิการบดีเป็นผู้บริหารสูงสุดมีหน้าที่บริหารมหาวิทยาลัยภายใต้การกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัย (หลักการกลาง ข้อ ๔)

๒.๓ มีความสามารถถือกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินได้ทุกประเภท ทั้งที่เป็นสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ รวมทั้งอสังหาริมทรัพย์ที่มีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ สามารถจำหน่าย หรือแลกเปลี่ยนอสังหาริมทรัพย์ได้

๒.๔ รัฐบาลจัดสรรงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนทั่วไปให้แก่มหาวิทยาลัยโดยตรงเป็นรายปีในจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินงาน และรายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ (หลักการกลาง ข้อ ๗)

๒.๕ มีความสามารถในการจัดการรายได้จากการวิจัย และการบริการวิชาการตามความต้องการเชี่ยวชาญเฉพาะทางมากขึ้น

๓. ด้านบุคลากร

๓.๑ เป็นขวัญกำลังใจ มีศักดิ์ศรี และมีความมั่นคงต่อบุคลากรส่วนใหญ่เกือบ ๙๐% ที่เป็นบุคลากรอัตราจ้าง ได้มีสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งจะทดแทนข้าราชการและลูกจ้างประจำของมหาวิทยาลัยที่จะหมดลงในระยะเวลาอันใกล้ตามนโยบายรัฐบาล

๓.๒ อาจารย์ประจำตามสัญญาจ้าง เจ้าหน้าที่ประจำตามสัญญาจ้าง และลูกจ้างที่จ้างจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยสามารถปรับเปลี่ยนเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

๓.๓ ข้าราชการและลูกจ้างประจำของมหาวิทยาลัย สามารถเลือกสถานภาพได้ตามความสมัครใจ หากสมัครใจเปลี่ยนสถานภาพภายหลังกฎหมายใช้บังคับก็จะมีสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยและคงสิทธิการเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และสิทธิประโยชน์อื่นตามที่รัฐกำหนด (หลักการกลาง ข้อ ๖)

๔. ด้านนักศึกษา

๔.๑ อาจารย์และเจ้าหน้าที่มีขวัญกำลังใจ มีศักดิ์ศรี มีความภูมิใจในการเป็นพนักงานตามกฎหมาย คือ พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ทำให้ทุ่มเทต่อการเรียนการสอน การพัฒนาทางวิชาการให้เข้มแข็งสู่ความเป็นเลิศ และการสนับสนุนงานวิชาการด้านอื่น ๆ ซึ่งจะก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาแก่นักศึกษาเพราะคุณภาพของนักศึกษาขึ้นอยู่กับคุณภาพอาจารย์และเจ้าหน้าที่

๔.๒ มหาวิทยาลัยมีความร่วมมือกับสถานประกอบการ เพื่อสนับสนุนทุนการศึกษาให้แก่ศึกษาหลายหน่วยงาน

๔.๓ นักศึกษาสามารถใช้สิทธิ์กองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) หรือกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (กรอ.)

๔.๔ นักศึกษาสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนด และได้งานทำตามที่ต้องการ

๕. ด้านสังคม

๕.๑ สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะตามอัตลักษณ์ที่มหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญ โดยเน้นการเปิดโอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนโดยไม่เลือกปฏิบัติ (หลักการกลาง ข้อ ๒)

๕.๒ การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเป็นไปตามหลักเสรีภาพทางวิชาการที่สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานทางวิชาการที่รัฐกำหนด นำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และประเทศชาติ (หลักการกลาง ข้อ ๙)

ข้อสังเกตและความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑. สำนักงบประมาณ มีข้อสังเกตว่า ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. เป็นการเปลี่ยนสภาพของมหาวิทยาลัยจากส่วนราชการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เพื่อให้มีความคล่องตัว และมีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ โดยไม่มีผลกระทบต่อภาระงบประมาณ จึงเห็นสมควรที่คณะรัฐมนตรีจะให้ความเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยเห็นสมควรปรับปรุงร่าง ข้อ ๔ ที่กำหนดว่า “...ยังคงได้รับจัดสรรงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ” ออก เนื่องจากร่างมาตรา ๑๓ วรรคสอง ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนแล้วว่าให้รัฐบาลจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปแก่มหาวิทยาลัยโดยตรง

๒. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. และมีความเห็นว่า กระทรวงศึกษาธิการ ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบงบประมาณที่เอื้อต่อการวางแผนงานและการประเมินผลระบบต้นทุนการจัดการศึกษาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อจะได้นำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการศึกษา เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าและประหยัดอย่างเป็นรูปธรรมด้วย

๓. สำนักงาน ก.พ. เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. โดยมีข้อสังเกตเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การปรับเปลี่ยนสถานภาพไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐว่า มหาวิทยาลัยควรมีความพร้อมในการดำเนินการและมีความเข้มแข็งในการจัดหารายได้ด้วยตนเองเมื่อออกนอกระบบ เพื่อลดความจำเป็นในการขอสนับสนุนงบประมาณของรัฐ

๔. สำนักงาน ก.พ.ร. เห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. และมีข้อเสนอว่า ควรตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวให้สอดคล้องกับหลักการกลาง ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๖ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ

ที่จะออกนอกระบบที่กำหนดหลักการกลางที่จะบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
ในกำกับของรัฐทุกฉบับเป็นแนวทางในการยกร่างด้วย

๕. กระทรวงการคลัง เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.
และมีข้อสังเกตเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) แม้ร่างมาตรา ๔ จะกำหนดให้มหาวิทยาลัยสามารถได้รับการจัดสรรงบประมาณ
ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ แต่ในเรื่องการกู้เงินของมหาวิทยาลัยนั้น กระทรวงการคลัง
หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐจะไม่สามารถค้ำประกันหรือตั้งงบประมาณเพื่อชำระหนี้ให้ได้ เว้นแต่กรณีที่
เป็นการกู้ต่อกระทรวงการคลังเท่านั้น

(๒) แม้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะยกเว้นให้บรรดาเงินรายได้ต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินก็ตาม แต่เงินรายได้ดังกล่าว ยังคงเป็นเงินแผ่นดิน
ที่มีความสำคัญต่อการบริหารเงินคลังของประเทศ จึงเห็นควรกำหนดให้มหาวิทยาลัยนำเงินรายได้
ที่ได้รับฝากกระทรวงการคลัง หากจะนำรายได้ไปฝากธนาคารพาณิชย์ จะต้องได้รับความเห็นชอบ
จากกระทรวงการคลังก่อน

(๓) การกำหนดให้รัฐบาลพึงจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัย
ในกรณีที่มหาวิทยาลัยมีรายได้ไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการและค่าภาระต่าง ๆ
ให้แก่มหาวิทยาลัยตามความจำเป็นของมหาวิทยาลัยนั้น กรณีดังกล่าวจะเป็นภาระต่อ
งบประมาณแผ่นดินมากเกินไป และส่งผลกระทบต่อสถานะการเงินการคลังของประเทศได้
จึงควรกำหนดให้รัฐบาลพึงจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยตามความเหมาะสม
และสอดคล้องกับสถานะการเงินการคลังของประเทศ

ภาคผนวก

- พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗
- ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ
ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.

พระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗

พระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พ.ศ. ๒๕๕๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗
เป็นปีที่ ๕๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏขึ้นแทนสถาบันราชภัฏ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.
๒๕๕๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๓๘

มาตรา ๔ ให้สถาบันราชภัฏที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ.
๒๕๓๘ มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏตามพระราชบัญญัตินี้

ให้เรียกชื่อมหาวิทยาลัยราชภัฏตามชื่อของสถาบันราชภัฏเดิมตามบัญชีรายชื่อท้าย
พระราชบัญญัตินี้

ให้มหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่งเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่า
ด้วยวิธีการงบประมาณในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏตามพระราชบัญญัตินี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏตามพระราชบัญญัตินี้

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏตามพระราชบัญญัตินี้

“วิทยาเขต” หมายความว่า เขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีคณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย ศูนย์ ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะตั้งแต่สองส่วนราชการขึ้นไปตั้งอยู่ในเขตการศึกษานั้นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

“สภาคณาจารย์และข้าราชการ” หมายความว่า สภาคณาจารย์และข้าราชการมหาวิทยาลัยราชภัฏตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้ การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู

มาตรา ๘ ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ ให้กำหนด ภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล

(๒) ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทย มีความรักและผูกพัน ต่อท้องถิ่น อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในชุมชน เพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง การผลิตบัณฑิตดังกล่าว จะต้องให้มีจำนวนและคุณภาพสอดคล้องกับแผนการผลิต บัณฑิตของประเทศ

(๓) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่า ความสำนึก และความภูมิใจในวัฒนธรรม ของท้องถิ่นและของชาติ

(๔) เรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนาและนักการเมือง ท้องถิ่นให้มีจิตสำนึกประชาธิปไตย คุณธรรม จริยธรรม และความสามารถในการบริหารงานพัฒนา ชุมชนและท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

(๕) เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง

(๖) ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

(๗) ศึกษาและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นฐานและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมถึงการแสวงหาแนวทาง เพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

(๘) ศึกษา วิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติภารกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

มาตรา ๙ มหาวิทยาลัยจะปฏิเสธการรับผู้สมัครผู้ใดเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยหรือ ยุติหรือชะลอการศึกษาของนักศึกษาผู้ใดด้วยเหตุเพียงว่าผู้นั้นขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงเพื่อ จ่ายค่าธรรมเนียมการศึกษาต่าง ๆ แก่มหาวิทยาลัยมิได้

มาตรา ๑๐ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

(๑) สำนักงานอธิการบดี

(๒) สำนักงานวิทยาเขต

(๓) บัณฑิตวิทยาลัย

(๔) คณะ

(๕) สถาบัน

(๖) สำนัก

(๗) วิทยาลัย

มหาวิทยาลัยอาจให้มีศูนย์ ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าคณะ เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ เป็นส่วนราชการหรือหน่วยงานใน มหาวิทยาลัยอีกได้

สำนักงานอธิการบดีและสำนักงานวิทยาเขตอาจแบ่งส่วนราชการเป็นกอง ส่วน ราชการหรือเรียกหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

บัณฑิตวิทยาลัย คณะ และวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี กอง ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

สถาบัน สำนัก ศูนย์ ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าคณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ กอง ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่ เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

สำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ กอง ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่อ อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง อาจแบ่งส่วนราชการเป็นงาน ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่อ อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่างาน

มาตรา ๑๑ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักงานวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย ศูนย์ ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า คณะ ให้ทำเป็นกฎกระทรวง

การแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ และกอง ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง ให้ทำเป็นประกาศกระทรวงและ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การแบ่งส่วนราชการเป็นงาน ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่างาน ให้ทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๒ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยจะรับสถาบันการศึกษา ชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือ ประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันที่เข้าสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบซึ่งสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ให้ประกาศการรับเข้าสมทบหรือยกเลิกการสมทบในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๓ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยอาจมี รายได้ ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๒) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

(๓) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครองดูแล หรือใช้ประโยชน์

(๔) เงินอุดหนุนจากราชการส่วนท้องถิ่น หรือเงินอุดหนุนอื่นที่มหาวิทยาลัยได้รับ เพื่อใช้ในการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุนและจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๖) รายได้หรือผลประโยชน์อื่น

ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น

บรรดารายได้และผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๔ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัยตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๕ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยจะต้องจัดการเพื่อประโยชน์ภายใต้วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัยจะต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้กำหนดไว้ และต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว มหาวิทยาลัยต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศให้หรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏ จะต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

หมวด ๒

การดำเนินการ

มาตรา ๑๖ ให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งมีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสี่คน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสี่คน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย และมีผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๓)

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบเอ็ดคน ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย โดยคำแนะนำของนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๒) (๓) และ (๔) ทั้งนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวต้องมาจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการศึกษา มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กฎหมาย การงบประมาณและการเงิน การบริหารงานบุคคล การปกครองส่วนท้องถิ่น การศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านอื่น ๆ ตามที่สภามหาวิทยาลัยเห็นสมควร ในจำนวนนี้ให้แต่งตั้งจากบุคคลในเขตพื้นที่บริการการศึกษาของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง ซึ่งมีใช้กรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๓) เป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย โดยคำแนะนำของอธิการบดี

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยเมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๗ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๖ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระในวรรคหนึ่งแล้ว นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๖ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น ๆ
- (๔) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๕) สภามหาวิทยาลัยให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

การพ้นจากตำแหน่งตาม (๕) ต้องเป็นไปตามมติสองในสามของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๖ (๓) (๔) หรือ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้มีการดำเนินการให้ผู้ใดดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้ ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่มีอำนาจและปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๘ ต่อไป

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๖ (๓) (๔) หรือ (๕) พ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยใหม่ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะได้มีนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยใหม่แล้ว

ให้มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย ตามมาตรา ๑๖ (๓) (๔) และ (๕) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๑๘ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) กำหนดนโยบายและอนุมัติแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม การผลิตและส่งเสริมวิทยฐานะครู การทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) ออกกฎ ระเบียบ ประกาศและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และอาจมอบให้ส่วนราชการใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกกฎ ระเบียบ ประกาศและข้อบังคับสำหรับส่วนราชการหรือหน่วยงานนั้นเป็นเรื่อง ๆ ก็ได้

(๓) กำกับมาตรฐานการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา การเปิดสอนของมหาวิทยาลัย และติดตามประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

(๔) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

(๕) พิจารณาการจัดตั้ง การรวมและการยุบเลิกสำนักงานวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการหรือหน่วยงานของส่วนราชการดังกล่าว

(๖) อนุมัติการรับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย หรือยกเลิกการสมทบ

(๗) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

(๘) พิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๙) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก และผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

(๑๐) แต่งตั้งและถอดถอนประธานกรรมการและกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย

(๑๑) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

(๑๒) ออกระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารการเงิน การจัดการรายได้ และผลประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ โดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

(๑๓) พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และตามที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามอบหมาย

(๑๔) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

(๑๕) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามที่อธิการบดีหรือสภาวิชาการเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีหรือสภาวิชาการปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยได้

(๑๖) ส่งเสริม สนับสนุนและแสวงหาวิธีการเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัยตลอดจนการปฏิบัติการร่วมกันกับสถาบันอื่น

(๑๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๑๙ การประชุมสภามหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๐ ให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งมีสภาวิชาการ ประกอบด้วย

(๑) ประธานสภาวิชาการ ได้แก่ อธิการบดี

(๒) กรรมการสภาวิชาการที่คณาจารย์ประจำเลือกจากผู้บริหารหรือคณาจารย์ประจำคณะ คณะละหนึ่งคน

(๓) กรรมการสภาวิชาการซึ่งแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอกมีจำนวนเท่ากับบุคคลตาม (๒)

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกกรรมการสภาวิชาการตาม (๒) และ (๓) ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของสภาวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้สภาวิชาการแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการสภาวิชาการโดยคำแนะนำของอธิการบดี

มาตรา ๒๑ กรรมการสภาวิชาการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระในวาระหนึ่งแล้ว กรรมการสภาวิชาการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นประธานสภาวิชาการหรือกรรมการสภาวิชาการ

(๔) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ในกรณีที่กรรมการสภาวิชาการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและได้มีการดำเนินการให้ผู้ใดดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการเพื่อให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้ ให้สภาวิชาการประกอบด้วยกรรมการสภาวิชาการเท่าที่มีอยู่มีอำนาจและปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๒ ต่อไปได้

ในกรณีที่กรรมการสภาวิชาการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการสภาวิชาการใหม่ ให้กรรมการสภาวิชาการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการสภาวิชาการขึ้นใหม่แล้ว

มาตรา ๒๒ สภาวิชาการมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาเสนอวิสัยทัศน์ กำหนดนโยบายวิชาการ และหลักสูตรการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลการศึกษาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัย

(๒) พิจารณาเสนอดำเนินการเกี่ยวกับการวิจัยการสอน การประเมินผลการสอนและการประกันคุณภาพการศึกษา

(๓) พิจารณาเสนอการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

(๔) พิจารณาเสนอการจัดตั้ง ยุบรวม และการยุบเลิกคณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์ ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งการเสนอแบ่งส่วนราชการหรือส่วนงานในหน่วยงานดังกล่าว

(๕) พิจารณาเสนอการรับสถาบันวิชาการชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย

(๖) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๗) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ

(๘) แสวงหาวิธีการที่จะทำให้การศึกษา การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม การปรับปรุง การถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี การทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การพัฒนาท้องถิ่น การผลิตและส่งเสริมวิद्यฐานะครู การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติให้เจริญยิ่งขึ้น

(๙) เสนอแนะแนวทางการประสานงาน การระดมสรรพกำลังเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น การทำข้อตกลงระหว่างมหาวิทยาลัยในความร่วมมือทางวิชาการ ประสานการใช้บุคลากร ทรัพยากร และความชำนาญร่วมกันในการปฏิบัติหน้าที่ของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

(๑๐) พิจารณาให้ความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัยเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของมหาวิทยาลัย

(๑๑) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลงานด้านวิชาการของมหาวิทยาลัย

(๑๒) ให้คำปรึกษาแก่อธิการบดีและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย

(๑๓) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภาวิชาการ

มาตรา ๒๓ ให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งมีสภาคณาจารย์และข้าราชการ ประกอบด้วยประธานสภาและกรรมการสภาซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำ และข้าราชการของมหาวิทยาลัย

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาและกรรมการสภาตามวรรคหนึ่ง ตลอดจนการประชุมของสภาคณาจารย์และข้าราชการและการเรียกประชุมคณาจารย์และข้าราชการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๔ สภาคณาจารย์และข้าราชการมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในกิจการของมหาวิทยาลัยและการพัฒนามหาวิทยาลัยต่ออธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัย

(๒) แสวงหาแนวทางร่วมกันเพื่อส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์และข้าราชการในการปฏิบัติหน้าที่ตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ

(๓) พิจารณารายละเอียดของมหาวิทยาลัยและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

(๔) เรียกประชุมคณาจารย์และข้าราชการเพื่อพิจารณากิจกรรมของมหาวิทยาลัยและนำเสนอความคิดเห็นต่อสภามหาวิทยาลัย

การปฏิบัติหน้าที่ของสภามหาจารย์และข้าราชการถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการและการดำเนินการใด ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่โดยชอบย่อมได้รับความคุ้มครองและไม่เป็นเหตุในการดำเนินการทางวินัย

มาตรา ๒๕ ให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งมีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย คณะหนึ่งประกอบด้วยประธานกรรมการ ประธานสภานักศึกษา นายกองค่านักศึกษา และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้าน การศึกษา มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กฎหมาย การงบประมาณและการเงิน การบริหารงานบุคคล การปกครองส่วนท้องถิ่น การศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านอื่น ๆ ตามที่สภามหาวิทยาลัยเห็นสมควร ในจำนวนนี้ให้แต่งตั้งจากบุคคลในเขตพื้นที่บริการ การศึกษาของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุม วิธีการดำเนินงานของคณะกรรมการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๖ คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ส่งเสริม สนับสนุน ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่มหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

(๒) เสนอความเห็นเกี่ยวกับนโยบายและแผนพัฒนาการจัดการอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

(๓) ส่งเสริมให้มีทุนการศึกษาแก่นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ให้มีโอกาสดูแลศึกษาในมหาวิทยาลัยอันเป็นการสนับสนุนความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา

(๔) ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างสัมพันธภาพและการเรียนรู้ระหว่างมหาวิทยาลัยกับประชาชน

มาตรา ๒๗ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งและจะให้มีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยแต่ละแห่งกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบในการปฏิบัติงานตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

มาตรา ๒๘ อธิการบดีนั้น จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง โดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕

หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา และคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย โดยกระบวนการสรรหาซึ่งต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีความรู้ ความชำนาญ และคุณสมบัติเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัย และเป็นที่ยอมรับนับถือของบุคลากรของมหาวิทยาลัยและบุคคลในท้องถิ่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการของมหาวิทยาลัย

(๒) กระบวนการสรรหาจะต้องเน้นเรื่องการมีส่วนร่วมของบุคลากรของมหาวิทยาลัยและบุคคลในท้องถิ่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๙ อธิการบดีต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยหรือสภาสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ รวมทั้งมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๐ อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระหนึ่ง อธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) สภามหาวิทยาลัยให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะเหตุมีมลทิน หรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

การให้ออกจากตำแหน่งตาม (๓) ต้องมีคะแนนเสียงลงมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

มาตรา ๓๑ อธิการบดีมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ให้สอดคล้องกับนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) ควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศและข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย

- (๓) จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัย และปฏิบัติตามนโยบายและแผนงาน รวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
- (๔) รักษาระเบียบวินัย จรรยาบรรณ และมารยาทแห่งวิชาชีพของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย
- (๕) เป็นผู้แทนมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป
- (๖) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๗) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการศูนย์ รองหัวหน้าส่วนราชการหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และอาจารย์พิเศษ
- (๘) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของสภาวิชาการ สภาคณาจารย์และข้าราชการ รวมทั้งส่งเสริมกิจการนักศึกษา
- (๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๓๒ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๙

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ช่วยอธิการบดีจากข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยซึ่งสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดีได้

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีตามความในวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ หรือไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๙ คนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีแต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๓๔ ในวิทยาเขตหนึ่ง ให้มีสำนักงานวิทยาเขต โดยมีรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา มีหน้าที่รับผิดชอบการบริหารงานของวิทยาเขตนั้นแทนอธิการบดีตามที่ได้รับมอบหมาย และจะให้เป็นผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

มาตรา ๓๕ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของบัณฑิตวิทยาลัย และจะให้มีรองคณบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

มาตรา ๓๖ ในคณะหรือวิทยาลัย ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงาน และจะให้มีรองคณบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

มาตรา ๓๗ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณบดีจากผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรอง

ให้อธิการบดีแต่งตั้งรองคณบดีโดยคำแนะนำของคณบดีจากผู้มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับคณบดี และให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอนรองคณบดีโดยคำแนะนำของคณบดี

มาตรา ๓๘ คณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีและอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้ และให้นำความในมาตรา ๓๐ ววรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับแก่การพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระของคณบดีโดยอนุโลม

เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๓๙ การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานในตำแหน่งคณบดี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และให้นำบทบัญญัติในหมวด ๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีไม่อยู่ หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ หรือไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีให้อธิการบดีแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๗ ววรรคหนึ่ง เป็นผู้รักษาราชการแทนคณบดีแต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๔๑ ในสถาบัน สำนัก และศูนย์ ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานนั้น และจะให้มีรองผู้อำนวยการ รองหัวหน้าส่วนราชการหรือรองหัวหน้าหน่วยงานนั้น ๆ คนหนึ่ง หรือหลายคน เพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานนั้นมอบหมายก็ได้

ให้ส่วนราชการตามมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ และส่วนราชการหรือหน่วยงานตามวรรคหนึ่งมีคณะกรรมการประจำส่วนราชการนั้นคณะหนึ่ง องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา อำนาจและหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำส่วนราชการและการจัดระบบบริหารงานในส่วนราชการดังกล่าว ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ จะต้องมีการการที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม

มาตรา ๔๒ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองและผู้ช่วยของตำแหน่งดังกล่าว ต้องสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มเวลา และจะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะรักษาราชการแทนตำแหน่งอื่นอีกหนึ่งตำแหน่งก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๔๓ ให้มีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๔ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการในสำนักงาน บัณฑิตวิทยาลัย คณะสถาบัน สำนัก วิทยาลัย ศูนย์ ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติการ หรือการดำเนินการอื่นใดที่อธิการบดีจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่นหรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ อธิการบดีจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีเฉพาะในราชการของส่วนราชการนั้นก็ได้

ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจและหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด

มาตรา ๔๕ ให้ผู้รักษาราชการแทนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจและหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาราชการแทนทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่รักษาราชการแทนด้วย

หมวด ๓

การประสานงานและระดมสรรพกำลังเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

มาตรา ๔๖ เพื่อประโยชน์ในการประสานงานและระดมสรรพกำลังเพื่อพัฒนาการอุดมศึกษาในท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยให้มีหน่วยงานประสานงานและระดมสรรพกำลังทางการศึกษาในแต่ละมหาวิทยาลัย เพื่อทำข้อตกลงระหว่างมหาวิทยาลัยในความร่วมมือทางวิชาการ ประสานการใช้บุคลากร ทรัพยากรและความชำนาญร่วมกันในการปฏิบัติตามภารกิจของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๗ เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามมาตรา ๔๖ ให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาจัดให้มีการทำข้อตกลงระหว่างมหาวิทยาลัย โดยมีคณะกรรมการร่วมกันจากทุกมหาวิทยาลัย

ให้คณะกรรมการร่วมกันจากทุกมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) จัดให้มีการศึกษาแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

(๒) เสนอนโยบายและแผนพัฒนาการจัดการอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นต่อสภามหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง

(๓) สนับสนุนการฝึกกำลังเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ และภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุม วิธีการดำเนินงานของคณะกรรมการร่วมกันจากทุกมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามประกาศของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

มาตรา ๔๘ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ให้คณะกรรมการร่วมกันจากทุกมหาวิทยาลัยประสานความร่วมมือในการวิจัย การแลกเปลี่ยนความรู้ การสร้างสรรค์ภูมิปัญญาในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาท้องถิ่น

หมวด ๔

การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล

มาตรา ๔๙ ให้มีคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอก ซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง ตลอดจนวิธีการดำเนินงานของคณะกรรมการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๐ ให้คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ ในการตรวจสอบ ติดตามและประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษา การวิจัย ดังนี้

(๑) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัยและของอธิการบดีโดยรับฟังความคิดเห็นอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของมหาวิทยาลัยและของอธิการบดีประกอบการประเมินผลงาน

(๒) รายงานผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัยและของ อธิการบดีพร้อมความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัยทุกปี

หมวด ๕

ตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา ๕๑ คณาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

ศาสตราจารย์นั้น จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๕๒ คณาจารย์พิเศษมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์พิเศษ
- (๒) รองศาสตราจารย์พิเศษ
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ
- (๔) อาจารย์พิเศษ

ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้ซึ่งมิได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์พิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๓ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษและพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๔ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ มีสิทธิใช้ตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ แล้วแต่กรณี เป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้อักษรย่อ ดังนี้	
ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ศ.
ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ)
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ใช้อักษรย่อ ศ. (เกียรติคุณ)
รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ รศ.
รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ รศ. (พิเศษ)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ผศ.
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ผศ. (พิเศษ)

หมวด ๖

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๕๕ ปริญญามีสามชั้น คือ	
ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ด.
ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ม.
ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต	ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๕๖ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใดและจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕๗ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรติคุณอันดับหนึ่ง หรือเกียรติคุณอันดับสองก็ได้

มาตรา ๕๘ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตรสำหรับสาขาวิชาใดได้ ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาหนึ่งสาขาวิชาใดภายหลังที่ได้รับปริญญาแล้ว

(๒) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาหนึ่งสาขาวิชาใดก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี

(๓) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๕๙ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิ มีคุณธรรม และมีผลงานที่เป็นคุณูปการต่อส่วนรวม สมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยใน

ขณะที่ดำรงตำแหน่งนั้นมิได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เป็นการให้ปริญญาติดมศักดิ์เพื่อแลกกับผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง

ชั้น สาขาของปริญญาติดมศักดิ์ และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาติดมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๖๐ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเสมียนวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิตอนุปริญญา และประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร และครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภทและส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เสมียนวิทยฐานะและครูประจำตำแหน่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูวิทยฐานะ เสมียนวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๖๑ สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตราสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายของมหาวิทยาลัยได้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๖๒ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย และเครื่องแต่งกายนักศึกษาได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๓ ผู้ใดใช้ตรา สัญลักษณ์ ครูวิทยฐานะ เสมียนวิทยฐานะ ครูประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่า ตนมีตำแหน่งใดในมหาวิทยาลัยหรือมีปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัย โดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้เกิดความเชื่อว่ามีสิทธิที่จะใช้หรือมีตำแหน่งหรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ ผู้ใด

(๑) ปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตราสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายของมหาวิทยาลัย หรือส่วนราชการหรือหน่วยงานของมหาวิทยาลัยไม่ว่าจะเป็นสีใด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตราสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการหรือหน่วยงานของมหาวิทยาลัยปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ หรือ

(๓) ใช้หรือทำให้ปรากฏซึ่งตราสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการหรือหน่วยงานของมหาวิทยาลัยที่วัตถุประสงค์หรือสินค้าใด ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัย

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒) แต่กระหนเดียว

ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๕ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิที่พึงหวง หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง อัตรากำลัง เงินงบประมาณและรายได้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเฉพาะส่วนของสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏไปเป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่งตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามรายการที่รัฐมนตรีกำหนด โดยทำเป็นประกาศกระทรวง ซึ่งจะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ข้าราชการซึ่งโอนไปตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยในระยะเริ่มแรก ให้ข้าราชการดังกล่าวยังคงดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือน ตลอดจนได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดิมต่อไป จนกว่าจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๖๖ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาประจำสถาบันราชภัฏและกรรมการสภาประจำสถาบันราชภัฏตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๓๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ และมีการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๗ ให้ส่วนราชการของสถาบันราชภัฏตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๓๘ ยังคงเป็นส่วนราชการต่อไป จนกว่าจะมีการแบ่งส่วนราชการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๘ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักวิจัย หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๓๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักวิจัย

หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยของผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะพ้นจากตำแหน่ง

ให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งตามวรรคหนึ่งดำเนินการให้มีคณะกรรมการประจำส่วนราชการตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง แล้วแต่กรณี ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๙ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ประจำของสถาบันราชภัฏแต่ละแห่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีฐานะเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของสถาบันราชภัฏแต่ละแห่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้จนครบกำหนดที่ได้รับแต่งตั้ง

มาตรา ๗๐ ในระหว่างที่ยังไม่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศและข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ออกใช้บังคับ ให้นำกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศและข้อบังคับ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๓๘ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

บัญชีรายชื่อสถาบันราชภัฏที่เปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ

๑. สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี	๒๗. สถาบันราชภัฏร้อยเอ็ด
๒. สถาบันราชภัฏกาฬสินธุ์	๒๘. สถาบันราชภัฏรำไพพรรณี
๓. สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร	๒๙. สถาบันราชภัฏเลย
๔. สถาบันราชภัฏจันทรเกษม	๓๐. สถาบันราชภัฏลำปาง
๕. สถาบันราชภัฏชัยภูมิ	๓๑. สถาบันราชภัฏศรีสะเกษ
๖. สถาบันราชภัฏเชียงใหม่	๓๒. สถาบันราชภัฏสกลนคร
๗. สถาบันราชภัฏเชียงใหม่	๓๓. สถาบันราชภัฏสงขลา
๘. สถาบันราชภัฏเทพสตรี	๓๔. สถาบันราชภัฏสวนดุสิต
๙. สถาบันราชภัฏธนบุรี	๓๕. สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
๑๐. สถาบันราชภัฏนครปฐม	๓๖. สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี
๑๑. สถาบันราชภัฏนครพนม	๓๗. สถาบันราชภัฏสุรินทร์
๑๒. สถาบันราชภัฏนครราชสีมา	๓๘. สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
๑๓. สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช	๓๙. สถาบันราชภัฏอุตรธานี
๑๔. สถาบันราชภัฏนครสวรรค์	๔๐. สถาบันราชภัฏอุตรดิตถ์
๑๕. สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	๔๑. สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี
๑๖. สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์	
๑๗. สถาบันราชภัฏพระนคร	
๑๘. สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา	
๑๙. สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม	
๒๐. สถาบันราชภัฏเพชรบุรี	
๒๑. สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี	
๒๒. สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์	
๒๓. สถาบันราชภัฏภูเก็ต	
๒๔. สถาบันราชภัฏมหาสารคาม	
๒๕. สถาบันราชภัฏยะลา	
๒๖. สถาบันราชภัฏราชชนรินทร์	

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล และอาจจัดเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ดำเนินการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหาร และการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ ดังนั้น สมควรกำหนดให้สถาบันราชภัฏเป็นสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาและเป็นนิติบุคคล โดยมีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อทำหน้าที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์และภาระหน้าที่ในการส่งเสริมการเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาสากล เพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ สร้างบัณฑิตที่มีความรู้คู่ความดี สร้างสำนึกในคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่นและของชาติ เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ประสานความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชนและองค์กรอื่นเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ศึกษาแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมทั้งศึกษาส่งเสริม สืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นและสังคม สอดคล้องกับนโยบายการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สุกัญญา/ผู้จัดทำ

๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๓

สุทธนา/ผู้ปรับปรุง

๑๐ มกราคม ๒๕๕๖

กุลชาติ/ผู้ตรวจ

๑๐ มกราคม ๒๕๕๖

ร่างพระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๒๓)

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
 เลขรับ 2756
 วันที่ 19 มี.ค. 2558
 เวลา 07.43 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/ ๙๖๓๐

สำนักนายกรัฐมนตรี
 ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

คุณงานบริหารทั่วไป
 วันที่ ๒๕๒/๕๗ วันที่ ๑๗/๑๐/๕๗
 เวลา ๐๗.๕๗ กิ่ง กงคต
 ตำแหน่งรวบรวม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
 โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๗
 โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (wa501/D/S/R/วค)

คุณงานปฏิบัติ
 วันที่ ๑๓/๓/๕๘ : ๒๕๕๘
 วันที่ ๑๗ มี.ค. ๕๘
 เวลา ๑๐.๐๓
 สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรขยายขอบเขตการให้การศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตซึ่งจัดตั้งโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้สามารถดำเนินการได้กว้างขวางขึ้น โดยจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยสวนดุสิต และเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติและปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบกับแนวนโยบายของรัฐบาลได้ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการที่คล่องตัวและมีอัตลักษณ์ สามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์แก่สังคมยิ่งขึ้น และสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ โดยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการ สมควรปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง สร้างบัณฑิต วิจัย บริการทางวิชาการ แก่สังคมและท้องถิ่น ริเริ่ม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาองค์ความรู้ในด้านที่มีความเชี่ยวชาญ และทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยมุ่งหวังให้บัณฑิตของมหาวิทยาลัยมีคุณธรรมกำกับความรู้ เพียบพร้อม ด้วยสติปัญญาและจริยธรรม เป็นผู้ใฝ่รู้ มีวิจารณ์ญาณ มีจิตใจเสียสละ มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม และมีความสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวม

มาตรา ๗ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ให้มหาวิทยาลัยคำนึงถึง

- (๑) ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา
- (๒) ความเป็นเลิศทางวิชาการควบคู่ไปกับคุณธรรมและจริยธรรม
- (๓) มาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการ
- (๔) การนำความรู้สู่สังคมเพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาสังคม
- (๕) ความรับผิดชอบต่อสังคมและรัฐในระดับชาติและระดับท้องถิ่น
- (๖) การบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความโปร่งใสและตรวจสอบได้
- (๗) การบริหารแบบมีส่วนร่วมของบุคลากร
- (๘) การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด และสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากร

ร่วมกัน

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนงาน ดังนี้

- (๑) สำนักงานมหาวิทยาลัย
- (๒) สำนักงานวิทยาเขต
- (๓) คณะ
- (๔) สำนัก
- (๕) สถาบัน
- (๖) ส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ

มาตรา ๙ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงานตามมาตรา ๘ ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกหน่วยงานภายในของส่วนงานตามมาตรา ๘ ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มหาวิทยาลัยอาจรับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบซึ่งสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๑ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มหาวิทยาลัยอาจจัดการศึกษาและดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศได้ โดยในการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงนั้นแก่ผู้สำเร็จการศึกษาได้

การจัดการศึกษาหรือยกเลิกการจัดการศึกษตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๒ กิจกรรมของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ แต่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องได้รับการคุ้มครองและประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

มาตรา ๑๓ มหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่กระทำการต่าง ๆ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๖ อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ซื้อ ขาย จ้าง รับจ้าง สร้าง จัดหา โอน รับโอน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ แลกเปลี่ยน และจำหน่าย หรือทำนิติกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย ตลอดจนถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง มีสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือมีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ ในทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย และจำหน่ายทรัพย์สินทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้ทูลให้

การจำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัย ให้กระทำได้ เฉพาะอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาตามมาตรา ๑๖ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้จำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนได้

(๒) รับค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการในการให้บริการภายในอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งทำความตกลงและกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการนั้น

(๓) ร่วมมือกับหน่วยงานอื่นทั้งของรัฐหรือเอกชน หรือกับองค์การหรือหน่วยงานต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ ในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๖

(๔) กู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน การถือหุ้น การเข้าเป็นหุ้นส่วน และลงทุนหรือร่วมลงทุน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย การกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน การถือหุ้น การเข้าเป็นหุ้นส่วน การลงทุน หรือการร่วมลงทุน ถ้าเป็นจำนวนเงินเกินวงเงินที่รัฐมนตรีกำหนดต้องได้รับความเห็นชอบจาก คณะรัฐมนตรีก่อน

(๕) จัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคลเพื่อดำเนินการตาม วัตถุประสงค์ในมาตรา ๖

(๖) จัดให้มีทุนการศึกษาและทุนการวิจัยในสาขาวิชาต่าง ๆ

(๗) กำหนดค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งสวัสดิการและประโยชน์ อย่างอื่นให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

(๘) จัดให้มีกองทุนเพื่อกิจการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย โดยการบริหารกองทุนให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๙) ปกครอง ดูแล บำรุงรักษา จัดการ ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สิน ของมหาวิทยาลัย และที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ

มาตรา ๑๔ รายได้ของมหาวิทยาลัย มีดังนี้

(๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี

(๒) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

(๓) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการต่าง ๆ

ของมหาวิทยาลัย

(๔) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการลงทุนหรือการร่วมลงทุน และจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุหรือจัดหาประโยชน์ ในที่ราชพัสดุ ซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล ใช้ หรือจัดหาประโยชน์

(๖) เงินกองทุนที่รัฐบาลหรือมหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น และรายได้หรือผลประโยชน์ จากกองทุนดังกล่าว

(๗) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

เงินอุดหนุนทั่วไปตาม (๑) นั้น รัฐบาลพึงจัดสรรให้แก่มหาวิทยาลัยโดยตรง เป็นจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย และการพัฒนามหาวิทยาลัยเพื่อประกันคุณภาพการศึกษา

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ตามกฎหมาย ว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ในกรณีรายได้ตามวรรคหนึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ของมหาวิทยาลัย และค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐบาลพึงจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยตามความจำเป็นของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่รัฐบาลได้ปรับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทนหรือสิทธิประโยชน์ อื่นใดแก่ข้าราชการ ให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่ มหาวิทยาลัยในสัดส่วนเดียวกัน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้พนักงานมหาวิทยาลัยด้วย

มาตรา ๑๕ มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมและสนับสนุนผู้ที่มหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษา ในมหาวิทยาลัยและนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงให้มีโอกาสเรียนจนสำเร็จปริญญาตรี หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาว่าผู้ใดขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๖ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ซึ่งมหาวิทยาลัยได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือซื้อ ด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือได้มาโดยทางอื่น ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๗ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยต้องจัดการเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๖

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัยต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศ กำหนดไว้ แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว มหาวิทยาลัยต้องได้รับความยินยอม จากผู้อุทิศหรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏ จะต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๘ ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่ใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษา และการวิจัยโดยตรง ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีทั้งปวง รวมทั้งการบังคับทางปกครอง และบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับมหาวิทยาลัยในเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยมิได้

หมวด ๒

การดำเนินการ

มาตรา ๑๙ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี ประธานกรรมการ ส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย และประธานสภาคณาจารย์และพนักงาน

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่งคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่ง รองอธิการบดี

(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสองคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสองคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการสถาบัน หรือหัวหน้าส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะที่มีผู้ดำรงตำแหน่ง คณบดี

(๖) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสองคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำ ที่ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และมีผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี และผู้อำนวยการ สำนัก ผู้อำนวยการสถาบัน หรือหัวหน้าส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ

(๗) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสองคน ซึ่งเลือกจากพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุนที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี และผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการสถาบัน หรือหัวหน้าส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ

(๘) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสองคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอก

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ซึ่งในจำนวนนี้ต้องสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากบัญชีรายชื่อที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอจำนวนหนึ่งคน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย เมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย หากอุปนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขาธิการสภามหาวิทยาลัย โดยคำแนะนำของอธิการบดี และให้ผู้อำนวยการสำนักงานมหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเลขาธิการ

มาตรา ๒๐ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๑๔ (๘) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่ อีกได้

กรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๖) และ (๗) มีวาระการดำรงตำแหน่ง คราวละสามปี

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๖) (๗) และ (๘) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอน

(๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย

ในประเภทนั้น

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลง ไม่ว่าด้วยเหตุใดและยังมิได้มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๙ (๖) (๗) และ (๘) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือได้มีการแต่งตั้งหรือเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือได้รับแต่งตั้ง หรือได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าที่ครบวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งที่เหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือยังมีได้เลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นมาใหม่ให้นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นมาใหม่แล้ว

มาตรา ๒๑ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) กำหนดนโยบายและแนวทางการพัฒนาเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) อนุมัติแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย

(๓) ออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนงานใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งสำหรับส่วนงานนั้นเป็นเรื่อง ๆ ไปก็ได้

(๔) อนุมัติการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร ทั้งของมหาวิทยาลัยและที่มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น รวมทั้งอนุมัติการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์

(๕) อนุมัติการจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิกส่วนงานของมหาวิทยาลัย ตามมาตรา ๘ รวมทั้งการแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนงานดังกล่าว

(๖) อนุมัติการรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบ การจัดการศึกษาร่วม หรือการยกเลิกการจัดการศึกษาร่วมของสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น

(๗) อนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม หรือการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา

(๘) พิจารณาคำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและพิจารณาถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๙) แต่งตั้งและถอดถอนกรรมการสภาวิชาการและกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย

(๑๐) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการสถาบัน และหัวหน้าส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

(๑๑) ออกข้อบังคับและระเบียบว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย

(๑๒) กำหนดนโยบายและวิธีการเกี่ยวกับการจัดหารายได้และการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล

(๑๓) ออกข้อบังคับและระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงบประมาณ การเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๑๔) อนุมัติการตั้งงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัย

(๑๕) อนุมัติการกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน การลงทุนหรือการร่วมลงทุน

ตามมาตรา ๑๓ (๔)

(๑๖) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งสวัสดิการและประโยชน์อย่างอื่นให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

(๑๗) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งมอบอำนาจให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการหรือบุคคลดังกล่าวทำการแทนแล้วรายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบ

(๑๘) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดี

(๑๙) รับรองรายงานประจำปีของมหาวิทยาลัย และเสนอรายงานดังกล่าวต่อรัฐมนตรีเพื่อทราบ

(๒๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้รับมอบให้เป็นหน้าที่ของส่วนงานใดหรือของผู้ใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๒๒ การประชุมและวิธีการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๓ ให้มีสภาวิชาการ ซึ่งเป็นองค์กรที่ได้รับมอบหมายจากสภามหาวิทยาลัย ให้ดำเนินกิจการต่าง ๆ ทางด้านงานวิชาการของมหาวิทยาลัย มีอำนาจหน้าที่ให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีเกี่ยวกับหลักสูตร การเรียนการสอน การวิจัย และคุณภาพการศึกษา

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งกรรมการสภาวิชาการ ประกอบด้วยอธิการบดีเป็นประธาน และกรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมและวิธีการดำเนินงานของสภาวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๔ ให้มีสภาคณาจารย์และพนักงาน ประกอบด้วยประธานและกรรมการซึ่งมาจากคณาจารย์ประจำและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง ตลอดจนการประชุมและวิธีการดำเนินงานของสภาคณาจารย์และพนักงาน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๕ สภาคณาจารย์และพนักงานมีหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่อธิการบดีในกิจการของมหาวิทยาลัย
- (๒) ส่งเสริมจรรยาบรรณของคณาจารย์และพนักงานมหาวิทยาลัย
- (๓) ส่งเสริมความก้าวหน้าและผดุงเกียรติของคณาจารย์และพนักงานมหาวิทยาลัย
- (๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๒๖ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย

คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย มีหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุน ให้คำแนะนำ ปรึกษาแก่มหาวิทยาลัย และสนับสนุนให้มีทุนการศึกษาแก่นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ เพื่อให้มีโอกาสศึกษาในมหาวิทยาลัย รวมทั้งหารายได้ให้กับมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ตลอดจนการประชุม และวิธีการดำเนินงานของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๗ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด และรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

มาตรา ๒๘ อธิการบดีนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๙

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาอธิการบดี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
รองอธิการบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐

ผู้ช่วยอธิการบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐

มาตรา ๒๙ อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

(๒) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นหนึ่งชั้นใดหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัย

รับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีหรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๐ รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นหนึ่งชั้นใดหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๑ อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๙

(๔) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอนด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

(๕) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากไม่ผ่านการประเมินผลตามหลักเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

(๖) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๗) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๘) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

มาตรา ๓๒ อธิการบดีเป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั้งปวง และให้มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) จัดทำแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัยเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย และปฏิบัติตามนโยบายและแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัย รวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๓) บริหารงานวิชาการ บริหารงานบุคคล บริหารการเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย

(๔) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี หรือรองหัวหน้าส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ

(๕) จัดหารายได้และทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการกิจของมหาวิทยาลัย

(๖) จัดทำงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่าย เพื่อเสนอขออนุมัติต่อสภามหาวิทยาลัย

(๗) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่อธิการบดีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีหรือไม่มีผู้รักษาการแทนอธิการบดีตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔ เป็นผู้รักษาการแทน แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันแต่งตั้ง

มาตรา ๓๔ ในวิทยาเขตหนึ่ง ให้มีสำนักงานวิทยาเขต โดยมีรองอธิการบดีคนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดี เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาเขตให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๓๕ ในคณะหรือส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะที่จัดการเรียนการสอน ให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะหรือส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะที่จัดการเรียนการสอน และให้มีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคน ตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมาย

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาคณบดี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย คณบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๖ โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

รองคณบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดี จากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๖ และให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอนรองคณบดี โดยคำแนะนำของคณบดี

เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

การรักษาราชการแทนคณบดีให้นำมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๖ คณบดีและรองคณบดีต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นหนึ่งชั้นใด หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่น ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี หรือเคยดำรงตำแหน่ง กรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง คณบดีและรองคณบดีต้องมีคุณสมบัติอื่น และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๗ ในคณะหรือส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะที่จัดการเรียนการสอน ให้มี คณะกรรมการประจำคณะ หรือคณะกรรมการประจำส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะที่จัดการเรียน การสอน จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้น จากตำแหน่งของกรรมการ รวมทั้งอำนาจหน้าที่ ตลอดจนการประชุมและวิธีการดำเนินงาน ของคณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะที่จัดการเรียน การสอนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๘ ในสำนัก สถาบัน หรือส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะที่ไม่ได้จัดการเรียน การสอน ให้มีผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงานคนหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง เป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบงานของส่วนงานนั้น และจะให้มีรองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าส่วนงานตามจำนวน ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงาน มอบหมายก็ได้

ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงานตามวรรคหนึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้ เมื่อผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานพ้นจากตำแหน่งให้รองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าส่วนงานพ้นจากตำแหน่งด้วย คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้งผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงาน และรองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าส่วนงาน รวมทั้งการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้เป็นไป ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๙ ในสำนักงานมหาวิทยาลัยหรือสำนักงานวิทยาเขต ให้มีผู้อำนวยการ คนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานในส่วนงานนั้น และอาจให้มีรองผู้อำนวยการคนหนึ่ง หรือหลายคน เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบงานตามที่ผู้อำนวยการมอบหมายก็ได้

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วิธีการแต่งตั้ง รวมทั้งอำนาจหน้าที่ ของผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

การรักษาการแทนผู้อำนวยการให้นำมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๐ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนงาน และรองหัวหน้าส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ ต้องปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มเวลา และจะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งอยู่หนึ่งตำแหน่งแล้ว ให้รักษาการแทนตำแหน่งอื่นได้อีกเพียงหนึ่งตำแหน่ง แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๔๑ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานในสำนักงานมหาวิทยาลัย สำนักงานวิทยาเขต คณะ สำนัก สถาบัน และส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ อธิการบดีจะมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานดังกล่าว ปฏิบัติการหรือรักษาการแทนอธิการบดี เฉพาะในส่วนงานนั้นก็ได้

คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานซึ่งได้รับมอบอำนาจจากอธิการบดี อาจมอบอำนาจต่อให้รองคณบดี รองผู้อำนวยการ หรือรองหัวหน้าส่วนงานนั้นปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบอำนาจมาแทนได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากอธิการบดี และให้ผู้รับมอบอำนาจ หรือผู้รับมอบอำนาจต่อมีอำนาจหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด

มาตรา ๔๒ การรักษาการแทน การมอบอำนาจให้ปฏิบัติการแทน ตลอดจนการมอบอำนาจช่วงให้ปฏิบัติการแทนของผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่มีกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งหรือกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการ อนุกรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาการแทนทำหน้าที่กรรมการ อนุกรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างรักษาการแทนด้วย

หมวด ๓

การประกันคุณภาพและการประเมิน

มาตรา ๔๓ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๔ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีระบบการประเมินส่วนงานของมหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของมหาวิทยาลัย ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินส่วนงานของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๕ ให้สภาวิชาการจัดให้มีการประเมินหลักสูตรการศึกษา การเรียนการสอน และการวัดผลตามหลักสูตร ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดแล้วเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณา

มาตรา ๔๖ ให้สภามหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงาน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๗ ให้อธิการบดีจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

หมวด ๔
การบัญชีและการตรวจสอบ

มาตรา ๔๘ ให้มหาวิทยาลัยวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีอันถูกต้อง แยกตามส่วนงานของมหาวิทยาลัย มีสมุดบัญชีลงรายการแยกตามประเภทของสินทรัพย์ หนี้สิน ทุน รายได้ และค่าใช้จ่ายตามความเป็นจริงพร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ และให้มีการตรวจสอบภายในเป็นประจำ

การบันทึกรายการในสมุดบัญชีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป

มาตรา ๔๙ ให้มหาวิทยาลัยจัดทำงบการเงิน และบัญชีรายรับและรายจ่าย ส่งผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัยภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี วันเริ่มและวันสิ้นปีบัญชีของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๐ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัย และให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของมหาวิทยาลัยในรอบปีบัญชี

มาตรา ๕๑ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามอธิการบดีและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยและเรียกให้ส่งสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยเป็นการเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๕๒ ให้ผู้สอบบัญชีจัดทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยภายในหนึ่งร้อยห้าสิบนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อสภามหาวิทยาลัยเสนอต่อรัฐมนตรี

ให้มหาวิทยาลัยโฆษณารายงานประจำปีของปีที่ลืมนั้น แสดงบัญชีงบดุลบัญชีทำการ และบัญชีรายรับและรายจ่ายที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้ว พร้อมทั้งแสดงผลงานของมหาวิทยาลัยในปีที่ล่วงมา และแผนงานที่จะจัดทำในปีต่อไปภายในหนึ่งร้อยแปดสิบนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๕๓ ให้อธิการบดีเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

หมวด ๕
การกำกับและดูแล

มาตรา ๕๔ รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ
มหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๖ และให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล
หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเป็นการเฉพาะ ในกรณีที่มีปัญหาข้อขัดแย้งในการดำเนิน
กิจการของมหาวิทยาลัยซึ่งอาจเกิดความเสียหายต่อส่วนรวม ให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา
เมื่อคณะรัฐมนตรีวินิจฉัยเป็นประการใดแล้ว ให้ผู้เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัย
ของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๕๕ บรรดาเรื่องที่มีมหาวิทยาลัยจะต้องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรี
ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

หมวด ๖
ตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา ๕๖ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้
(๑) ศาสตราจารย์
(๒) รองศาสตราจารย์
(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
(๔) อาจารย์
ศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำ
ของสภามหาวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นได้
โดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา
คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๗ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจาก
ผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย
คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไป
ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๘ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของสภาวิชาการ

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นอาจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของคณบดีหรือหัวหน้าส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะที่จัดการเรียนการสอน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๙ บุคคลใดได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ หรือได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรือตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวเป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามความในวรรคหนึ่งให้ใช้อักษรย่อ ดังนี้

ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	ศ.
ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	ศ. (พิเศษ)
รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	รศ.
รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	รศ. (พิเศษ)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	ผศ.
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	ผศ. (พิเศษ)

การใช้คำนำหน้านามและการใช้อักษรย่อกำนำหน้านามสำหรับตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

หมวด ๗

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๖๐ ปริญญามีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก	เรียกว่า	ดุษฎีบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ	ด.
ปริญญาโท	เรียกว่า	มหาบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ	ม.
ปริญญาตรี	เรียกว่า	บัณฑิต	ใช้อักษรย่อ	บ.

มาตรา ๖๑ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และร่วมให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศ

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขานั้นอย่างไร ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๒ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษา
ชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองได้

มาตรา ๖๓ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตร
ชั้นต่าง ๆ และอนุปริญญาได้ ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใด
สาขาวิชาหนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาโทหรือเทียบเท่าแล้ว

(๒) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชา
หนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าแล้ว

(๓) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งก่อนถึง
ชั้นได้รับปริญญาตรี

(๔) ประกาศนียบัตรประเภทอื่น ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๖๔ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกียรตินิยมแก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัย
เห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ ผู้ดำรง
ตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในขณะ
ดำรงตำแหน่งนั้นไม่ได้

ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกียรตินิยม ให้เป็นไปตามข้อบังคับ
ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๖๕ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเสมียนวิทยฐานะเป็น
เครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต
อนุปริญญา และประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย
ครูประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร หรือครูประจำ
ตำแหน่งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เสมียนวิทยฐานะ
และครูประจำตำแหน่ง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ครูวิทยฐานะ เสมียนวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมี
เงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๖๖ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์
ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา

การใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ตามวรรคหนึ่งเพื่อการค้า หรือการใช้
สิ่งดังกล่าวที่มีใช้เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับอนุญาต
เป็นหนังสือจากมหาวิทยาลัย

มาตรา ๖๗ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกาย
ของนักศึกษาและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๘
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๘ ผู้ใดใช้ครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ ครุยประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ
เครื่องหมายหรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้
หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต
อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือมีตำแหน่งใดในมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำเพื่อ
บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะหรือมีตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
หกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๙ ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
หนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะทำเป็นสีใด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย
ปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ

(๓) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือ
ส่วนงานของมหาวิทยาลัย ที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยฝ่าฝืนมาตรา ๖๖ วรรคสอง

ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒)
แต่กระหนงดียว

ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๐ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน งบประมาณ
และรายได้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗
มาเป็นของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๑ ให้สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
ราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกิน
หนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๒ ให้สภาวิชาการ สภาคณาจารย์และข้าราชการ คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีสภาวิชาการ สภาคณาจารย์และพนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๓ ให้ส่วนราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และหน่วยงานที่สภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติและจัดตั้งขึ้น ในมหาวิทยาลัยซึ่งมีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ต่อไปจนกว่าจะมีประกาศของมหาวิทยาลัยจัดตั้งส่วนงานตามมาตรา ๘

มาตรา ๗๔ ให้คณะกรรมการประจำคณะ และคณะกรรมการประจำส่วนราชการ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ทำหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะได้มีการแบ่งส่วนงานใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๕ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีฐานะเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ของมหาวิทยาลัยต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้จนครบกำหนดเวลาที่ได้รับการแต่งตั้ง

มาตรา ๗๖ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการสถาบัน และหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบวาระ ถ้าบุคคลดังกล่าวเป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัย ต้องแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากบุคคลดังกล่าวมิได้แสดงเจตนาภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้บุคคลนั้นพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๗๗ การดำรงตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้นำวาระการดำรงตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวเป็นหนึ่งวาระตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๘ ให้ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย ลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งสังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พนักงานราชการ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย ลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป และให้ปฏิบัติหน้าที่ ในมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ ราชการ ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะพนักงานมหาวิทยาลัย หรือปฏิบัติหน้าที่ในฐานะลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานราชการ หรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี

ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง สิทธิเข้าสู่ตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งอื่นใดของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ตามวรรคหนึ่ง และสิทธิในการเลื่อนตำแหน่งของข้าราชการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้าง ของส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่ามหาวิทยาลัยเป็นส่วนราชการ และให้ข้าราชการ พนักงาน ราชการ และลูกจ้างของส่วนราชการดังกล่าว รับเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่นผ่านมหาวิทยาลัย โดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดิน งบประมาณที่จ่ายในลักษณะเงินเดือนและค่าจ้างประจำ และเงินอื่นที่เกี่ยวข้อง และให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการมาใช้บังคับ แล้วแต่กรณี

สิทธิในการเลื่อนตำแหน่งของลูกจ้างของส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการ

ในกรณีที่น่ากฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการมาใช้บังคับแต่ไม่สอดคล้องกับ พระราชบัญญัตินี้หรือมีกรณีที่ไม่อาจนำมาใช้บังคับได้ด้วยเหตุใด ให้การดำเนินการในส่วน ที่ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้หรือในส่วนที่ไม่อาจนำมาใช้บังคับได้ เป็นไปตามข้อบังคับ ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๗๙ ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของส่วนราชการตามมาตรา ๗๘ ผู้ใดแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัตินี้ภายในสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการ บรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๘๐ ข้าราชการซึ่งได้รับการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ให้ถือว่าเป็น การให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญราชการ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ นับแต่วันที่ได้รับการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

ลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ตามมาตรา ๗๙ ให้ถือว่าเป็นการออกจากการเพราะทางราชการยุบตำแหน่ง และให้มีสิทธิได้รับ บำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

ข้าราชการซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่แล้วให้มีสิทธิ
ขอเป็นสมาชิกต่อไปได้แม้จะออกจากราชการแล้ว ในกรณีเช่นนี้ให้มีสิทธิได้รับสวัสดิการจาก
ทางราชการเช่นเดียวกับผู้ได้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งได้รับสิทธิประโยชน์ในฐานะข้าราชการบำนาญแล้ว
ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม แต่ไม่ตัดสิทธิที่จะประกันตน
ด้วยความสมัครใจ

มาตรา ๘๑ ในกรณีที่มีตำแหน่งข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้าง
ของส่วนราชการในมหาวิทยาลัยว่างลง ไม่ว่าจะว่างอยู่ก่อนหรือภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
ให้ยุบเลิกตำแหน่งนั้น และให้ออนอัตราตำแหน่งและเงินงบประมาณแผ่นดินประจำอัตรา รวมตลอดทั้ง
งบบุคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือนและค่าจ้างประจำ และเงินอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งตั้งไว้สำหรับ
ตำแหน่งนั้นไปเป็นของมหาวิทยาลัย และให้ถือว่าการโอนเงินงบประมาณดังกล่าวเป็นการโอน
เงินงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๘๒ ให้มหาวิทยาลัยออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่ง
ของมหาวิทยาลัยเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังมิได้ออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย
เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ
และคำสั่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗
ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้ง
กับพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุป สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่เป็นการสมควรขยายขอบเขตการให้การศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตซึ่งจัดตั้งโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้สามารถดำเนินการได้กว้างขวางขึ้น โดยจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ประกอบกับแนวนโยบายของรัฐบาลได้ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการที่คล่องตัวและมีอัตลักษณ์ สามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์แก่สังคมยิ่งขึ้น และสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ โดยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการ สมควรปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ สถานะ การดำเนินการ และส่วนงานของมหาวิทยาลัย

ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้มหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น (ร่างมาตรา ๔) มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง สร้างบัณฑิต วิจัย บริการทางวิชาการแก่สังคมและท้องถิ่น ริเริ่ม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาองค์ความรู้ในด้านที่มีความเชี่ยวชาญ และทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (ร่างมาตรา ๖)

การแบ่งส่วนงานของมหาวิทยาลัย กำหนดให้แบ่งเป็น สำนักงานมหาวิทยาลัย สำนักงานวิทยาเขต คณะ สำนัก สถาบัน และส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ (ร่างมาตรา ๘)

ในส่วนของการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยอาจรับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบ หรืออาจดำเนินการจัดการศึกษาและดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศ (ร่างมาตรา ๑๐ และร่างมาตรา ๑๑)

นอกจากนี้ ได้กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยภายใต้วัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในมาตรา ๖ (ร่างมาตรา ๑๓)

๒.๒ การบริหาร และองค์กรทางการบริหารของมหาวิทยาลัย

๒.๒.๑ กำหนดให้มีสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรทางการบริหาร โดยมีกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่มาจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยและจากตัวแทนองค์กรต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๙) โดยมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยและมีอำนาจออกข้อบังคับเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการกำหนดค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ สวัสดิการและประโยชน์อย่างอื่นให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๑)

๒.๒.๒ กำหนดให้มีสภาวิชาการเป็นองค์กรที่ได้รับมอบหมายจากสภามหาวิทยาลัยให้ดำเนินกิจการต่าง ๆ ทางด้านงานวิชาการของมหาวิทยาลัย มีอำนาจหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีเกี่ยวกับหลักสูตร การเรียนการสอน การวิจัย และคุณภาพการศึกษา (ร่างมาตรา ๒๓) มีสภาคณาจารย์และพนักงานเพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่อธิการบดีในกิจการของมหาวิทยาลัย ส่งเสริมจรรยาบรรณและส่งเสริมความก้าวหน้าและผดุงเกียรติของคณาจารย์และพนักงานมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๔ และร่างมาตรา ๒๕)

๒.๒.๓ กำหนดให้อธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรืออาจมีรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด (ร่างมาตรา ๒๗) ในกรณีที่อธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาการแทน (ร่างมาตรา ๓๓)

๒.๒.๔ กำหนดให้มีสำนักงานวิทยาเขตอยู่ในวิทยาเขต โดยมีรองอธิการบดีคนหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดี เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาเขต (ร่างมาตรา ๓๔)

๒.๒.๕ กำหนดให้แต่ละคณะหรือส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะที่จัดการเรียนการสอน มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะหรือส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะที่จัดการเรียนการสอน และให้มีรองคณบดีเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๓๕) โดยให้มีคณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะที่จัดการเรียนการสอน เพื่อดำเนินกิจการต่าง ๆ ทางด้านงานวิชาการของคณะเสนอต่อสภาวิชาการ (ร่างมาตรา ๓๗) สำหรับสำนัก สถาบัน หรือส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะที่ไม่ได้จัดการเรียนการสอน ให้มีผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนงานคนหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของส่วนงานนั้น และจะให้มีรองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าส่วนงาน (ร่างมาตรา ๓๘) และกำหนดให้มีผู้อำนวยการคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานในสำนักงานมหาวิทยาลัยหรือสำนักงานวิทยาเขต (ร่างมาตรา ๓๙)

๒.๒.๖ กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนงานและรองหัวหน้าส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ ต้องสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มเวลา และจะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันไม่ได้ (ร่างมาตรา ๔๐) ให้อธิการบดีสามารถมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานอื่นที่เทียบเท่าคณะ ปฏิบัติการหรือรักษาการแทนอธิการบดีเฉพาะ

ในส่วนงานนั้นได้ และผู้ที่ได้รับมอบอำนาจดังกล่าวอาจมอบอำนาจต่อให้รองคณบดี รองผู้อำนวยการ หรือรองหัวหน้าส่วนงานนั้นปฏิบัติหน้าที่แทนได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากอธิการบดี (ร่างมาตรา ๔๑)

๒.๓ มาตรการควบคุมการบริหารและการประกันคุณภาพการศึกษา

กำหนดให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและการประเมินส่วนงานของมหาวิทยาลัยโดยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๓ และร่างมาตรา ๔๔) เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของมหาวิทยาลัย และให้สภาวิชาการจัดให้มีการประเมินหลักสูตรการศึกษา การเรียนการสอน และการวัดผลตามหลักสูตรแล้วเสนอ สภามหาวิทยาลัยพิจารณา (ร่างมาตรา ๔๕) นอกจากนี้ กำหนดให้มีการประเมินผู้ปฏิบัติงานทุกระดับ ในมหาวิทยาลัยด้วย (ร่างมาตรา ๔๖ และร่างมาตรา ๔๗)

๒.๔ การบัญชีและการตรวจสอบ

กำหนดให้มหาวิทยาลัยวางและรักษาระบบบัญชีมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตาม มาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป (ร่างมาตรา ๔๘) และให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือ บุคคลภายนอกซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี (ร่างมาตรา ๕๐) โดยให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อ สภามหาวิทยาลัยภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อสภามหาวิทยาลัยเสนอต่อรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๕๒)

๒.๕ การกำกับและดูแล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยและสอดคล้องกับนโยบายของ รัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๕๔) และในการที่มหาวิทยาลัยจะเสนอเรื่องใดไปยัง คณะรัฐมนตรี ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้เสนอ (ร่างมาตรา ๕๕)

๒.๖ ตำแหน่งทางวิชาการ

กำหนดให้มีตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และ อาจารย์เป็นตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ มหาวิทยาลัย จะกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นได้ (ร่างมาตรา ๕๖)

๒.๗ วุฒิกการศึกษา ครุวิทยฐานะ เครื่องแบบ ตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์

มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร ในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และสภามหาวิทยาลัยมีอำนาจออกข้อบังคับกำหนดให้มี ประกาศนียบัตรชั้นต่าง ๆ และอนุปริญญาได้ (ร่างมาตรา ๖๑ และร่างมาตรา ๖๓)

นอกจากอำนาจเกี่ยวกับวุฒิกการศึกษาแล้ว มหาวิทยาลัยมีอำนาจกำหนดให้มี ครุวิทยฐานะหรือเชิษวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะ มีครุยประจำตำแหน่งของผู้ดำรง ตำแหน่งต่าง ๆ ประกอบกับกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือ ส่วนงานของมหาวิทยาลัยได้ (ร่างมาตรา ๖๕ และร่างมาตรา ๖๖)

๒.๘ บทกำหนดโทษ

กำหนดโทษผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการใช้ครุวิทยฐานะ เชิษวิทยฐานะ ครุยประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย และการแสดงวุฒิกการศึกษาโดยไม่มีสิทธิ (ร่างมาตรา ๖๘) การปลอม หรือ ทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย หรือ

ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยโดยไม่ได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๖๙)

๒.๙ มาตราการรองรับสิทธิและการดำเนินการของมหาวิทยาลัย

๒.๙.๑ กำหนดบทเฉพาะกาลในเรื่องการโอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน งบประมาณ และรายได้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาเป็นของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗๐)

๒.๙.๒ กำหนดรองรับส่วนงาน กล่าวคือ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ สภาคณาจารย์และข้าราชการ และคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีสภาวิชาการ สภาคณาจารย์และพนักงาน และคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๒) รองรับคณะกรรมการประจำคณะ และคณะกรรมการประจำส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแบ่งส่วนงานใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗๔)

๒.๙.๓ กำหนดรองรับให้ส่วนราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และหน่วยงานที่สภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติ และจัดตั้งขึ้นในมหาวิทยาลัยซึ่งมีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ต่อไปจนกว่าจะมีประกาศของมหาวิทยาลัยจัดตั้งส่วนงานใหม่ตามมาตรา ๘ (ร่างมาตรา ๗๓) รองรับคณะกรรมการประจำคณะ และคณะกรรมการประจำส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแบ่งส่วนงานใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗๔) และรองรับตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗๕)

๒.๙.๔ กำหนดรองรับตำแหน่งผู้บริหารเพื่อรองรับการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารตำแหน่งต่าง ๆ ต่อไปจนครบวาระและกำหนดการแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยไว้ นอกจากนี้ ได้กำหนดการนับวาระการดำรงตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งบริหารที่มีวาระตามพระราชบัญญัติฉบับเดิมไม่ว่าจะเป็นวาระใดก็ตามให้นับเป็นหนึ่งวาระ หากผู้ดำรงตำแหน่งบริหารที่มีวาระดังกล่าวได้รับแต่งตั้งเป็นผู้บริหารอีกตามร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ให้นับเป็นอีกหนึ่งวาระ เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งบริหารดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่จนครบวาระตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ให้นับเป็นสองวาระติดต่อกัน เพื่อป้องกันมิให้มีปัญหาการตีความเกี่ยวกับการนับวาระของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวในภายหลัง (ร่างมาตรา ๗๖ และร่างมาตรา ๗๗)

๒.๙.๕ กำหนดรองรับกรณีของบุคลากรของมหาวิทยาลัย กล่าวคือ กำหนดให้ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย ลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พนักงานราชการและลูกจ้างของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ยังคงเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย ลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานราชการและลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป และกำหนดรองรับสิทธิเข้าสู่ตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งอื่นใดของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยรวมทั้งสิทธิในการเลื่อนตำแหน่งของข้าราชการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ร่างมาตรา ๗๘)

๒.๙.๖ กำหนดให้มหาวิทยาลัยดำเนินการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ในกรณีที่ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพ

มาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยภายในสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๗๙) โดยข้าราชการซึ่งได้รับการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ นับแต่วันที่ได้รับการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ส่วนลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ให้ถือว่าเป็นการออกจากงานเพราะทางราชการยุบตำแหน่ง ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง รวมทั้งกำหนดรองรับให้ข้าราชการซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่แล้ว ยังคงสิทธิประโยชน์เดิมตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และได้รับยกเว้นไม่ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม แต่ไม่ตัดสิทธิในการประกันตนด้วยความสมัครใจ (ร่างมาตรา ๘๐) นอกจากนี้เมื่อตำแหน่งข้าราชการ พนักงานราชการและลูกจ้างของส่วนราชการในมหาวิทยาลัยว่างลง ให้ยุบเลิกตำแหน่งนั้น และให้โอนอัตราดำรงและเงินงบประมาณแผ่นดินประจำอัตรา รวมตลอดทั้งบุคคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือนและค่าจ้างประจำ และเงินอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งตั้งไว้สำหรับตำแหน่งนั้นไปเป็นของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๘๑)

๒.๕.๗ กำหนดให้มหาวิทยาลัยออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัยเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาใช้บังคับในระหว่างที่ยังมิได้ออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย โดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๘๒)

"การตราพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ"

"พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันจำนวนไม่น้อยกว่า ยี่สิบห้าคน หรือคณะรัฐมนตรี หรือสภาปฏิรูปแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรคสอง แต่ร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวด้วยการเงินจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามวรรคสอง หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้จ่ายเงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวกับการเงินหรือไม่ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสภาปฏิรูปแห่งชาตินั้น คณะรัฐมนตรีอาจขอรับไปพิจารณาก่อนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะรับหลักการก็ได้

การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้กระทำโดยวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้กระทำโดยคณะรัฐมนตรีหรือผู้รักษาการตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น"

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗, มาตรา ๑๔)